

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσαλείῳ, Ἀμαλιείῳ, καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α - Β

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

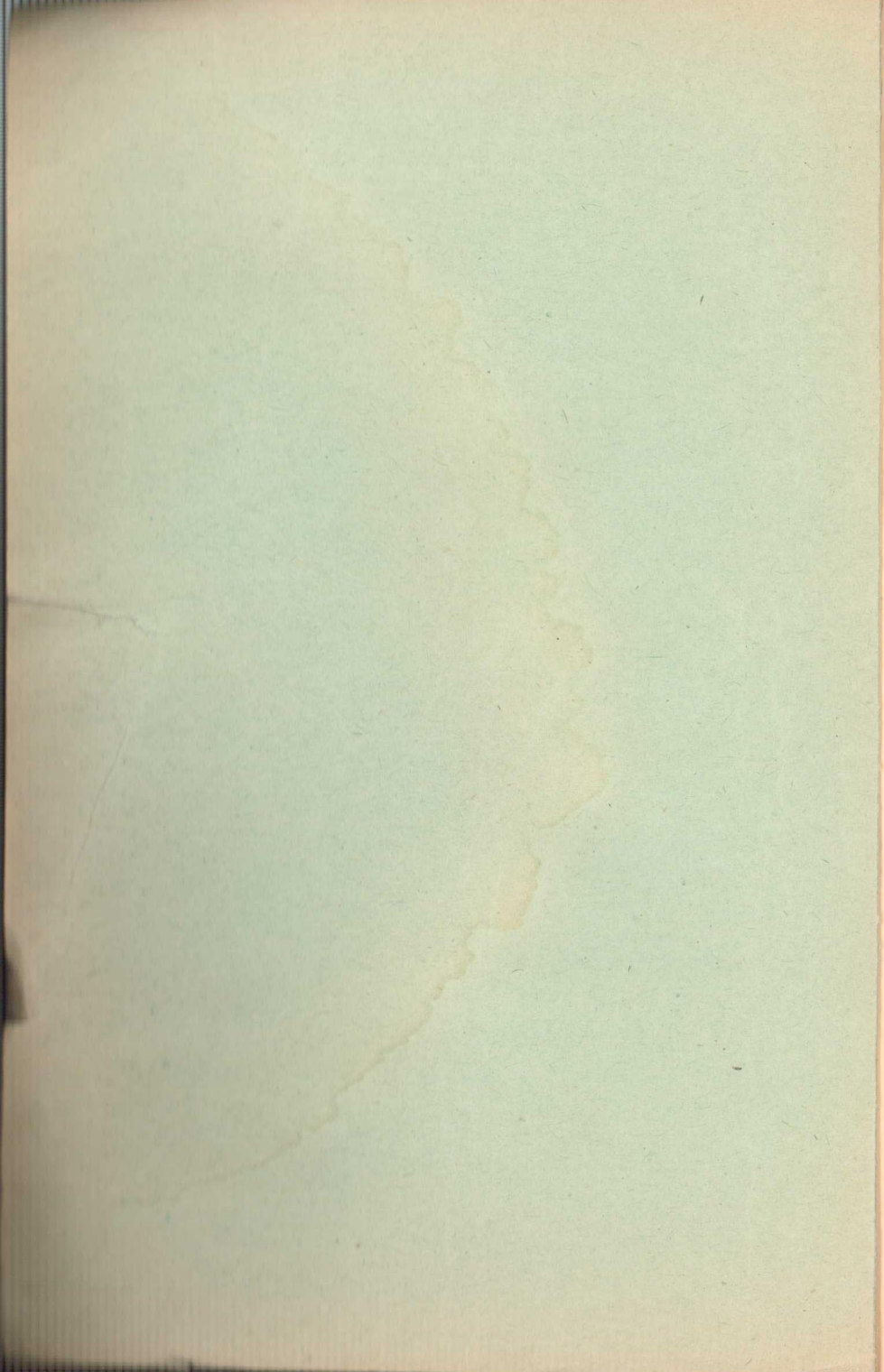
ΣΠΥΡ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΠΑΤΕΡΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1894

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσακείῳ, Ἀμαλιδείῳ, καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

Τῶν ἀγρυπνιῶν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Δευτέρας
τῆς Μ. Τρίτης, τῆς Μ. Τετάρτης καὶ τῆς
πρωΐας τῆς Μ. Πέμπτης.

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

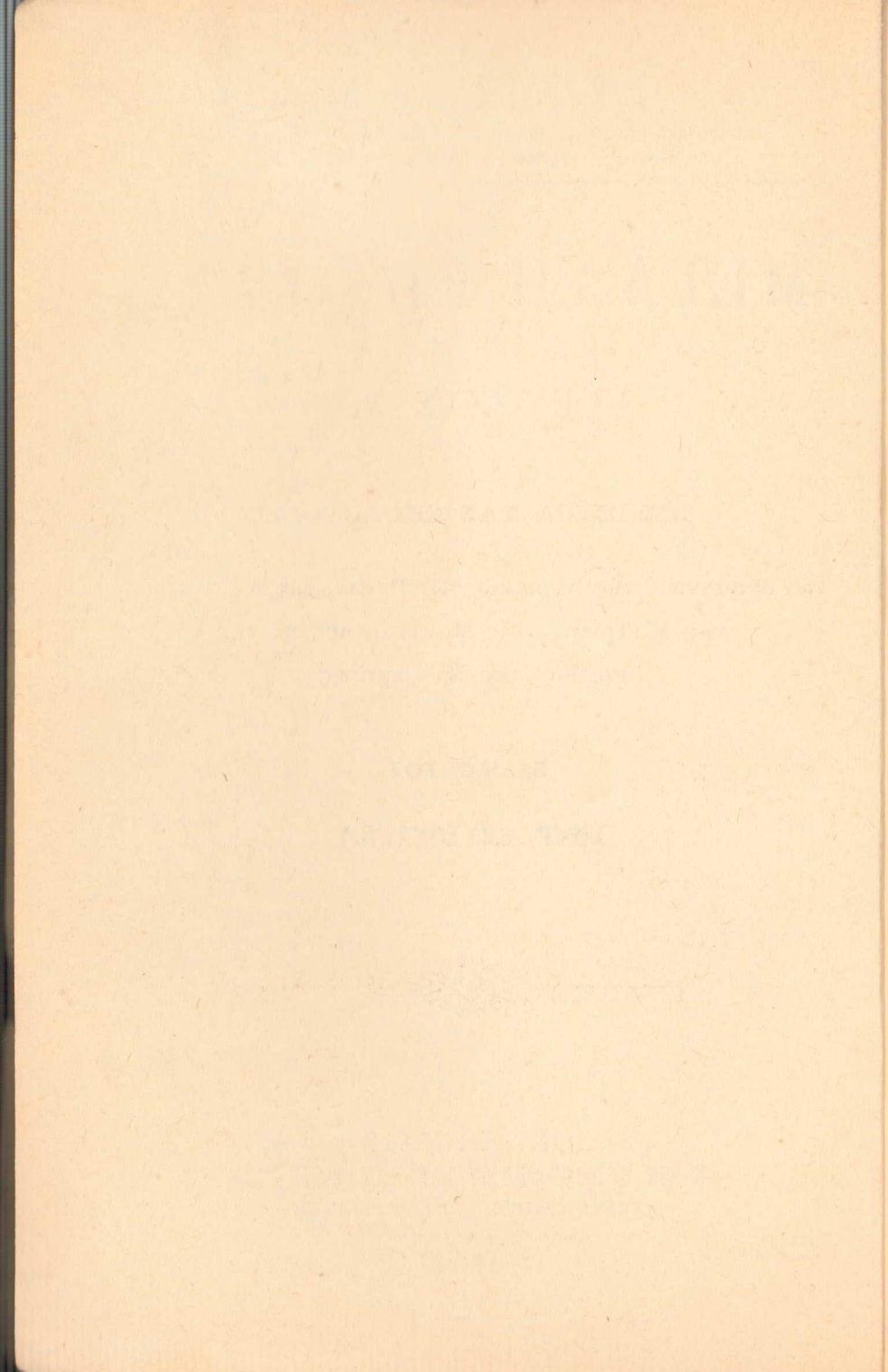
ΣΠΥΡ. ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΙΝΟΥ

ΠΑΤΕΡΙΑ ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ ΘΕΩΣΑΡΕΩΝ

1894

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

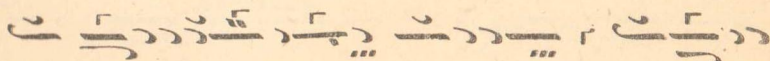
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

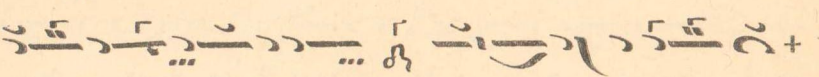
Μετὰ τὸν ἐξαψαλμον καὶ τὴν συναπτὴν ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούια
τετράκις προλέγοντες τοὺς ἐξῆς στίχους τοῦ Δαβίδ.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς Σὺ δὲ Θεός· διότι
φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς.

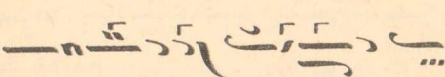
Ἦχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα 2

 Α αλ λη η η η λου ι ι ι α ολ σ αλ

 λη η λου ι ι ι α α α αλ λη η

 λου ου ι ι ι ι α

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

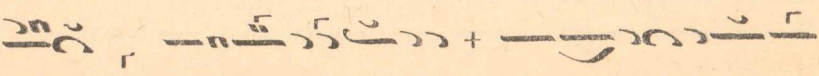
Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπ-
εναντίους ἔδεται.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Μεθ' ἑκάστον στίχον ᾄδεται τὸ Ἀλληλούια· καὶ εἶτα εὐθὺς τόδε.

 | δου ο ο ο νυ υ υ υμ φι ολ ι ι

 ι ος ολ ε ε ερ χε ε ε ε ερ χε ε ται

αι αι αι αι χ ε εν τω ω με ε

ε σω τη ης νυ υ τη ης

νυ υ κτος δ και μα κα α α ρι ο ος q

ο δου ου ου λος q ον ευ ρη η η

σει ει γρη η γο ο ρου ου του

γρη γο ρου ουν τα α δ α να α ξι ο ο ο ος δε ε

πα α α α λι ι εν q ον ευ ρη η

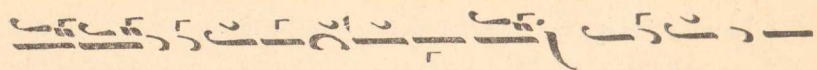
σει ει ρα α α α θυ υ μου ου του ρα θυ

μου ουν τα δ βλε πε ου ου ουν ψυ υ χη η

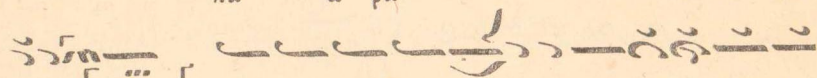
μου ου q μη τω υ υ υ

πνω κα α τε νε ε κατε νε χθη ης δ

ι να μη τω θα 'α να α τω

πα α ρα δο ο πα

ρα δο της δι και της βα σι λει ει ει ει ας ε ε ξω

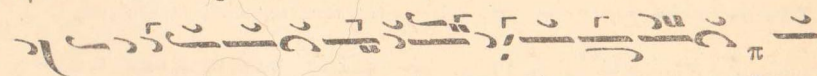
κλει ει ει ε ξω κλει σθη ης q αλ λα α να α

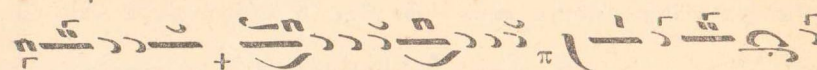
α α νη η η η ψο ον

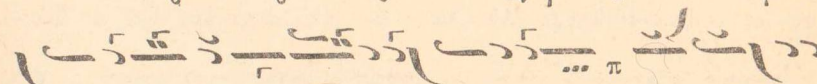
κρα α α [ζου] ου ου κρα α ζου ου σα δι Δ α α

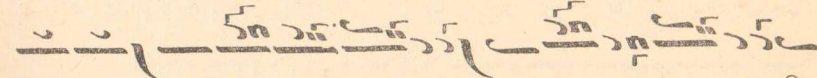
γι ο ο ο ο ο ο ο q ο

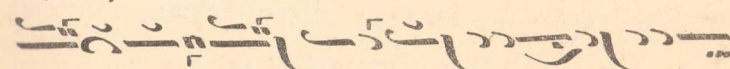
α ο ο ο ος q α γι ι

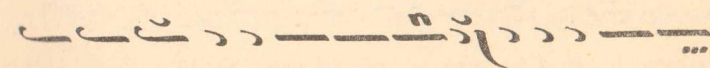
ο ο ο ο ος q α γι

ο ος ει ει ει ο ο ο Θε

ε ο ος η ο Θε ο ος η η μων

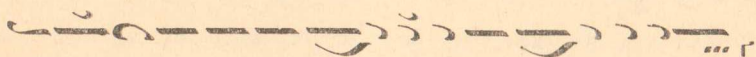

προ στα σι αις των α σω μα των σω ω σον η μας

Σημ. Τῇ πρώτῃ ἐσπέρα τὰ δύο πρῶτα «ἰδοὺ ὁ νυμφίος» καταλήγουσιν εἰς τὸ «προστασίαις τῶν ἁσωμάτων σώσον ἡμᾶς ἀντὶ «διὰ τῆς Θεοτόκου».

Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρᾳ εἰς τὸ «Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς»,
Τῇ τρίτῃ ἑσπέρᾳ εἰς τὸ «Δυνάμει τοῦ σταυροῦ Σου σῶσον ἡμᾶς».

ἤχ. πλ. δ' ἀπὸ τοῦ Γα $\frac{b}{2}$ Σοβαρῶς.

Ι δου ο νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σωτης νυκτος δ

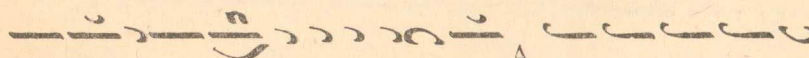
και μα κα ρι ος ο δουλος ον ευ ρησει γρηγο ρουν τα δ

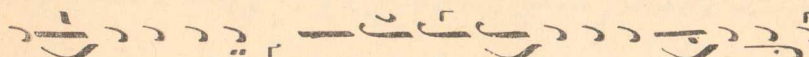
α να ξι ος δ πα λιν ον ευ ρησει ρα θυ μουν τα δ

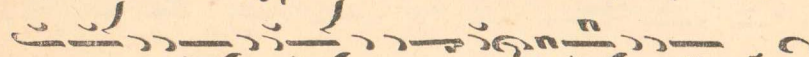
βλε πεουν ψυ χη μου μη τω υ πνω κα τε νε χθης q i

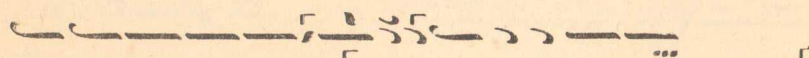
να μη τω θα να τω παρα δο θης q και της βα σι λει

ας ε εξω κλεισθης δ Αλ λα α να α νη ψον κρα α ζου

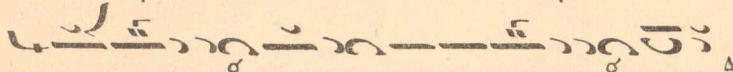

σα α γι ος α γι ος α γι ος ει ο θε ος η η μων δ δι

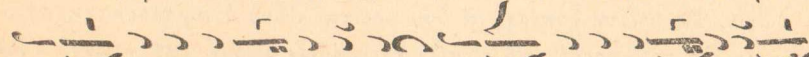

α της θε ο το κου ε λε η σον η μας δ

Ἱερεύς. Αἰτησις—εἶτα τὰ ἐξῆς καθίσματα.

Δ Τ α πα θη τα σε πτα η πα ρου ου σα η με ρα
ως φω τα σω στι κα α να τε ελ λει τω κοσμω

Χρι στος γα ρε πει γε ται του πα θειν α γα θο τη τι ο

τα συμ παν τα εν τη δρα κι ι πε ρι ε χων κα τα δε χεται

αι α να ρ τη θη η ναι εν ξυ λω τσυ σω σαι τον

α ανθρωπον

Κάθισμα β'. πρὸς τὸ ἀνωτέρω μέλος.

Ἄδρατε κριτὰ ἐν σαρκὶ πῶς ὠράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν παρανόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει Σου ; Ὅθεν αἰνεσιν μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες τῇ ἐξουσίᾳ Σου λόγε, συμφῶνως προσφέροντες.

Κάθισμα γ'. ἡχ. πλ. δ'. πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν».

Των πα θων του Κυ ρι ι ου τας α πα ρ χας η πα

ρου σα η με ε ρα λα μ προ φο ρει η Δευ - τε ουν φι

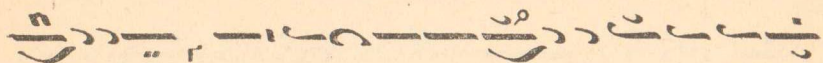
λε ορ τοι οι υ παν τη σω μεν α σμα σιν η ο γαρ κτί σης ερ

χεται σταυ ρον κα τα δε ξασθαι ε τα σμους και μα στι γας πι

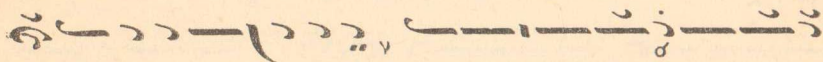
λα τω χρι νο μενος η Ο θεν και εκ δου - - λου ρα πι

σθαι εις ε πι κο ορ ρης η τα πα α αν τα προ σι ε

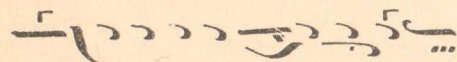
ται αι ι να σω ση τον αν θρωπον η δι α του ου το βα

ἡ σωωμεν **ῶ** φι λανθρω πε Χρι στε ο Θε ος των πται σμα

των δω ρησαι την α φε σιν **δ** τοις προ σκυ νου σιν εν πιστει

τα α αχραντα πα α θη η Σου

ν
δ

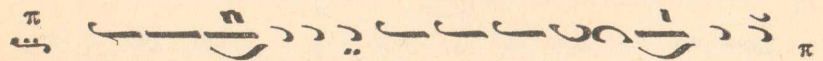
καί εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ὁ Πεντηκοστός.—'Ελέησόν με ὁ Θεός.

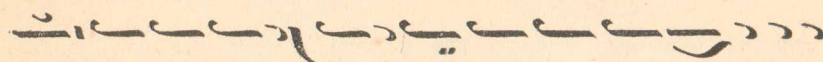
Εἶτα τὸ Τριψόδιον οὐ ἡ ἀκροστιχίς «Τῇ Δευτέρᾳ». Ποίημα μὲν Κοσμά τοῦ Μελωδοῦ, τὸ δὲ μέλος Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφου τοῦ νέου.

ᾠδὴ Α'.—Ἦχ. Β'. εἰρμολογικός.—Ὁ Εἰρμός.

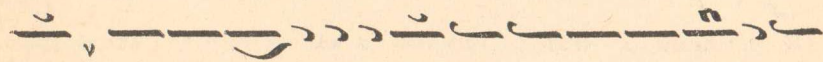
Ῥυθμὸς τετράσημος.

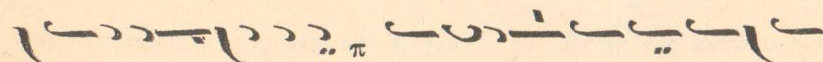
Τω την α βα α τον κυ μαι νο με νην θα λασσαν **π**

θει ω αυ του προ σταγμα τι α να ξη ρα α αναν

τι **ν** ρ και πε ζευσαι δι αυ της τον Ι σρα η λι την λα

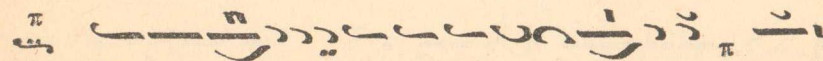
ον καθο δη γησαντι **π** Κυ ρι ω α σω μεν εν δο

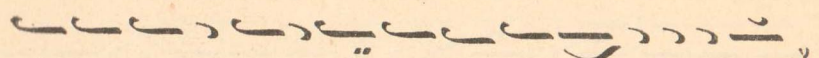
(Δίς).

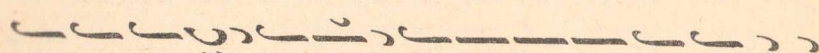
ξωςγαρδε δο ξα εται

Τροπάρια.—Δόξα πατρί...

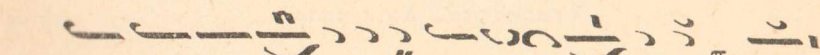
Η α πορρη ητος λο γου Θε ου κα τα βασις **π** ο

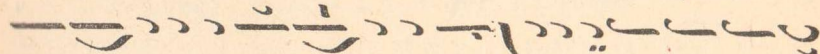
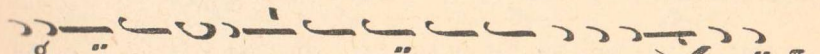

 περ Χρι στος αυ τος ε στι Θε ος και α α ανθρωπος ρ

 το Θε ος ουχαρπα γμον ει ναι η γη σα με νος π εν τω

 μορ φου σθαιδουλον δει κνυ ει τοις μα θη ταις εν δο ξως γαρ

 δε δο ξασται π

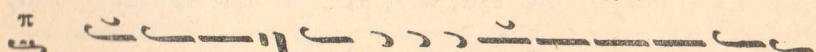
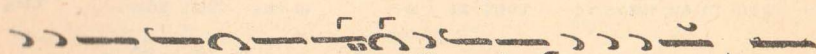
Καί νῦν καὶ αἰεί . .

 Δ ι α κο νη η ησαι αυ τος ε λη λυ θα οῦ

 την μορ φην ο Πλαστουρ γος ε κων πε ρι ι ικει μαι ρ τω

 πτω χευσαν τι Α δαμ ο πλουτων Θε ο τητι θει ναι ε μην

 τεαυτου ψυ χην αν τι λυ τρον ο α παθης Θε ο τητι π

Καταβασία. Τῷ τὴν ἄβατον - οἱ δύο χοροὶ ἁμοῦ.
 Αἰτησις μεθ' ἣν τὸ Κοντάκιον

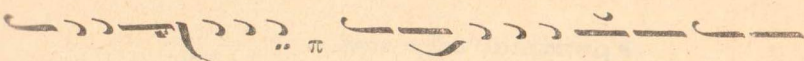
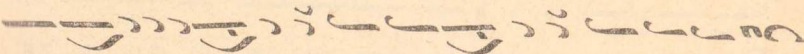
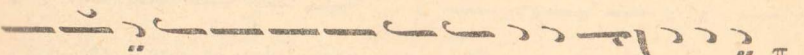
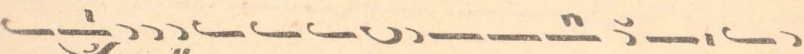
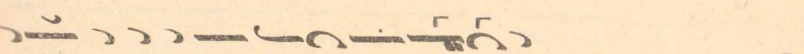
ᾠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός· ἀρχεται ὁ δ'. χορός.

 Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον

 ψυχης α σπι λον σω μα και ει ξε τοτραπεν ρ εν

α πει ρω υ λη α κα μαντον πυρ α ει ζω ουδε εκ μα
 ραν θει σης φλο γος π δι αι ω νι ζων υ μνος α νε
 μελπε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ε ρ γα υ μνει τε
 και υ περ ψου τε εις παντας τους αι ω ω ω νας (δισ) π

Τροπάρια. Δόξα πατρί . . .

Υ μας μου το τε μα θη τας παν τες γνω σον ται ει
 τας ε μας εν το λας τη ρη σε τε φη σι ιν ο Σωτηρ ς
 τοι οις φι λαις προς πα θος μο λων ει ρη νευ ε τε εν ε αυ
 τοις και πα σι και τα πει να φρο νουντες α νυ ψω θη τε
 και Κυ ρι ι ον γι νω σκον τε ες με υ μνει τε και υ περ
 υ ψου τε εις παντας τους αι ω ω νας Καί νυν . . . π
 Τα ξε ως εμ παλιν υ μιν ε θνι κης ε στω το

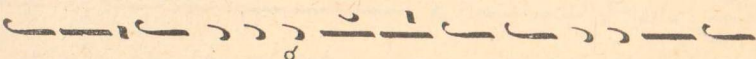
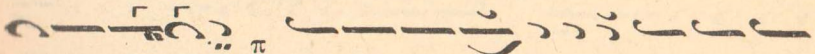

 κρα ατος ο μο γενων ου κλη ρος γα ρε μο ς τυ ραν νι ς

 δε γνω ωμη αυ θαι ρε τος ο ουν προ κρι τος εν υ μιν ει

 ναι θε λων των αλ λων ε στω παν των ε σχα τω τε ρος

 και Κυ ρι ον γι νω σκον τε ε ς με υ μναι τε και υ πε

 ρυ ψου τε ει ς παν τας του ς αι ω ω νας

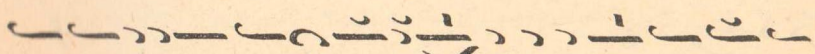
Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἐφριξε παίδων. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα . . .

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός. Ἀρχεται ὁ α'. χορός.

 Ε με γα λυνα ς Χρι στε την τε κου ου σαν Σε θε

 ο το κον α φης ο Πλα στης ημων ο μοι ο

 πα θε ς πε ρι ε θου σω μα το των η με τε ρων

 λυ τη ρι ον α γνο η μα των ταυτην μα κα ρι ζον τε ς πα

 σαι γε νε αι Σε με γα λυ νο μεν

(δισ)

Τροπάρια. Δόξα πατρί . . . π

Ρυ πον παν τα εμπα θη α πω σα με νοι ε πα
 ξι ον τηςΘει ας βα σι λει ας π γνω μην α να λα θε τε
 εμ φρο να τοις σοις α πο στο λοις προ ε φης η πα αν των
 σο φι α π ε νη η δο ξα σθη σε σθε λαμ πον τες η
 λι ου τη λαυ γε στερον Καί νυν . . . π
 Α φο ρων τες εις ε με ει πας Κυ ρι ε τοις Αυ
 του μαθηταις μη φρο νει τε υ ψη λα αλ λα συν α πα
 χθητε τοις τα πει νοις π ε μον ο περ πι νω πι ε τε πο τη
 ρι ον ο τι εν τη βα σι λει α του Πα τρος ε μοι συν
 δο ξα σθη σε σθε.

Καταβασία. Ἐμεγάλυνας Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεῖς. Αἰτησις, καὶ εὐθὺς τὸ

Ἑξαποστειλάριον αὐτόμελον. Ἦχ. Γ

μεγαλοπρεπῶς

ἦ Τον νυμ φω ναΣου βλε ε πω Σω τήρ μου κε κο
 σμη με ε νον ἦ και εν δυ μα ουκ ε εχω ω ω
 ι νκ ει σε ελ θω εν αυ τω ἦ Λαμ πρυ νον μου
 τη ην στο λη ην της ψυ υ χης θη φω το δο τα α και
 (τρεις),
 σω ω σον με

Αἶνοι. Ἦχ. Α'.

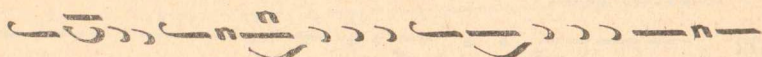
π
 Νε ε ρ

μετὰ κατανύξεως

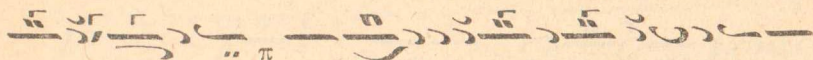
Πασα πνο η αι νε σα α τω ω το ον Κυ υ υ ρι
 ι ον ρ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω νου
 ρα α νω ων ἦ αι νει τε ε Α αυ το ον
 εν τοι οι ος υ ψι ι στοι ος ρ Σοι οι πρε ε

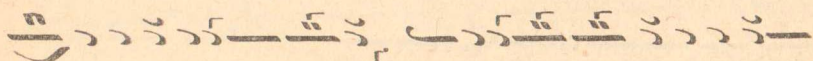
πει υ υμνος τω ω Θε ε ω ω

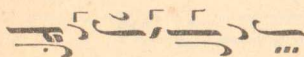
Αι νει τε Αυ' το ον πα α αντες οι α αγ γε ε λοι

οι Αυ του ρ Αι νει ει ει τε Αυ το ον πασαι αι δυ

να α αμεις Α αυ του ου ρ Σοι πρε πει υ υμνος τω

Θε

ω

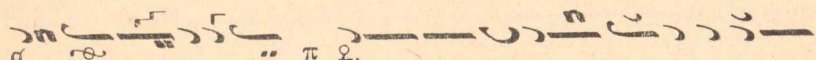
π

ρ

Στιχ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. Κοσμά (+750).

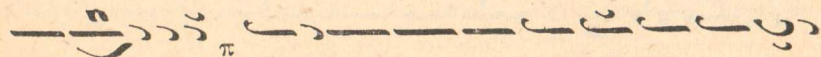
Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε κου ουσι

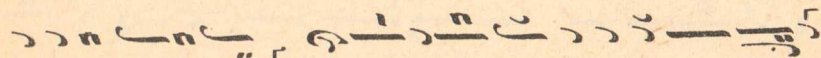
ο ον πα α θος υ τοις Α πο στολοις ε λε γε εν εν τη

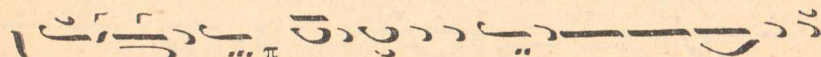
η ο ο δω ρ Ι δου α να βαι νομενεις ι ε

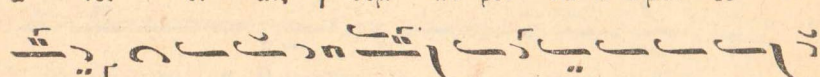
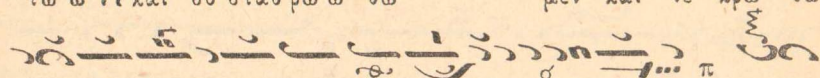
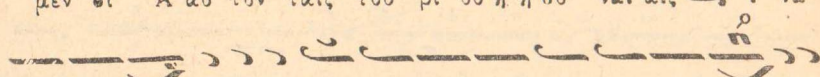
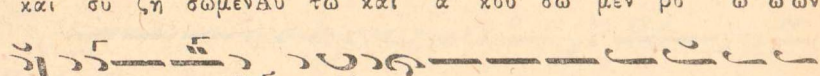
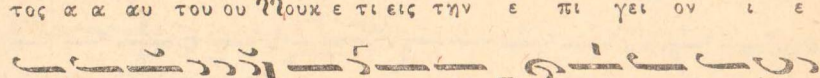
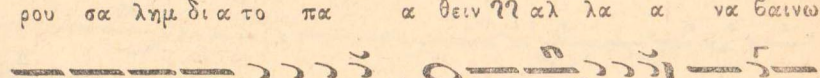
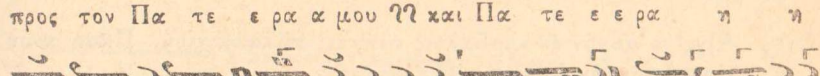
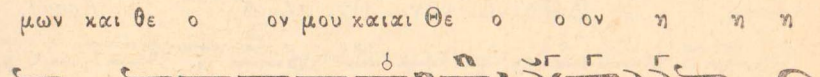
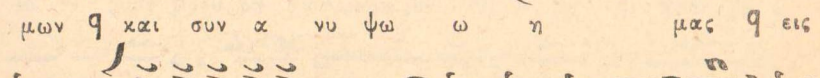
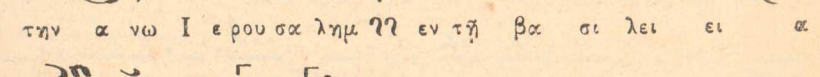
ρο σο λυ υμα ρ και πα ρα δο θη σε ται ο υι ος του

ευ αν θρω ω που ρ κα θω ως γε γραπται αι πε ρι ι

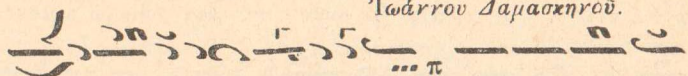
α α αυ του ρ Δευτε ουν και η μεις κε κα θαρ με ναις δι

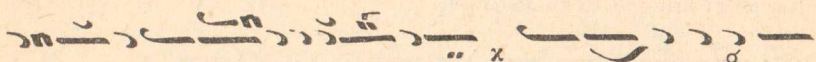

 α νοι οι αῖς q συμ πο ρευ θω ω μεν Α αυ

 τω ω η και συ σταυρω ω θω μεν και νε κρω θω

 μεν δι' Α αυ τον ταις του βι ου η η δο ναι αῖς ι να

 και συ ζη σωμεν Α αυ τω και α κου σω μεν βο ω ω ν

 τος α α αυ του ου η ουκ ε τι εις την ε πι γει ον ι ε

 ρου σα λημ δια το πα α θειν η η αλ λα α να θαινω

 προς τον Πα τε ε ρα α μου η η και Πα τε ε ε ρα η η

 μων και θε ο ον μου και αι θε ο ο ον η η η

 μων q και συν α νυ ψω ω η μας q εις

 την α νω Ι ε ρου σα λημ η η εν τη βα σι λει ει α

 α των ου ρα νων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
 καὶ κιθάρᾳ. Ἐρχόμενος ὁ Κύριος . . .

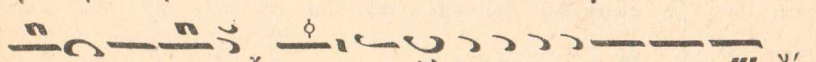
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. (Τὸ ἴσον χαμηλότερον κατὰ τρεῖς φωνάς.)

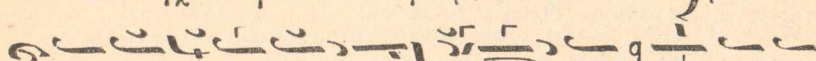
Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

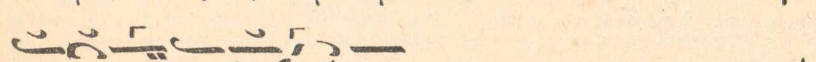
πλ α' π
Φθα α σαν τες πι στοι q το σω τη ρι

ο ον πα θος Χρι στου ου του Θε ε ου q την α φα τον αυ του

μα κρο θυ μι α αν δο ξα σω μεν q ι να τη αυ

του ευσπλαγχνι α q συ νε γει ρη η και αι η η μας ηη

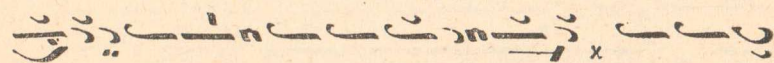

νε κρω θεν τας τη α μα αρ τι ι ι α κ ως α γα

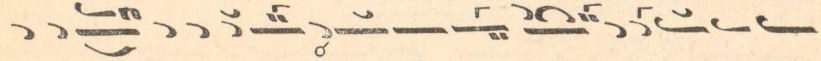

θος και φι λα ανθρωπος

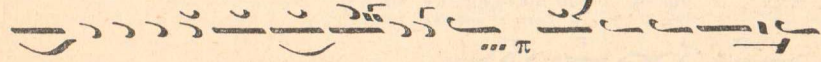
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις ἀλλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Φθάσαντες

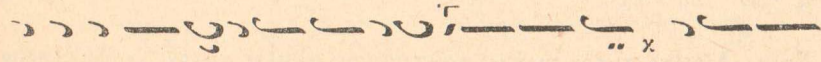
Δόξα καὶ νῦν. Ἦχ. πλ. Α'.

Κοσμᾶ.

Κυ ρι ε ρ χο ο με νος προς το ο πα θος q τους ι δι

ου σστη ρι ζω ων μα θη τας ε ε λε γες κατ ι

δι ι αν παρα λα βων α α αυ τους q πως των ρη μα των

μου αμνη μο νει τε ων πα λαι ει ει πον υ μιν q ο τι προ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 Ὑμνοῦμέν Σε εὐλογοῦμέν Σε προσκυνοῦμέν Σε δοξολογοῦμέν Σε εὐχα-
 ριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ ἐπουράνιε
 Θεέ Πατέρα παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἁ-
 γιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς ὁ
 αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς
 καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος Ἰησοῦς
 Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἀμήν. Καθεκάστην ἡμέραν εὐλογή-
 σω Σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος. Κύριε καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
 εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με. Ἰάσαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι. Κύ-
 ριε πρὸς Σὲ κατέφυγον διδάζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου· ὅτι σὺ
 εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα
 φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσι Σε. Καταξίωσον Κύ-
 ριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς
 εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
 τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός Σου
 ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε διδάζόν με
 τὰ δικαιώματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα συνέτισόν με τὰ δικαιώ-
 ματά Σου. Εὐλογητὸς εἶ Ἁγίε φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου· Κύ-
 ριε τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης.
 Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος. Σοὶ δόξα πρέπει τῷ πατρὶ καὶ
 καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων ἀμήν.

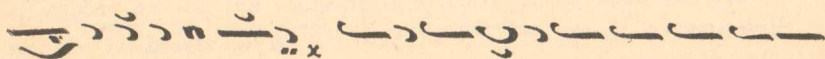
Ἱερεὺς. πληρώσωμεν καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ ἐξῆς
 "Ἀπόστιχα.

Ἦχ. πλ. α. ἄρχεται ὁ α. χορός.

Κοσμά (+750)

π 9

Κυ ρι ε προς το μυ στη ρι ον το α πορρη τον της

σης οι κο νο ο μι ας ᾗ ουκ ε ξαρκου σα η των εκ Ζε θε

δαι ου μη η τηρ^Δ η τει το Σοι. προσ και ρου βα σι λει

ας τι μην^χ τοις ε αυ της δωωρη η σα α σθαι

τε ε κνοις^π άλλ αν τι ταυ της πο τη ριον θα α

να του επηγ γει ει ειλω πι ει ειν τοις φι λοι

οις Σου^π ο πο τη ριον προ του των πι ειν ο

αυ το ο οος ε λε ε γε^π α μαρ τη μα α α α των

κα θα αρ τη ρι ι ι ι ον χ Δι ο ο Σοιδο ο ω

μεν^χ η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ξα Σοι^Δ

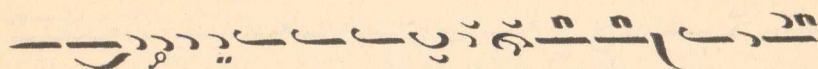
Στίχ. 'Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους Σου, καὶ εὐφράνθημεν ἐν

πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ

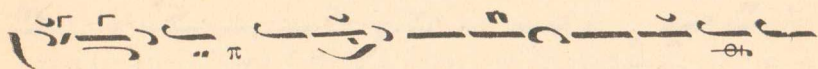
ἐπὶ τὰ ἔργα Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Κοσμά.

Κυ ρι ε τα τε λε ω τα τα φρο νειν τους οι κειους

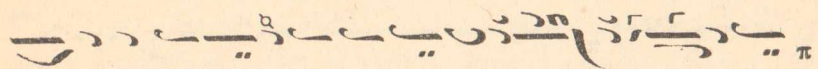
παιδευων μα θη η τας^Δ μη ο μοι ου σθε τοις ε θνε

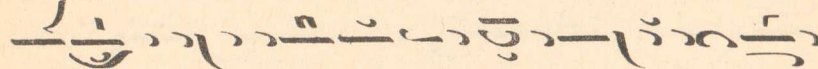
σιν ε ελε εγες εις το καταρχειν των ε λα χι ι στο

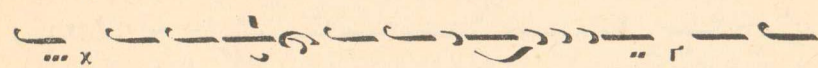
τε ε ε ρων ρ ουχ ου τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε

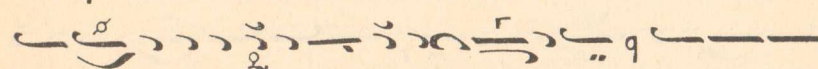
μοι οις μα θη ταις ο τι πτω χος θε λων υ πα αρ χω ρ

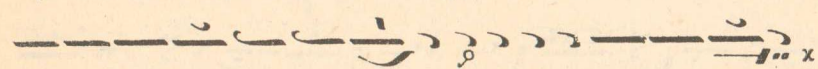
Ο πρω το ρς ου ουν υ μων ε ζω παντων δι α κο ο

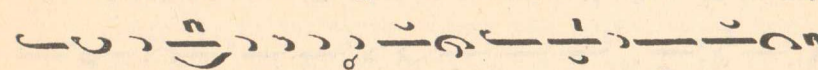
νο ς ρ ο δε αρ χων ως ο αρ χο ο με ε νο ς ρ ο προ

κρι θει ει ει εις δε ως ο ε σχα α το ς κ και γαρ ε

λυ θα αυ το ς τω πτω χευ σαν τι Αδαμ δι α κο νησαι ρ

και λυ τρον δου ναι αν τι πολ λων την ψυ χην των βο ων τω

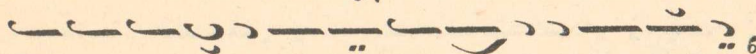
ων μοι δο ξα σοι

Δ
ρ

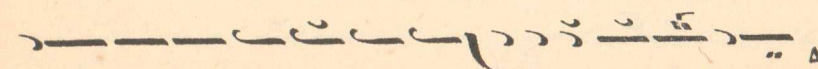
Στιχ. Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πλ. δ'. ρ

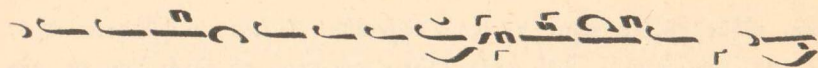
Κοσμᾶ.

Της ξη ραν θεισης συ κης δι α την α καρ πι αν κ

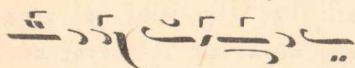
το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τες α δε ελ φοι ρ

καρπους α ξι ους της με τα νοι α ας 77 προσκ

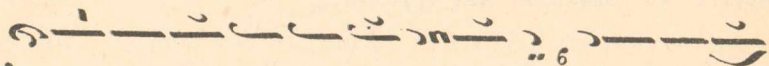
α ξωωμεν Χρι στω 8 τω πα ρε χουonti η η μιν το μεγα ε

ε λε ε ος

ν
8

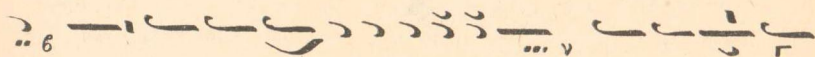
Δόξα καὶ νῦν πλ. δ'. Κοσμά.

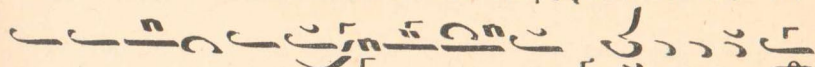
Δευ τε ραν Ευ αν την Αι γυ υ πτι αν χευ ρων ο δρα

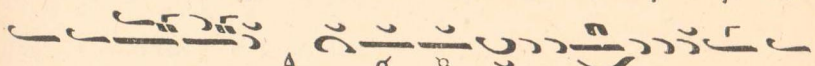
α κων δι α ρη ματων ε σπε ευ δε ε κο λα χει ει ει

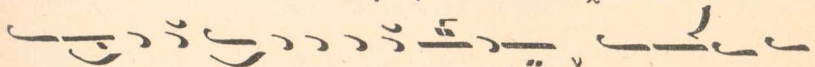
ας χ υ πο σκε λι ι σαι τον Ι ω ση φ 8 αλλ αυ τος κα

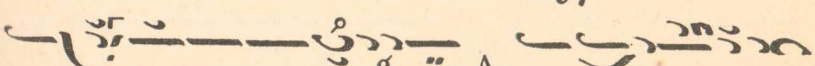
τα λι πων τον χι τω να α 77 ε φυ υ γε την

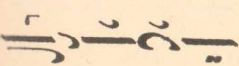
α μαρ τι ι αν και γυ μνος ουκ η η σχυ νε ε το ως ο

πρω το πλα σος προ ο της παρα κο ο ης 8 αυ του ταις ι

χε σι ι αις Χρι ι στεε ε ε 8 ε λε ε η σον η

η μα α ας

ν
8

καὶ εὐθὺς τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου ὕψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα. Ἀγιος ὁ Θεὸς κτλ Μετὰ τὸ «ὅτι Σοῦ»

Τὸ κοινάκιον.

Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν καὶ ὁ γενναῖος ἐκά-
κθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος. Τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε
ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς
τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

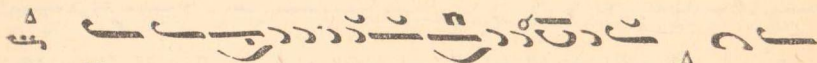
Κύριε ἐλέησον ἐγώ. Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον. Ἀρχιερεύς. Ἐπουρά-
νιε βασιλεῦ. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Εἴτα ὁ Ἱερεύς. Δόξα
Χριστέ. Τὸν Δεσπότην καὶ ἀρχιερέα.

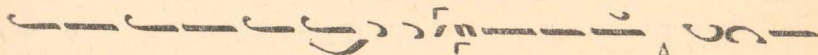
ΤΗ. ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, Συναπτήν, Ἴδου ὁ Νυμφίος καὶ τὴν αἰτη-
σιν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς καθίσματα.

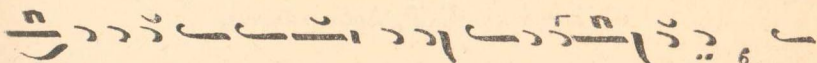
Τον νυμ φι ι ο ο να δελ φοι α γα πησω μεν εν α
Τας λαμ πα δααε αυ των ευτρεπισω μεν

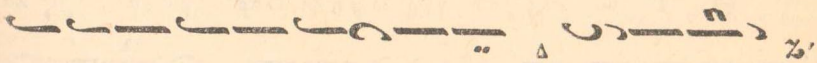
ρε ταις εκ λαμ πον τες και πι ι στει ορ θη ι να ως

αι φρο νι ι μοι του Κυ ρι ου Παρ θε νοι ε τοι μοι εις

ελ θω ω μεν συν αυ τω εις τους γα μου ους ο

γαρ Νυμ φι ος δω ρον ως θε ος πασι παρ ε χει

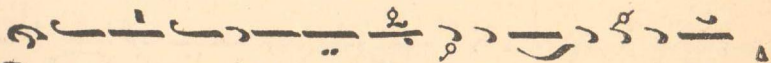

τον α φθαρτον στε φανον

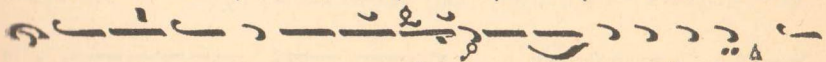
6

Πρὸς τὸ «Κατεπλάγη»

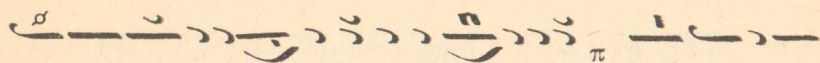
Ἦχος δ'. Δι. Δόξα καὶ νῦν.

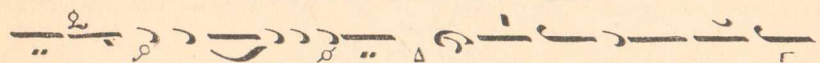
Βου λευ τη ρι ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κατα Σου σ

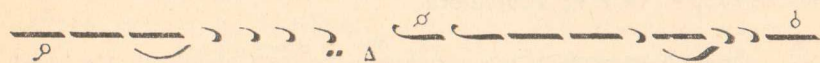
ε ρεις ε γραμ μα τεις φθο νω α θροι σαντες δεινωεις εις

προ δο σι αν ε κι νησαν τον Ι ου ου δαν ο θεν α ναι

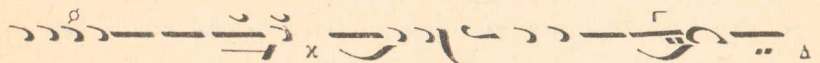
δως ε ξε πο ρε ευ ε ε το ρ ε λα λει κα τα Σου τοις

πα ρα νο ομοις λαοις τι μοι φη σι πα ρε χετε κα

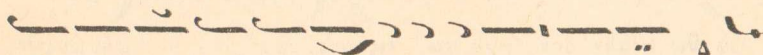
γω Αυτον πα ρα δω σω εις χει ρας υ μων της κα τα χρι

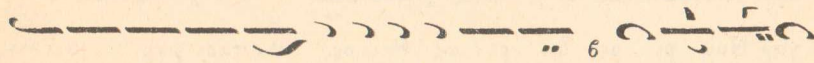
σε ε ως τού του ρυσαι Κυ ρι ε τα ας ψυ χας η μων ρ

Πρὸς τὸ «Τὴν σοφίαν λόγον».

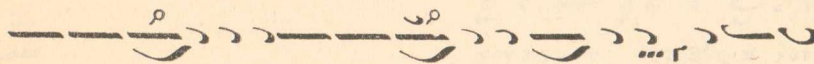
Ἦχος πλ. δ' Ὡ Δόξα καὶ νῦν.

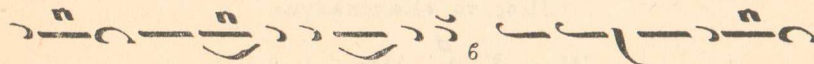
Ο Ι ου δας τῇ γνω ωμη φι λαρ γυ ρει κα

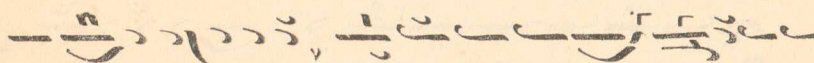
τα του δι δα σκα α λου ο δυς με νης χ κι νει

ται βου λευ ε ται με λε τα την πα ρα δοσιν του φω τος

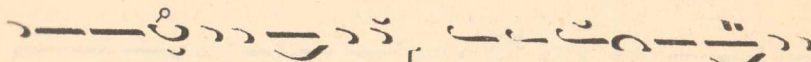
εκ πι πτει το σκο τος δε χο μενος χ συμ φω νει την πρα σιν

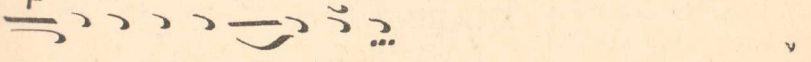
πω λει τον α τιμητον Ο θεν και αγ χο νην α μοι

βη ηνων περ ε δρα ευ ρι ι ι σχει ο α θλι ο

 ος και επ ω δυ νον θα νατον **η** της αυ του η μας λυ τρω

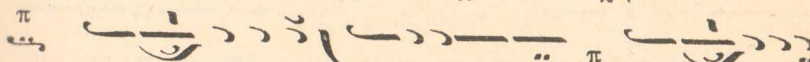
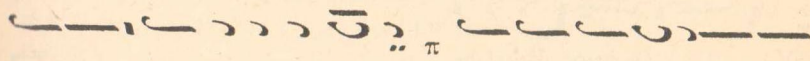
 σαι **η** με ρι ι δος Χρι στε ο Θε ος **δ** των πταισμάτων

 α φε σιν δω ρου με νος **δ** τοις ε ορ τα ζου σι πο θω

 το α χραν τον πα θος Σου **δ**

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ν΄., Συναπτή, τὸ Κοντάκιον. καὶ εὐθὺς τὸ Διώδιον τοῦ Κοσμά.

ἤχ. β'. εἰρμολογικός. Εκ τοῦ **π**

Ὡδὴ Η'. ὁ Εἰρμός. Ἀρχεται ὁ β'. χορός.

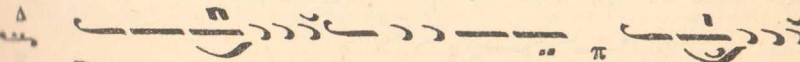

 Τω δο γμα α τι τω τυραν νι κω **π** οι ο σι ι οι

 τρεις παι δες μη η πει σθεντες **π** εν τη κα μι ι νω βλη

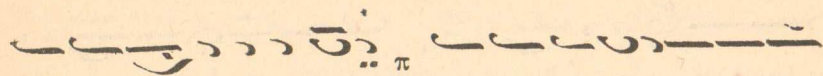
 θεντες Θε ον ω μολο γουν ψα λλοντες **π** ευ λα γει τε τα

 ερ γα **κ** Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον **π**

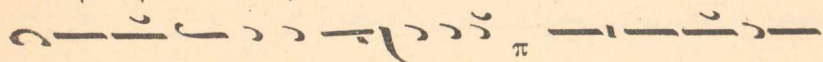
Τροπάρια.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

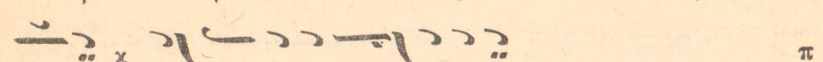

Ρα θυ μι ι ι αν α ποθεν η μων **π** βα λω με θα

και φαι δραιοιται αις λαμ πασι τω α θα να α τω νυμ φι

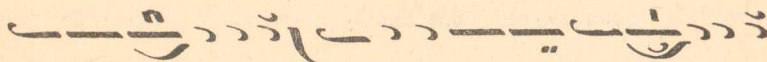

ω Χρι στω υ μνοις συν αν τησωμεν ευ λο γει τε βο

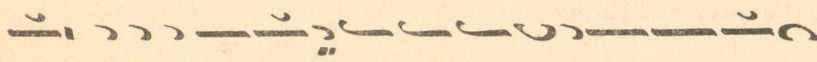

ων τεσ τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον

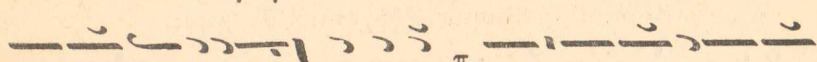
Δόξα Πατρί . . .

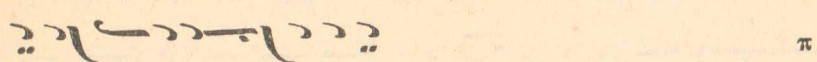
κα νου ουσθω το κοινω νι κον ψυ χης η ημων

ε λαι ον εν αγ γειοις ο πως ε πα θλων μη θεν τεσ

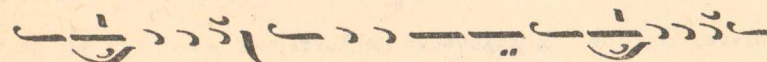

και ρον εμ πο ρι ας ψα λλω μεν Ευ λο γει τε τα ερ

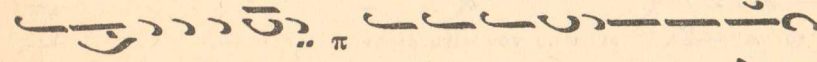

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον.

Καί νυν καί ἀεί . . .

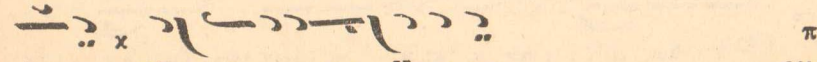
Το τα λα αντον ο σοι προς Θε ου ε δε ξα αθε ι

σο δυ να α μον χα ριν ε πι κου ρι ι α του δον τοσ

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψα λλοντεσ Ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν . . . Καταβασία, Τῷ δόγματι, οἱ δύο χο-
ροὶ ὁμοῦ. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον· καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

π
 Η τον α χω ρητον Θε ον εν γαστρι χω ρησα
 Δ
 σα και χα ραν τω κο σμω κυ η σα σα ρ Σε υ μνου μεν
 (δίδς).
 Πανα γι ι α Παρ θε ε νε

Τροπάρια. Δόξα Πατρί . . .

Τοῖς μαθηταῖς ὁ ἀγαθός. γρηγορεῖτε ἔφησας, ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ
Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . .

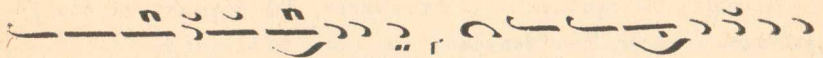
Ἐν τῇ Δευτέρᾳ Σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοισι
με σόνταξον, τῶν πταισμάτων παριδὼν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχώρητον. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ἱερεὺς. Αἵτησις—καὶ εὐθὺς, Τὸν νυμφῶνα Σου, Πᾶσα πνοὴ εἰς
ἤχον Α'. Ἴδε σελ. 13.

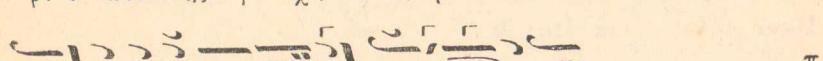
Στιχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε Αὐτὸν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ. *Κοσμά.*

π
 Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ω ων Σου πως ει σε λευ
 π
 σομαι ο α να ξι ι ος q ε α αν γαρ τολ μη
 π
 η σω συν ει σε λ θειν εις το ο ον νυμ φω ω να α

 ο χι των με ε λε ε ε γχει ου τι ουκ ε ε στι τουου

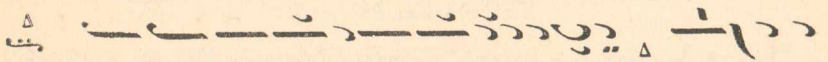
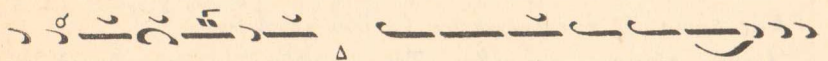
 γα μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λου μαι υ πο τω ω

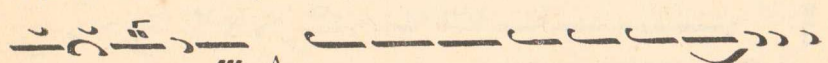
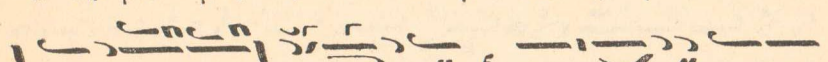
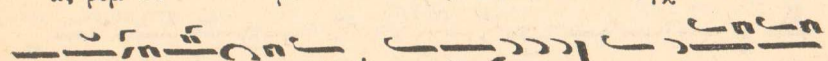
 ων αγ γε ε λω ων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

 ρυ υ ποον της ψυ χη ης μου ου και σω ω σον

 με ω ως φι λα αν θρω ω ω πος

π
9

Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.

 Ο τη ψυ χης ρα θυ μι ανυ στα ξας ου κεκτη

 μαι νυμφι ε Χρι στε και ο με νην λαμ πά δα α

 την εξ α ρε των και νε α νι σιν ω μοι

 ω θην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι

 ας ρεμ βο με νος τα σπλαγχνα των οι

 κτιρ μων Σου ου μη κλει ει σης μοι Δε

σπο τα α αλλ εκ τι να ξας μου τον ζυ φε ρον

υ υ πνον θ εξ α να στη σον και

ταις προ νιμοισουν εισ α γα γε παρ θε νοις

εις νυμ φω νατον Σον ο που η χος κα

θα ρος ε ορ τα ζον των και θων των α α παυ σως

Κυ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α α Σοι

Δόξα ἡχ. δ. ἡ

Ἱ. Δαμασκηνοῦ.

Δό ξα Πα τρι και υι ω και α γι

ω Πνεύ μα τι ρ και νυν και α ει και

εις τους αι ω νας των αι ω νων α μη ην

Του κρυ υ ψα ντος το ταλαντον Δ την κα τα κρισιν

α κου σα σα ψυ χη ἡ μη κρυ υ πτε ε λο ο ο γον θε

ου η κατ ἀγ γε λε τα θαυ μα σι α Αυ

του δ ι να πλε ο να ζουσα το χα ρι σμα κ

εις ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ ρι ου ου Σου ου

ου ου χ

Σοὶ δόξα πρέπει ἴδε σελ. 17. Ὁ ἱερεύς, Πληρώσωμεν—εἰς τὸν στίχον τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα.

Ἦχος λ π ϵ Ἰ. Δαμασκηροῦ.

Δεῦ τε πι στοὶ ε περ γα σω με θα προ θύ υ μως

τω Δεσπο τη π νε μει γαρ τοις δουδοις τον πλου

τον χ και α να λο γως ε καστος πο λυπλα σι α σω μεν

το της χα ρι τος τα λαντον π ο μεν σο φι αν κο ο ο

μι ει τω δ δι ε ργων α γαθων π ο δε λει τουρ γι

αν λαμ προ τη η τος ε πι ι ι τε λει σθω χ κοι νω

νει τω δε του λο γου πι στος τω α μν δ τω σ και σκωρ

πι ζε τω τον πλου τον πε νη.η σιν αλ λος ου τω

γαρ το δα νει ον πο λυ πλα σι α α σω ω μεν σ και ως

οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι τος Δε σπο τι κης

χα ρα ας α ξι ι ω ω θω ω μεν αυ της η μας κατ α

ξι ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ως φι λαν θρωπος

Στίχ. Ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα Σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

π Δέοτος Δεσπότου (+815).

Ο ταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κων δυ να με

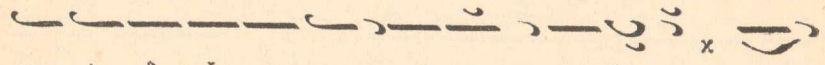
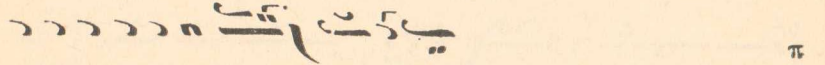
ων σ και κα θισης εν θρο νω Ι η σου δι α χρι

ι σε ως μη με ποι μην α γα

θε δι α χω ρι ι ισης ο δους δε ξι α

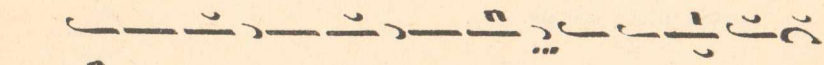
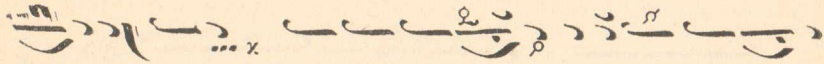
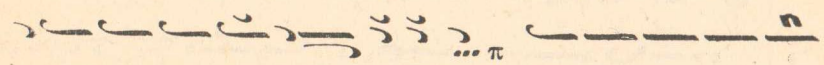
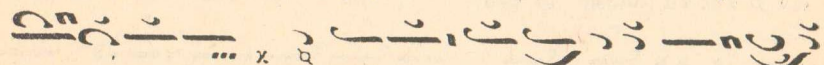
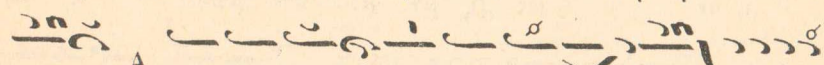
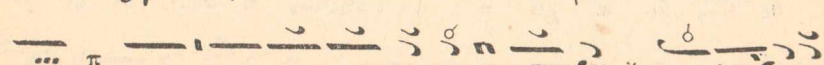
α γαρ οι δας δι ε στραμ με ναι δε εις σιν αι ευ ω νυ

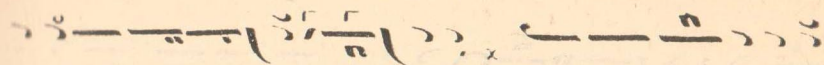
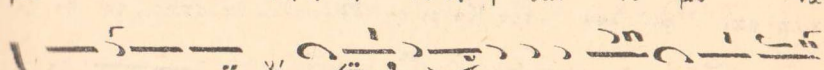
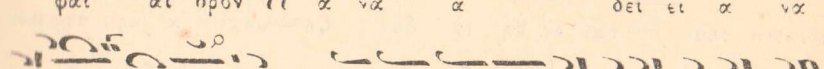
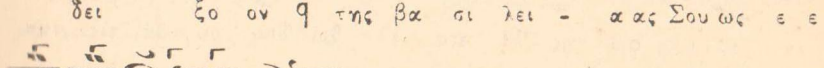

 μοι μη συν ερι φοις με τον τρα χυν τη

 α μαρ τι α α συν α πο λε σης αλ λα

 τοις έχ δε ξι ων συν α ριθ μη σας προ θα τοις σω

 σονμεως φι λαν θρω ω ω πος

Στίχ. Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
 τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον

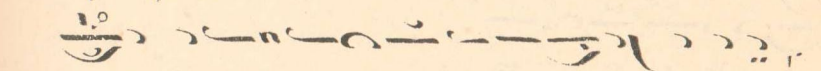
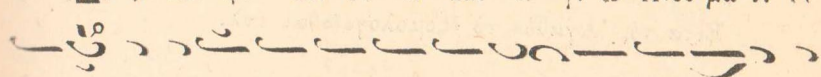
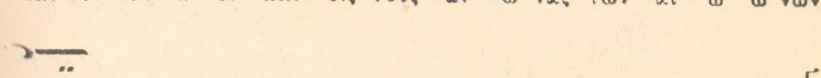
Ἦχος ὁ αὐτός Ἦ. Δαμασκηνοῦ.

 Ο νυμ φι ος ο καλλει ω ραι ος πα ρα παν τας αν

 θρω πους ο συγ κα λε σας ημας εις ε στι α

 σιν πνευ μα τι κην του νυμ φωνος σου την δυσ ει μο να

 μου μορ φην των πταισμα των α απ αμ φι α

 σον τη μεθ ε ξει των πα θη μα των

 Σου και στο λην δο ξης κο ο σμη σας της Σης ω

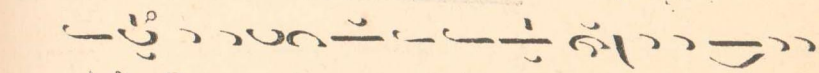
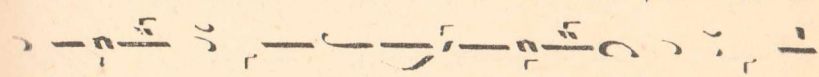
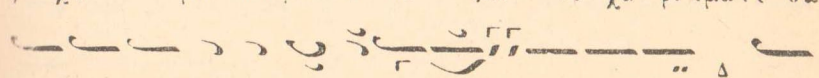

 ραι ο τη η η το ος q δαι τυ μο να

 φαι αι δρον η η α να α δει ει α να

 δει ξο ον q της βα σι λει - α ας Σου ως ε ε

 ευ σπλα αγ χνος

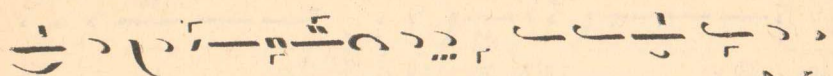
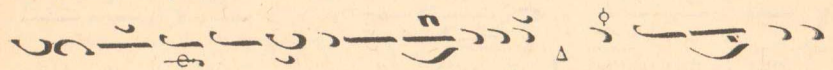
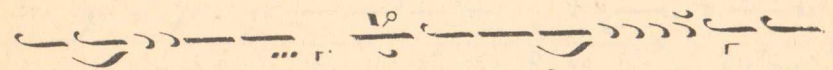
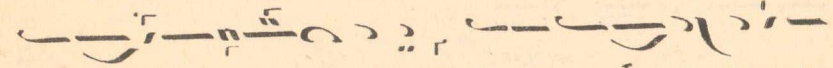
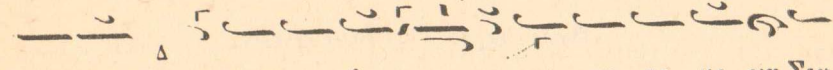
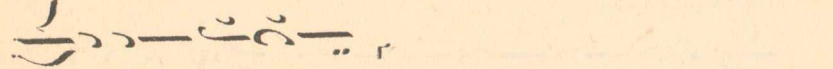
Ηχος βαρύς η η εἰρμολογικῶς.

Μεγαλοπρεπῶς.

 Δο ξα Πα τρι και Γε ω και α γι ω Πνευ μα τι η η

 και νυν και α ει και εις τούς αι ω νας των αι ω ω νων

 α μην

Κοσμή

 | δου Σοι το τα λαν τον ο Δε σπο της εμ πι στεν ει

 ψυ χη μου η η φω βω δε ξαι τυ χα ρι σμα η η δα

 νει σαι τω δε δω κο τι δι α δος πτω χois η η και
 Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ—ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

 κτησαι φιλον τον Κυριον **ηη** ι ναστης εκ δεξι

 ων Αυτου οταν ελθη εν δοξη και ακουσης μα

 καριιας φωνης **ηη** εισελθεδου ουλε εις την

 χαραν του Κυριου σου **ηη** Αυτης αξιωσον με

 Σωτηρ **Ω** τον πλανηθεν τακατα το μεγα σου

 εελεεος ος

Είτα τὸ, Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ.

ΤΗ, ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΡΙΤΗ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον. τὸ Ἴδου ὁ νυμφίος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἵτησιν ψάλλομεν τὰ ἐξῆς.

Κάθισμα Α' ἤχος γ'. πρὸς «τὴν ὡραιότητα».

ἦ ————— ἦ ————— ἦ —————
Πορ νη προ σηλ θε Σοι οι οι μυ ρα συν δα κρυ

Δ ————— Δ ————— Δ —————
σι ῥ κα τα κι νου σα Σου ου πο σι φι λα αν

Δ ————— Δ ————— Δ —————
θρω πε ῥ και δυ σω δι ας των κα κων λυ τρου ται τη

π ————— π ————— π —————
κε ε λευ σει ει Σου ρ πνε ων δε την χα ριν Σου ου

Δ ————— Δ ————— Δ —————
μα θη της ο α χα α ρι στος ῥ ταυ την α πο βαλ λε ε

χ ————— χ ————— χ —————
ται ῥ και βορ βο ρω συμ φυ ρε ται ρ φι λαρ γυ ρι

χ ————— χ ————— χ —————
α α πεμ πο λων Σε ῥ Δο ο ξα Χρι στε τη ευ σπλαγ

—————
χνι ι α α Σου ῥῥ

Κάθισμα Β'. ἤχ. δ'. πρὸς τὸ «Ταχὺ προκατάλαβε».

⁶
 ου δας ο δο λι ος φι λαρ γυ ρι ας ε ρων
 προ δου ναι Σε Κυ ρι ε τον θη σαυ ρον της ζω ης δο
 λι ως ε με λε τη σεν ο θεν και πα ροι νη σας τρε χει
 προ ος ι ου δαι ους λε γει τοις πα ρα νο μοις τι μοι
 Θε λε τε δου ου ναι αι κα γω πα ρα δω
 σω Υ μιν εις το σταυ ρω ωσαι Αυ τον

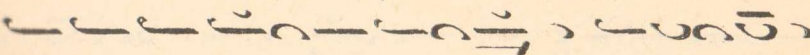
Κάθισμα γ'. πρὸ τὸ «τὸν τάφον Σου Σωτήρ»

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους Σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στεναίχουσα: Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου. ἀλλὰ δέξαι με, μετανουῶσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιάνθρωπος.

Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον — τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ εὐθύς τὸ τριῶδιον τοῦ Κοσμᾶ. εἰς ἤχ. β'. εἰρμολογικόν.

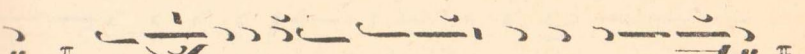
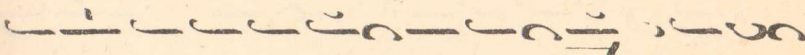
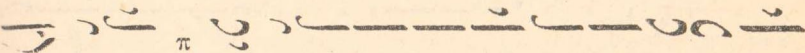
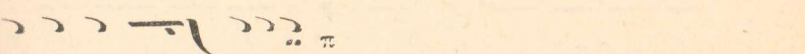
Ὁδὴ Γ'. — ὁ Εἰρμός ^Δ ^π
 π ἡ π

^π
 Τ ης π ι σ τ ε ε ως ε ν κ ε τ ρ α μ ε σ τ ε ρ ε ω σ ας

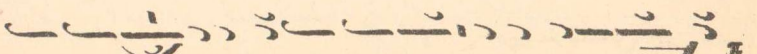

 ε π λ α τ υ υ ν α ς τ ο σ τ ο μ α μ ο υ ε π ε χ θ ρ ο υ ς μ ο υ η υ φ ρ α ν

 θ η γ α ρ τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ ε ν τ ω ψ α λ λ ε ι ν ο υ κ ε σ τ ι ν α γ ι

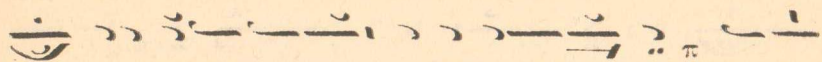
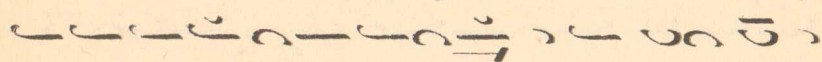
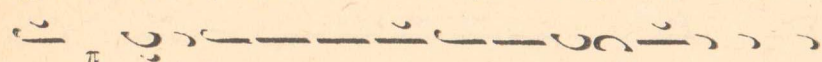
 ο ς ω ς ο θ ε ο ς η μ ω ν κ α ι ο υ κ ε σ τ ι δ ι κ α ι ο ς π λ η ν
 (δ ι ς)
 Σ ο υ Κυ ρ ι ε

Τροπάρια. Δόξα Πατρί.

 Ε ν κ ε ν ο ι ο ι ο ι ς τ ο σ υ ν ε δ ρ ι ο ν τ ω ν α ν ο

 μ ω ν κ α ι γ ν ω ω μ η σ υ ν α θ ρ ο ι ζ ε τ α ι κ α κ ο τ ρ ο π ω

 κ α τ α κ ρ ι τ ο ν τ ο ν ρ υ σ τ η ν Σ ε α π ο φ η ν α ι Χ ρ ι σ τ ο ν ω

 ψ α λ λ ο μ ε ν Σ υ ε ι θ ε ο ς η μ ω ν κ α ι ο υ κ ε σ τ ι ν α

 γ ι ο ς π λ η ν Σ ο υ Κυ ρ ι ε

Κ α ι ν ū ν κ α ι ά ε ι

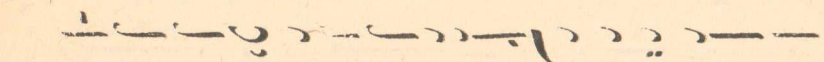
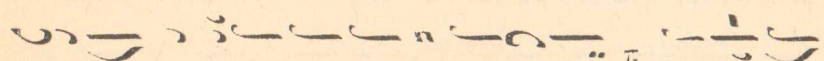
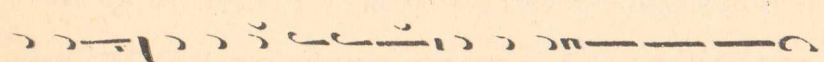
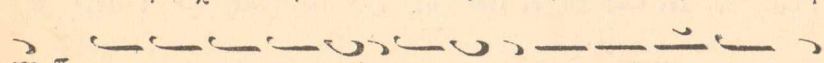
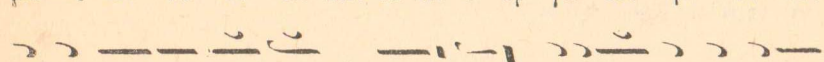
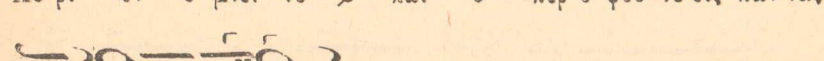

 Τ ο δ ε ι ν ο ο ο ο ν β ο υ λ ε υ τ η ρ ι ο ν τ ω ν α ν ο μ ω ν

 σκε πτεε ται θε ο μα χου ψυχης υ παρχον π ως δυσ

 χρη στον τον ρυ στην Σε α πο φη ναι χρι στον ω ψαλ λο

 π μεν π Συ ει θε ος η μων και ουκ εστιν α γι ος πλην

 π
 Σου Κυ ρι ε π

Καταβασία. Τῇ κρίσεως· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. *Αἴτησις.* Εἶτα τὸ Κοντάκιον, καὶ εὐθὺς ἡ

Ὤδὴ Η'. ὁ Εἰρμός. Χορὸς ἀριστερός.

Ρη μα τυ ραν νου ε πει ει υ περ ι σχυ σεν επ τα πλα

 σι ως κα μι νος ε ξε κα αυ θη πο τε π εν η παι

 δεσ ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα τη η σαν τες δο ογ

 π μα π αλ λε βο ων παν τα τα ε ερ γα Κυ ρι ου τον

 Κυ ρι ον υ μνει τε ς και υ περ υ ψου τε εις παν τας

 π
 τους α ω ω ω νας π

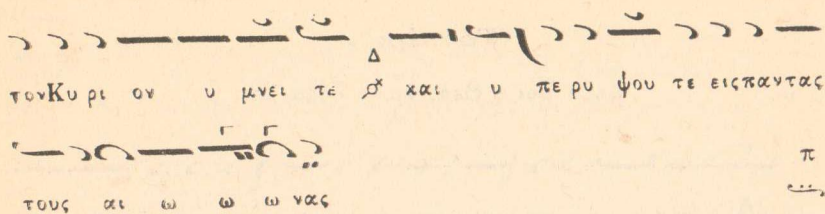
Τροπάρει .

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν. δόξα Σοι.

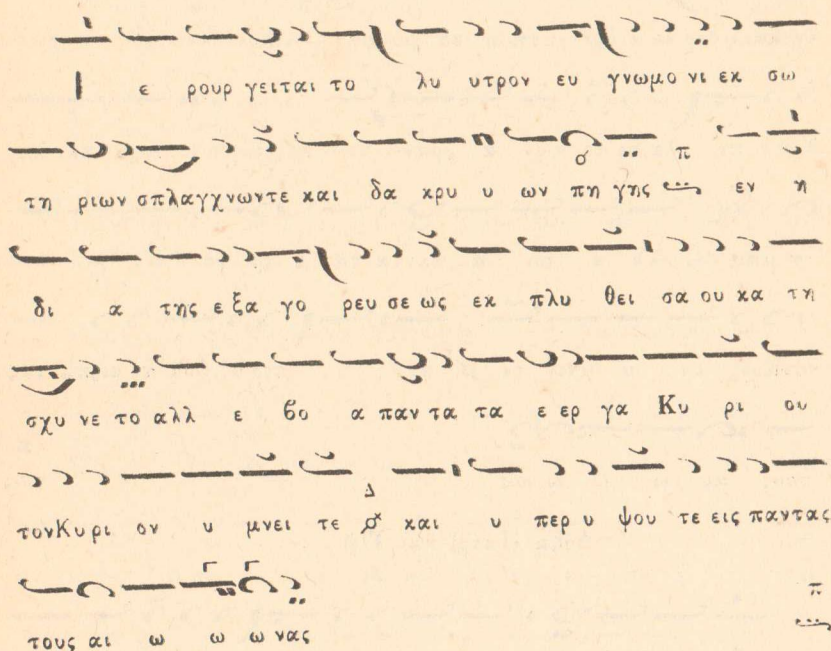
Ἀ πο κε νου σα γυ νη ἡ μυ ρον εν τιμονδε σπο τι
κη και θει ει α φρι κτη η κο ρυ φη Χρι στε των ι χνων
Σου ε πε λα θε το των α χραν των κε χρα με ε ναις πα λα
α μαις α λλ ε βο α παντα τα ε ρ γα Κυ ρι ου
τον Κυ ρι ον υ μνει τε ρ και υ περ υ ψου τε εις παντας
τους αι ω ω ω νας

Δόξα Πατρί και Υἱῷ

Δ α κρυ σι πλυνει τους πο ο δας υ πευθυ νος α μαρ
τι αις του πλασαντος και εκ μα α σσει θρι ξι Δι ο
των εν βι ω ου δι η μαρτε πε πρα γ με νων της α πο λυ
τρω σε ως α λλ ε βο α παντα τα ε ρ γα Κυ ρι ου

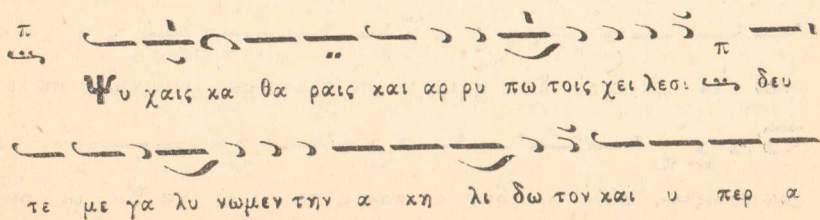

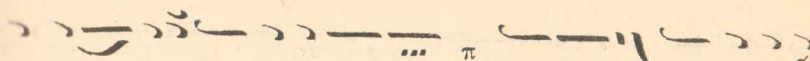
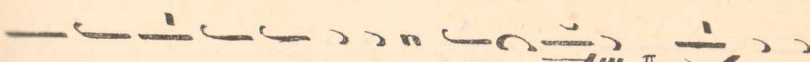
Και νυν και αι

Εἶτα. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν. *Καταβασία*. Ῥῆμα τυράννου. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. *Τερεῖ*. Τὴν Θεοτόκον.

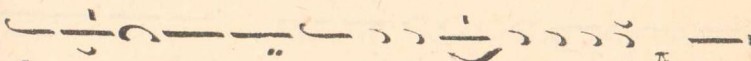
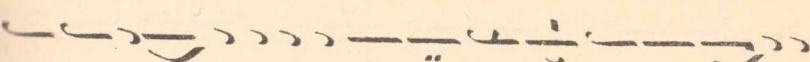
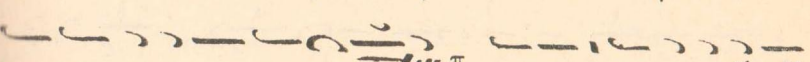
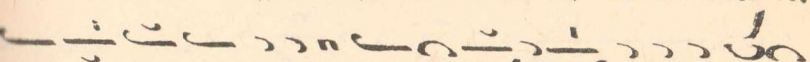
ᾠδὴ Θ'. ὁ Εἰρμός.

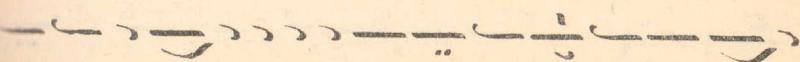
 π σ
 γνονμη τε ερα του Εμμα νου ηλ δι αυ της το εξ αυ
 π
 της προσ φε ρον τες πρεσβει ει αν τε χθεν τι φεισαι των
 π
 ψυχων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας.

Τροπάρεα.

Δόξα Σοι ό Θεός ήμών δόξα Σοι.

 π
 Α γνω μών φα νεις και πο νη ρος ζη λο τυπας λο

 γον α ξι ο θε ον λο γο πρα γει δι ου ο φει λε σι ον
 π σ
 ε λυ υ θη α μαρ τη μα τινε κα πη λευ ων ο δέι νος

 Ι ου δας την φι λο ο θε ον χα ριν φει σαι των ψυχων η
 π
 μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Δόξα Πατρί και Υιῷ . . .

 π
 Λέ γει πο ρευ θεις τοις πα ρα νο μοις αρχου σι τι

 μοι δου ναι θε λε τε καγω Χρι στον υ μιν τον ζη του με

νον τοις θε ε λου σι πα ρα δω σωει οι κει ο τητα Χρι

στου Ι ου δας αν τω σα μενος χρυσοῦ
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστέ.

Καὶ νῦν καὶ αἰ.

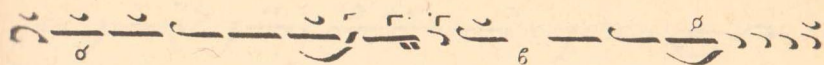
Ω πη ρω τι κης φι λαρ γυ ρι ας α σπονδε λη
θης ο θεν ε τυ χες ο τι ψυ χης ουδ ος ι σο στα
σι ος ο κο οσμος ως ε δι δαχθης α πο γνω σει γαρ
σαυ τον ε βρο χι σας α να α ψας προ δο τα φει σαι των ψυ
χων η μων Χρι στε ο Θε ος και αι σω σον η μας

Καταβασία. Ψυχὰς καθαράς· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

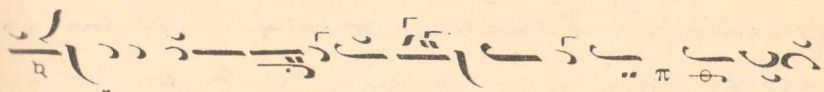
Αἵτησις. Τὸν νομφωνά Σου τρίς. Πᾶσα πνοὴ ἤχ. Α' Ἰδε σελ. 13
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

Κοσμά.

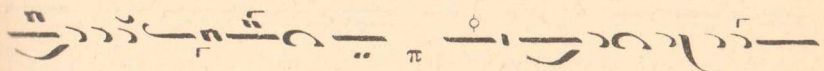
Σε τον της Παρ θε ε ε νου υι υι ον πορ νη ε πι
γνου ου σα Θε ε ο ον ε λε ε γεν

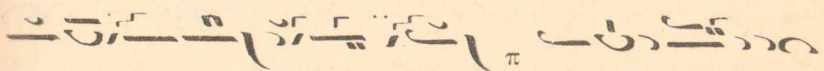
εν κλαυθμῳ δυσ ω που ου σα χ ως δα κρυ υ υων

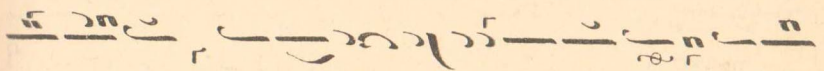
α ξι ι α πρα ξα α σα ρ δι α λυ

σο ον το χρε ο ος ω ως καα γω

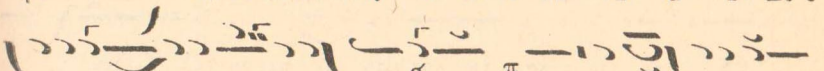
ω του ους πλο κα α αμρυ ρ α γαπη συ ον φι

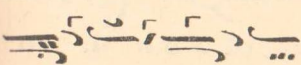
ι λου σαν τη ην δι ι και αι ως μι ι σου

με νην και πλη σι ον τε λω νω ω ων Σε ε

κη η η ρυ υ υ υ υ ξω ω ρ ευ ερ γε τα α φι λα

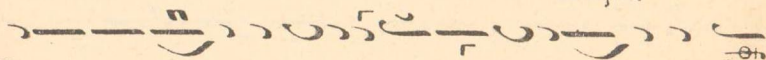
αν θρω ω κε

π
ρ

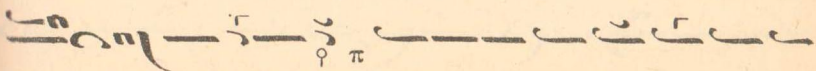
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

π
ρ

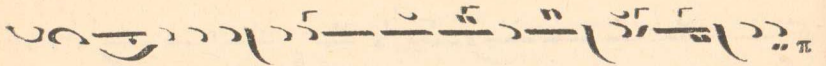
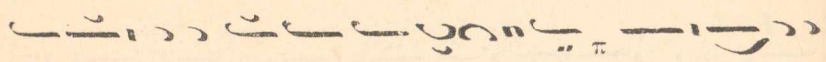
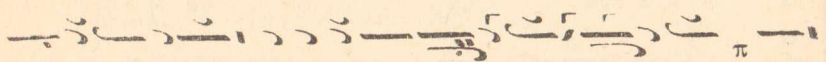
Κοσμᾶ.

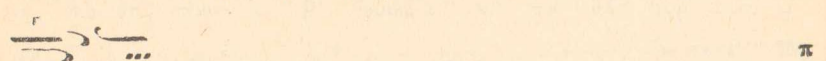

Το πο λυ τι μητον μυ υ ρον η πορνη ε μι ξε με

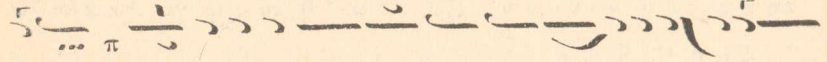
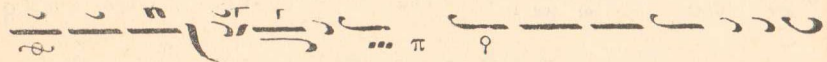

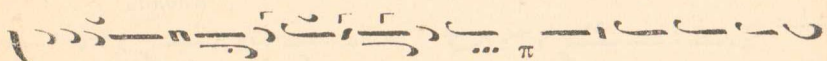
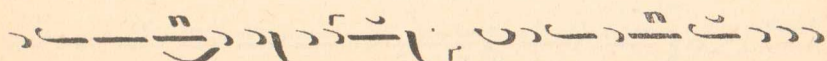
τα δα κρυ ων ρ και ε ξε χε εν εις τους α.

 χραντους πο ο δα ας Σου κα τα φι λου σα α ρ

 ε χει νην ευ θυς ε δι και ω σας ρ η μι ι

 ιν δε συ υ γ χω ρη η σιν δω ω ρη η σαι ρ ο

 πα θων υ περ η η μων και σω σον η

 η μας π ρ

Στίχ. Αίνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ. αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν χορ-
 δαῖς καὶ ὀργάνῳ. π ρ Κοσμᾶ.

 Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το μν

 ρον ρ το τε ο μα θη της συν ε φω ω ω νει ει

 τοις πα ρα νο ο μοις η μεν ε χαι ρε κε νου

 σα το πυ λυ τι μον ο δε ε σπε ευ δε πω λη σαι

 τον α τι ι μη τον ρ αυ τη τον Δε σπο

 την ε πε γει νω ω σκε εν η ουτος του Δε σπο του ε ε χω

ω ρι ζ ε τ ο ο αυ τη η λευ θε ρου το η

και ο Ι ουδας δουλος ε γε γο νει τουου ε εχθρουου

δει νον η ρα θυ μι α α με γα αλη η η

η με τα νοι οι α κ ην μοι δω ρησαι Σω

τηρ η ο πα θων υ υπερ η η μων και σω ω

σο ον η η μας π
q

Στίχ. Αίνετε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Κοσμά

Ω τῆς Ι ου δα α θλι ο ο τη η τος q ε θε ω ρειτην

πο ορ νην φι λου ου σαν τα ι χνη q και ε σκε πτε

το δο ο ο λωτης προδο σι α ας το φι λη

η μα q ε κει νη τους πλο καμους δι ε λυ υ σεν η ουτος τω

θυ υ μω ω ε ε δεσμει ει τυ q φε

ρων αν τι μυρου την δυ σω δη κα α κι ι ανε φθονος γαρ

ουουχ αι δε ηη προ ο τι ι μα αν το

συμ φε ρον q Ω της Ι ου δα α θλι ο τη η

τος q αφ ης ρυσαι ο θε ος τα ας ψυ χα ας η η

μων π q

Δόξα ἡχ. β'.

Κουμῆ.

Η α α μαρ τω ω λο ος ε δρα α με προ ος το μυ

ρο ον πρι α σασθαι πο λυ υ τι μο

ον μυ υ ρο ον του μυ ρι ι ι σαι το

ον ε ε ευ ε ε ρ γε ε τη ην χ και τω

μυ ρε ψω ω ε ε βο ο α Δο ος μοι οι το μυ

υ υ ρο ον ι να α λει ει ει ει ψω κα

γω ω ω ρ τον ε ξ α λει ψ αν τα μου

ου πα ρας τας α μα αρ τι ι ι

π και νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω ω

νας ρ των αι ω ω ω ω νων α α μην

Κοσμά.

Η βε θυ θυ σμε ε νη τη α μα αρ τι

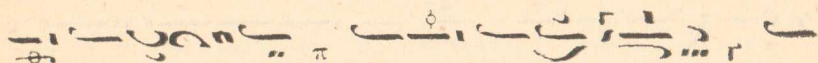
ι α ευ ρε Σε λι με ε ε να της σω ω τη

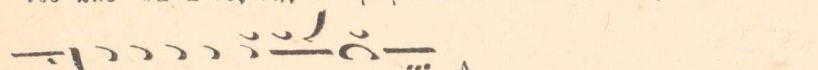
ρι ι ας και μυ ρα συν δα α κρυ

σι κε νου ου σα α α Σοι ε βο ο

α ι δε λ ο των α μα ρ τα νο ο ο ον των

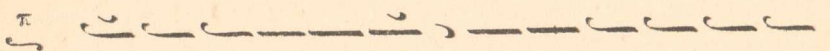
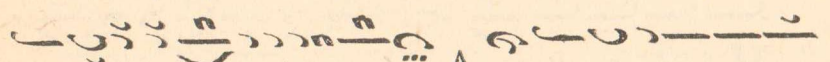
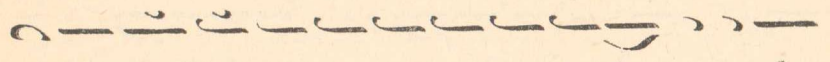
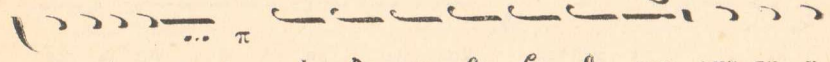
την με τα α νοι οι α αν φε ε ρω ων

 ἀλ λα Δε σπο ο τα δι α σω σο ον με γη εκ

 του κλυ δω ω νος της α μαρ τι ι ι ι ας δι α

 το με ε γα α Σου ε λε ος ς

Εἶτα—Σοὶ δόξα πρέπει ἰδ. σελ. 17—Πληρώσωμεν—καὶ μετὰ τὴν
ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ

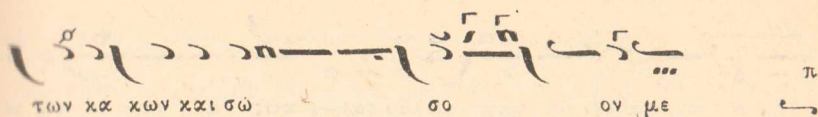
Ἀπόστιχα ἤχ. πλ. β' Βυζαντίου.

 Ση με ρον ο Χρι στος πα ρα γι νε ται εν τη

 οι κι α του Φα ρι ι σαι ου ς και γυ νη α μαρ τω λος

 προ σελ θου σα τοις πο σιν ε κυ λιν δου ου το βο

 ω σα. I δε την βε θυ θι σμε νην τη α

 μαρ τι α Την α πηλ πι σμε νην δι α τα ας πρα

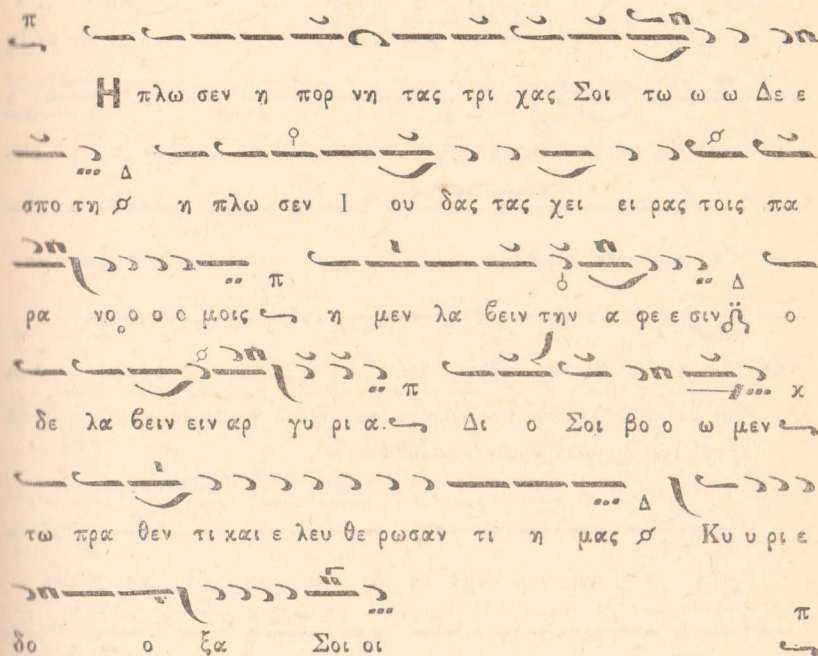
 ξει την μη η βδε λυ χθει ει σαν πα ρα της σης α γα

 βο ο τη η τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε σιν

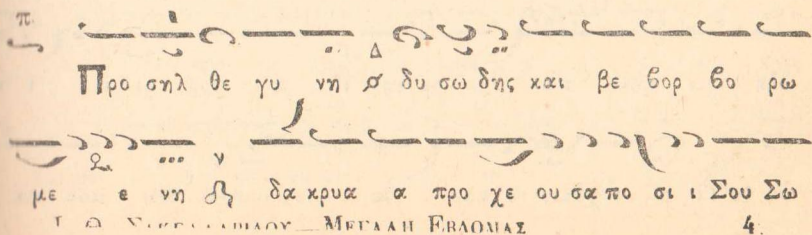
Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὶ τοῦ ἐλέους Σου Κύριε, καὶ ἡγαλ-
 λιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ι. Δαμασκηνοῦ.

Στιχ. Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. Καὶ Ἴδε ἐπὶ
 τοὺς δούλους Σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Βυζαντινῶν.

τηρ ς το παθος κα ταγ γελουσα πωρ α τε νι σω ω

Στοι οι τω Δε σπο ο τη η Αυ τορ γαρ ε λη λυ

θας σω ωσαι πο ο ορ νην εκ θυ θου θα νου σα αν με θ

α να α στη η η η σου ο τον Λα ζα ρον ε χει ρας

εκ τα φου τε τρα η με ρον Δε ζαι με

την τα α λαι αι ναν και σω ω σο ον με

Στ. Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦ Δαμασκηνοῦ.

Η α πε γνω σμε νη δι α τον βι ον ς και ε

πε γνω σμε ε νη δι α το ον τρο πον το

μυ ρυν θα στα ζουσα προ σελ θε Στοι βο ω σα

Μη με την πο ορ νην α πορ ρι ι ι ι

ψη ης ο τε χθεις εκ παρ θε ε νου Μη μου τα

δα α κρυ υ α 77 Μη πα ρι ι ι ι δη της 77 η χα
 ρα α τω ω ν α α γ γε λω ω ν 77 α λ λα δε ξαι
 π φ με 9 με τα νο ο ου ου ου ου σαν Δ ην ουκ α πω σω
 α μαρ τα νου σαν Κυ ρι ε ε δι α το με ε γα Σου
 ε ε ε ε λε ος.

Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Κασσιανῆς.

Νε Δο ξα πα α τρι ι και αι Υι υι ω χ
 και α γι ι ω πνε ευ μα τι 83 και
 νυ υν και α α ει χ και εις τους αι αι ω ω
 να ας των αι ω νων α α μην 83 Κυ ρι
 ε η εν πο ο λ λαις α μαρ τι ι αι αις
 χ πε ρι πε σου ου σα γυ υ νη η Δ τη ην Σην

ἔχων τῆς θαλάσσης τὸ ὑδωρ

καμψῇ τιμοί ᾗ πρὸς τοὺς στεναγμούς ᾗ στεναγ

μούς τῆς καρδίας αἰσῶ οὐκ ἐν ἡσυχίᾳ τοὺς οὐρανούς

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

καταφάλαγγας ἡνιόχου σου

ηχη θει σα δῶ τω φου ο ο ο θω ε ε κρυ υ βη *

α μαρ τι ων μου τα πλη η θη η κ και κρι μα

των σου α θυ υσ σου κ Τις ναι τις ᾗ ε

ξι χνι α σει ει ᾗ ψυ

χο σω ω στα Σω τη ηρ μου ου δῶ Μη με την Σην

δουουλην πα ρι ι δης κ ο α με τρη η τον ε ε ε

ε χων το ε λε ο ο ο ος δῶ

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

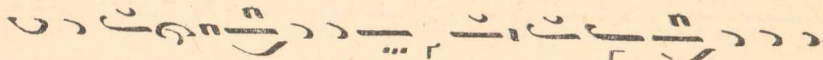
ΤΗ. ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΡΥΠΝΙΑΝ

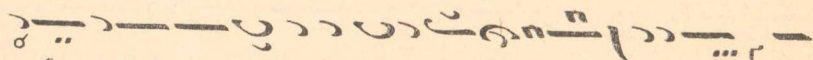
Μετὰ τὸ 41ς ψαλλόμενον Ἀλληλούϊα Σελ. 3. ψάλλομεν τὸ ἐξῆς
εἰς ἦχον πλ. δ'. ἀπὸ τοῦ Γα 1

Ο τε οἱ ἐν δοξοῖμα θηταὶ ἐν τῷ νιπτῇ ριτου

δεῖπνου ἐφώω τιζόν το γη το τε Ι ουδας οδυσ

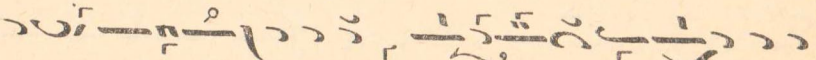
σε βῆς φιλαρ γυ ριαν νοσησας ἐσκοο τι ζεε το γη και

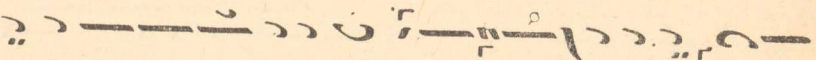
α νομοῖς κριταῖς Σε τον δι και ον κρι την πα ρα δι δω ω

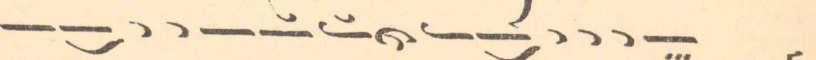
σι γη Βλε πε χρη μα των ἐρασα τον δι α ταυ τα

αγχοο νη η χρη σα μενον γη φευ γε α κορεστον ψυ

χνητην Δι δα σκαλω τοι αυ τα α τολ μη σα σαν γη ο πε

ρι παν τας α γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α Σοι γη

Και εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Μεθ' ὃ ὁ Ν'. καὶ εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Κοσμᾶ.

Ὡδὴ Α'. ἦχ. πλ. β'. εἰρμολογικός. Ὁ Εἰρμός.

Τμηθῆσιν ἡμῶν αἱ πόλεις ἐν ἡσυχίᾳ
 τρυφῶντες ἐν ἡσυχίᾳ οἱ ἅγιοι οἱ
 οἱ πλοῖς γεγόνησαν βλάστησις καὶ
 ὡδὴ δὲ θεοῦ τῆς ἀνεμελῆτος ἐν
 δοξῇ δὲ δοξάζεται Χριστὸς ὁ Θεὸς ὁ
 ὡς ἡμεῖς

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ παντοκράτωρ καὶ παρκλητικὴ
 ἡ ἀπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ ὡς
 τοῦ ὁκνητοῦ ἀγαθῆς ἐξαπείρας ἀνδρὸς Μητροῦ Να
 ὄν γὰρ σώματι κοῦν περὶ θεμενός ἐν
 ξωδοξάζεται Χριστὸς ὁ Θεὸς ὁ
 ὡς ἡμεῖς

Δόξα Πατρι . . . Δ

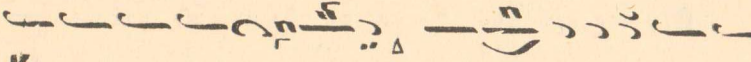
Μυστα γω γου σα φι λους ε αυ της την ψυ
χο τρο φον ε τοι μα ζει τραπεζαν αμ βο ρο σι ας
δε η οντως σο φι α του Θε ου κηρ να κρα τη η μα πι
ροι, Προ σελ θωμεν ευ σε βο ως και βο ησωμεν
εν δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η
μω ων

Και νυν Δ

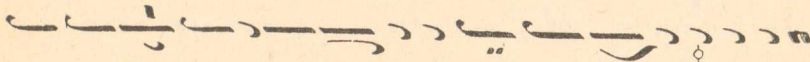
Ακου τι σθω μεν παν τες οι πι στοι συγ κα
λου με νης υ ψη λω βρα χι ο νι της α κτι στου και
εμ φυ του σο φι ας του Θε ου βο α γαρ γευσα σθε ε και
γνον τες Ο τι Χρι στο ος ε γω κρα ξα τε εν
δο ξως δε δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ο ος η η μω ων

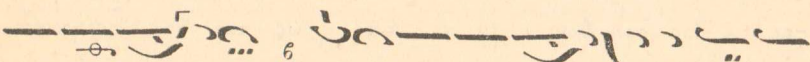
Καταβασία. Τμηθείση. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

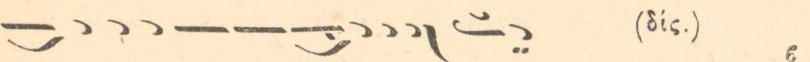
Ὡδὴ Γ' ὁ Εἰρμός. Δ

Κυ ρι ος ὡν πα ντων και κτι σης Θε ος το κτι

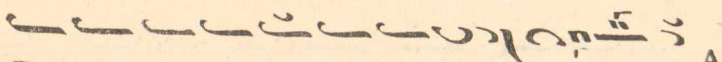

σον ο α πα θης πτω χευ σας Σε αυ τω ω η νω σας

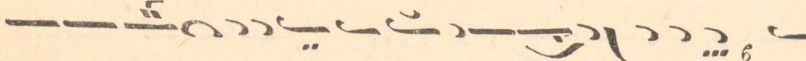

και το Πα σχά οἱς ε μελλες θα νειν Αυ τος ὡν σε αυ του ον

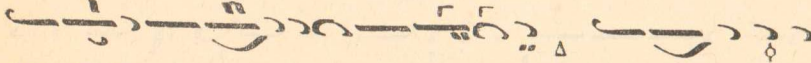

προ ε τι θης φα γε τε βο ὡν το σω μα μου και

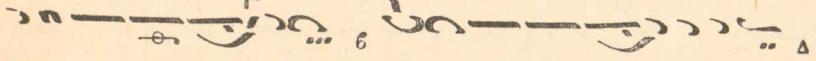

πι ι σεις ρε ω θη η σε ε σθε ε (δίσ.)

Τροπάρια. Δόξα Πατρί.

Δ
Ρυ σι ον παν τος του βρο τει ου γε ε νους

το οι χει ον α γα θε τος σου σμα θη τας ε πο τισας ευ

φρο συ νης πο τη ρι ον πλη η σας Αυ τος γαρ σε αυ

του ον ι ε ρου ου γεις Πι ε τε βο ὡν το αι μα μου

και πι ι στει στε ρε ω θη η σε ε σθε ε

Και νῦν Δ

Α φρων α νηρ ος εν υ μιν προ δο της τοις
 οι κει οis μα θηταιs προ ε ε φης ο α νε ξικα
 κος ου μη γνω ση τε τα αυ τα και ου τοs α συ
 υ νε τοs ων ου μη συ νη η σει ο μως εν ε μοι οι
 μει να τε και πι ι στει στε ρε ω θη η σε ε σθε

Καταβασία. Κύριος ὢν πάντων, οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

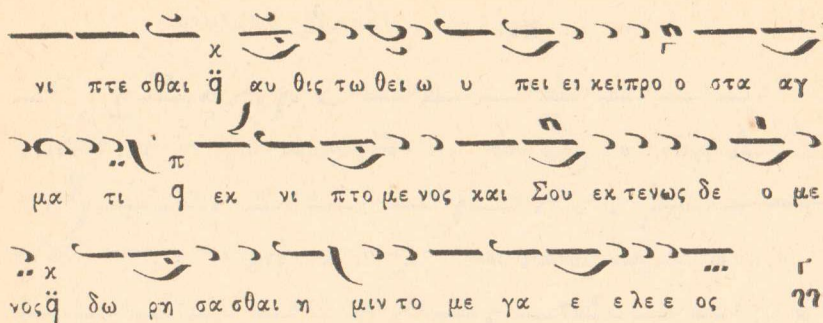
Ἰερέυς. Αἵτησιν. Εἶτα τὸ

Κάθισμα πρὸς τὸ «τὸν τάφον Σου».

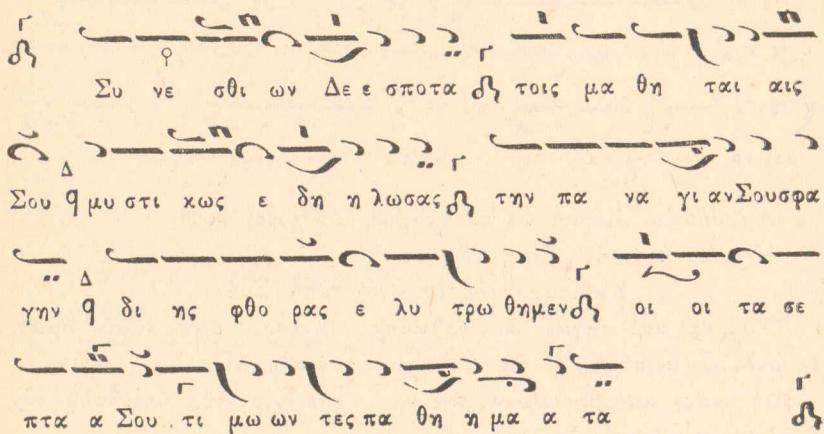
Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπεινῶσιν ἡμᾶς,
 ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος. μαθητῶν ποδὶς ἐνιψεν, ἀ-
 νιψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐ-
 σπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Κάθισμα β'. ἦχ. Γ'. πρὸς τὸ «Θείας πίστεως» ᾠ

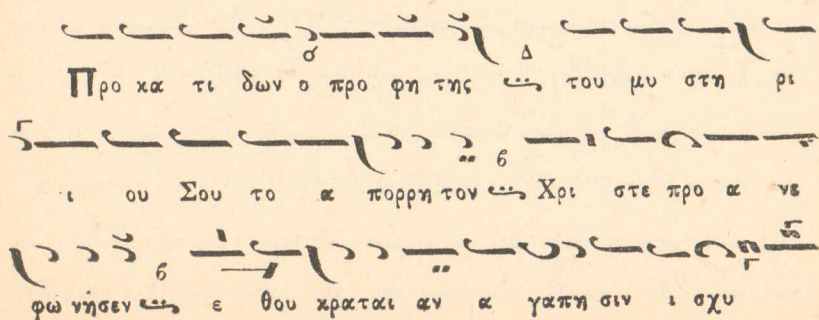
Ταπεινου με νοs δι ευ σπλαγχνιαν πο δας ε νι ψας των
 μα θη των σου και προς δο μον θει ον του ουτους κα
 τε αυ θυ υ ναs α πα ναι νο με νοs Πε τρος δε

Κάθισμα Γ'. $\dot{\eta}\chi$. Δ'. (;) πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης».

Ὡδὴ Δ' $\dot{\eta}\chi$. πλ. β'. εἰρμολογικός. Ὁ Εἰρμός. Δ

ος πα τε ρ οι κτι ρ μον Τον μο νο γε νη Γι ον
 γαρ α γα θε ι λα σμον εις τον κο υ σ μον α πε ε ρ ει
 ει λα ας

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ό Θεός . . .

Ε πι το παθος το πα σι τοις εξ Α δαμ πη
 γα α σαν α παθειαν Χρι στε μο λων τοις φι
 λοι οις Σου ει πας Με θυ μων του Πα σχα με τα σchein τουτου
 ε πε θυ μησα τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα
 σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε ρ ει ει
 λε ε

Δόξα Πατρί . . .

Με τα λαμ βανων κρα τη ρος τρις μα θη ταις ε

β ο ας α θα να τε γεν νη μα τος αμ πε λου

δε πι ο μαι λοι πον ουκ ε τι μεθ υμων βι ο τε ευ

ων τον Μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο

Πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

Και νυν Δ

Πο μα και νον υ περ λο γον ε γω φη μι ι

εν τη β α σι λει α μου Χρι στε τοις φι λοις πι ο

μαι ωσ περ γαρ θε οις Θε ος η μιν συν ε ε σομαι ει

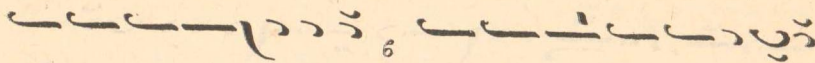
πας τον Μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο

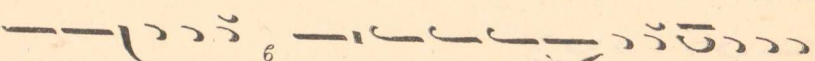
πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε ε στει ει λε ε

Καταβασία. Προκατιδών· εἰ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

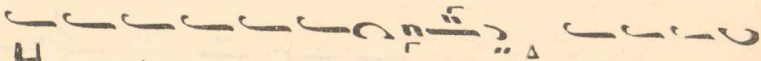
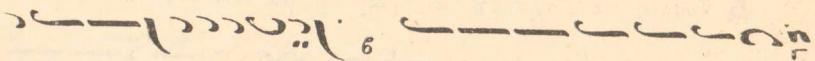
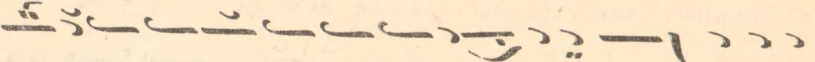
Ὡδὴ ὁ Εἰρμός. Δ

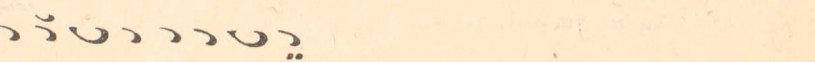
Τω συν δεσμωτης α γα πης συν δε . . .

 με νηι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζον τι των ολων

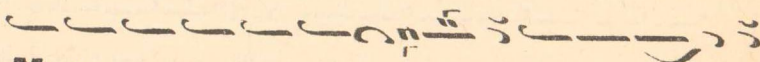
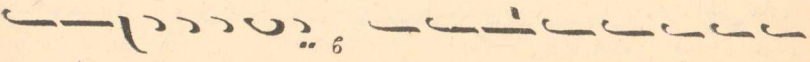
 ε αυ τους Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ους πι δας ε

 ξα πε νι ζοντο ευ αγ γε λι ζο με νοι πα σι ιν ει
 ρη νην (δεις).

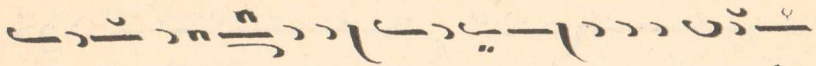
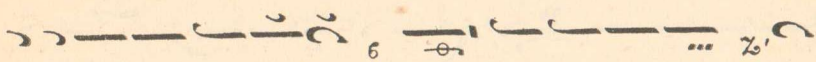
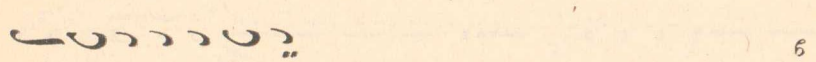
Τροπάρια. Δόξα Πατρί . . .

 Η το α σχε τον κρα του ου σα και υ πε ρω

 ον εν αι θε ε ρι υ δωρ η α βυσσους χα λι νου

 ου σα και θα λασ σας α να χαι τι ζου σα θε ου ου σο

 φι α υ υ δωρ νι πτη ρι βαλ λει η πο δας α πο πλυ

 νει δε δου λω ων δε σπο της

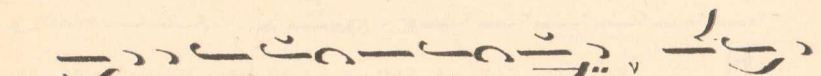
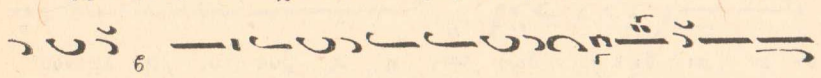
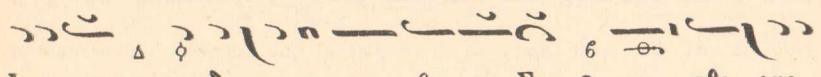
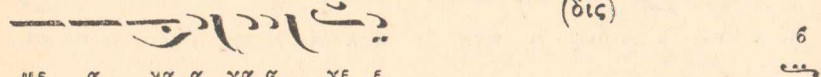
Καί νυν . . .

 Μ α θη ταις υ πο δει κνυ ει τα πει νω σως

 ο Δε σπο ο της τυπον ο νε φε λαις δε τον πο λον

 πε ρι θαλ λω ων ζων νυται λεν τι ον και κααμπτει γο νυ δου

 ουλων εκ πλυ ναι πο δας χ ου εν τη χει ρι πνο

 η παντω ων των ον των

Καταβασία. Τῷ συνδέσμφ. Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

Ὡδὴ Στ'. ὁ Εἰρμός.

Α βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ

 κλω σε με και τον κλυδω να μη κε τι φε ρων ως ο

 Ι ω νας τω δε σκο ο τη βο ω Σοι χ εκ φθο ρας

 με α να α γα α γε ε

Τροπάρια. Δόξα πατρί

Κυ ρι ον φω νει τε ω μα θη ται και δι δα α

 σκαλονμε και γαρ πε φυκα Σω τη ηρ ε βο ας Δι ο

μι μείσθε τον τυ υπον τον τροπον εν ε μοι οι ε θε

α α σα α σθε ε

Και νυν Δ

Ρυ πον τις μη ε χων α πορ ρυ φθη ναι ου δει ται

πο ο δας, κα θα ροι ω μα θη ται υ μεις δε, αλλ

ου ου χι παντες, ρο πη γαρ α τα α κτω, εξ υ

μω ων ε νος μαι αι νε ε ται αι

Ωδη ζ'. ο Ειρμός. Δ

Οι παι δες εν Βα θυ λω νι, κα μιν ου φλο

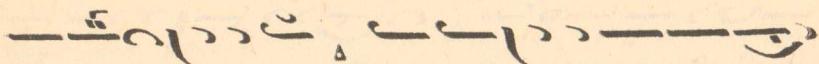
Νευ στα ζων κα ραν Ι ου δας κα κα προ βλε

ο γα ουκ επτηξαν, αλλ εν με σω πυ ρος εμ βλη

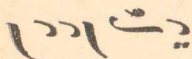
ε πων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των πα ρα

θε εν τες δρο σι ζο ο με νοι ε ψαλλον, Εν λο

δου ου ναι τον χρι τη ην εις κα τα κρι σιν ος παν

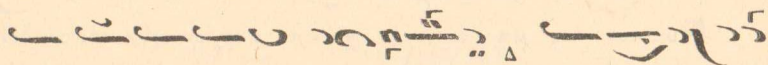
γη τος ει Κυρι ε ο Θε ο ος των πα τε ε
των ε στι Κυρι ος και Θε ο ος των πα τε ε

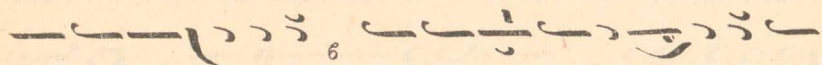
ρων η μω ων
ρων η μω ων.

6

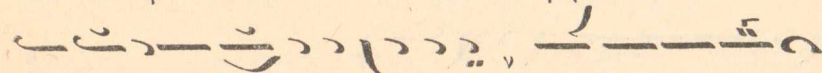
Δόξα πατρι . . .

Υ μιν ο Χριστος τοις φι λαις ε βο ας ει
Μεθ ο στις ε μου την χει ρα τρυ βλι ω θα

εις πα ρα δω σει μεν ευ φρο συ νης λα θο οντες α
αλ λει θρα συ τη τι του τω πλην γαρ κα λο ον ην πυ

γω νι α και λυ πησυν ει χον το τις ου τος φρα συν
λας βι ου πε ρασαι μη δε πο τε του του ος ην ε

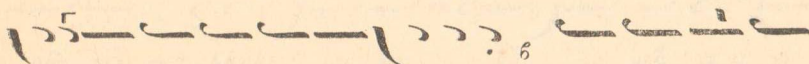
λεγοντες ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων
δηλου δε ο Θε ο ος των πα τε ε ρων η μω ων

Καταβασία. Οί πατρες . . . Οί δύο χοροί ὁμοῦ.

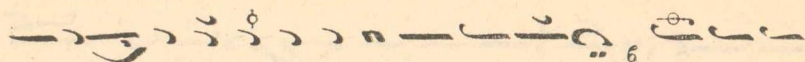
Ωδὴ Ἡ' ὁ Εἰσμός.

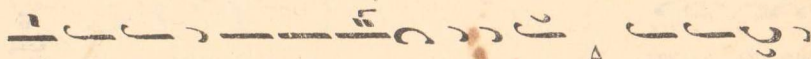
Νο μων πα τρων οι μα κα ρι στοι εν Βα βυ λω νι
Οι δαι τυ μονες οι μα κα ρι στοι εν τη Σι ων τω

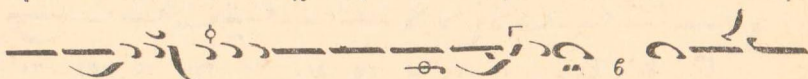
νε ε οι προ κιν δυ νευ ον τε βα σι λευ ον
Λο ο γω προς καρ τε ρησαντες οι Α πο στο

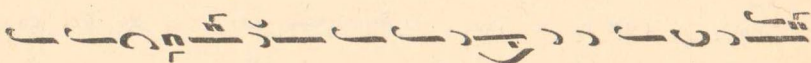
τος κα ε πτυσαν προσταγη της α λο γι στου και συν ημ
λοι παρ ει πον το τω ποι με ε νι ως αρ νες και συν ημ

με νοι ω ουκ ε χω νευ θη σαν πυ ρι του κρατουντος
με νοι ω ουκ ε χω ρι σθη σαν Χριστω θει ω λο γω

ε πα ξι ον α α νε μελ πον τον υ υ μνον τον Κυ ρι
τρε φο με νοι ευχαρι ι στως ε βο ων

ον υ μνει ει τε και υ περ υ ψου ου τε εις παντας του

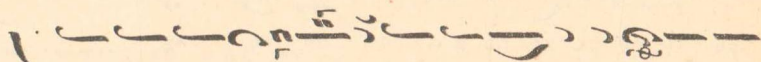

θους αι ω νας

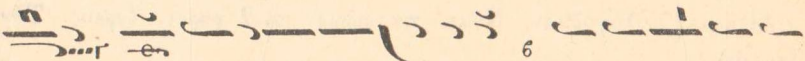
6

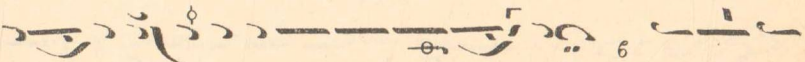
Δόξα πατρί

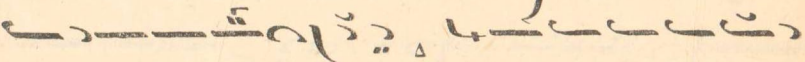
Νο μου φι λι ας ο δυ σω νυμος Ι σκα ρι

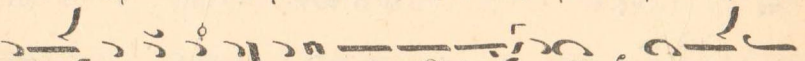
ω της σ γνω μη ε πι λα θε με νος ους ε νι ψα το

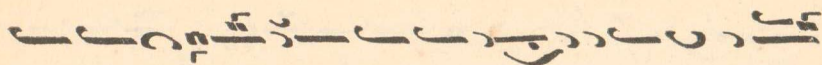
ην τρε πι σε προ ος προ δο σι αν πο δας και σου ε

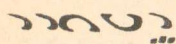
σθι ων αρ τον σω μα θει ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε

πι Σε Χριστε και βο κ αν ου συ νη κε τον Κυ ρι

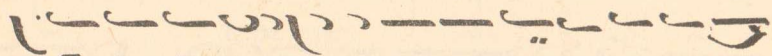
ον υ μνει τε και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας του

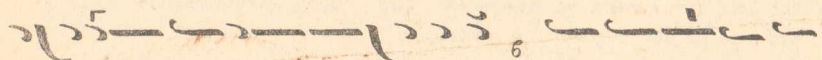
ους αι ω νας

6

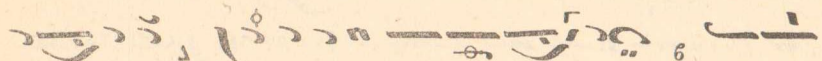
Και νυν . . .

Ε δε ξι ου το το λυ τη ρι ον της α μαρ τι

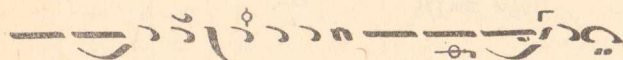
ας σω ω μα ο α συ νει δητος και το αι μα το

χε ο μενον υ περ κο ο σμου το θει ον Αλλ ουκ

η δει το πι νων ο ε πι πρασκει τι μης ου κα κι α

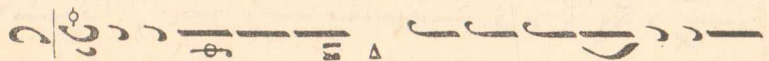

προ σω χθι σε και βο α αν ου συ νη κε

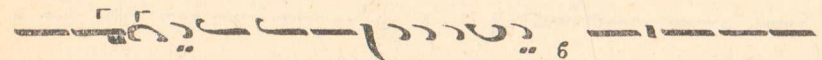
Τὸν κύριον ὑμνεῖτε

Αἰνοῦμεν Εὐλογοῦμεν. Νόμων πατρῶων· οἱ 2 χοροί. Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

ᾠδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

Ξι νι ας δε σπο τι κης και α θα να α του τρα

πε ε ζης εν υ πε ρω ω το πω ταις υ ψη λαις

φρε σι πι στοι δευ τε α πο λαυσωμεν ε πα να θε βη

κο τα λο γον⁶ εκ του λο γου μα θον τες ον με

γα λυ υ νο ο με εν ⁶

Τροπάριον. Δόξα Σοι ὁ Θεός ^Δ

Α πι τε τοις μα θη ταις ο Λο γος ε ε φη το

Πα ασχα^Δ εν υ πε ρω ω το πω⁶ ω νους ε

υι δρυται οις μυ στα γω γω σκευ α σα τε⁶ α ζυ μω α

λη θει ας λο γω⁶ το στερ ρον δε της χα ριτος

με γα λυ υ να α τε ε ⁶

Δόξα Πατρί ^Δ

Δ η μι ουρ γον ο Πα τηρ^Δ προ των αι ω ωνων

σο φι ι αν^Δ γεν να αρ χην ο δων με⁶ εις ερ

γα ε κτι σε τα νυν μυ στι κως τε λου με να⁶ Λο γος αρ

α χτι στος ων φυ σει τας φω γας οι χει ουμαι

ου νυν προ σει ει λη η φα α

Και νυν

Ω ανθρωπος υ παρ χω ου σι ι α ου φαν τα
σι α ου τω Θε ος τω τρο πω της αν τι

δο σε ως η φυ σις η ε νω θει σα μοι Δι

ο Χριστον ε να με γνω τε τα εξ ων εν οίς

α περ πε ε φυ κα σω ω ζο ον τα α

Καταβασία. Ενίαις· οι δύο χοροί όμοῦ.

Ίερεύς. Αἰτησιν· εἶτα τὸ «Τὸν νυμφῶνά Σου βλέπω» ἰδ. 13.

Αἶνοι ἡχ. Β'.

Πα ρα ννο η αι νε τα ατω τον Κυ υ ρι

ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου

ρα α νων αι νει ει τε αυ τον εν τοι ος υ ψι

στοις Σοι πρε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε

ω Δ

Αι νει τε Αυ το ον πα αντες οι αγ γε λοι Αυ

του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α μει

εις αυ του Σοι πρε πει υ υ μνο ος τω ω Θε

ω Δ

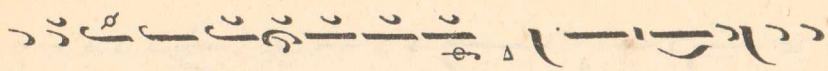
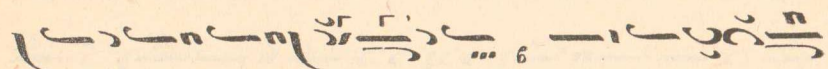
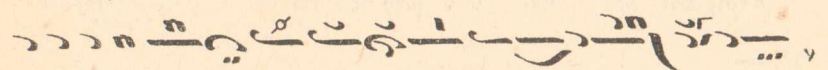
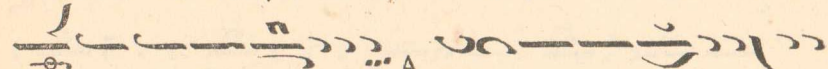
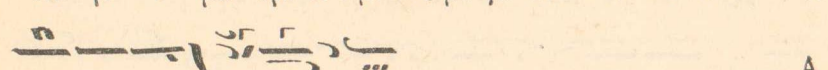
Στιχ. Αίνετε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Δ Κοσμᾶ

Συν τρε χει λοι πον τα συ νε δρι οντων Ι ι ι ου δαι

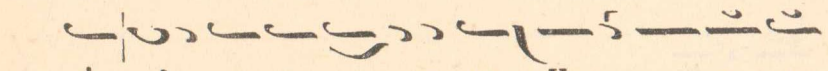
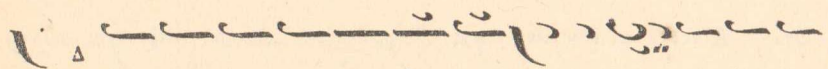
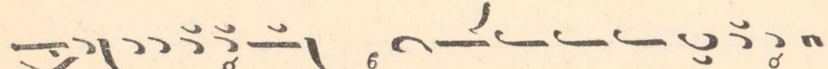
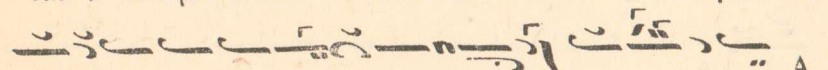
ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτιστην των α α

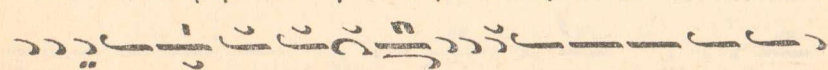
παντων Πι λα τω πα α α ρα δω ση ω των α

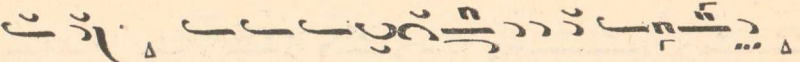
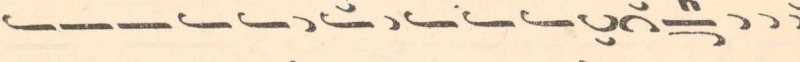
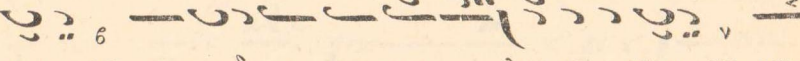
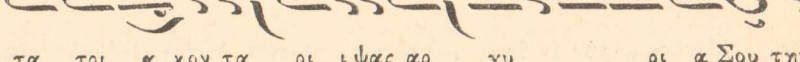
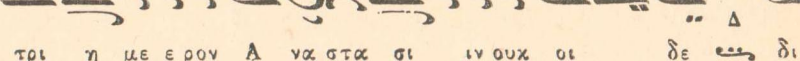
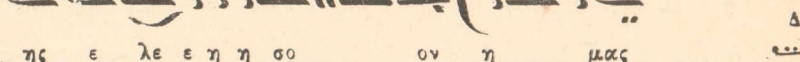
νο μων ω των α πι ι ι ρων ο τι τον ερ χο

 μενον χρι ναι ζων τας και νε κρους εις χρι ι σι εν

 ευ τρε πι ζου ου σι τον ι ω με νο

 ο ον τα α πα θη προς πα θος ε τοι μα ζου σι

 Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γα Σου το ε λε ε ο ρος

 δο ο ο ξα Σοι

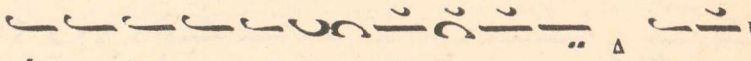
Στιχ. Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στε-
 ρεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Ἦ. Δαμασκηνοῦ.

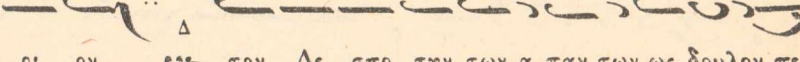
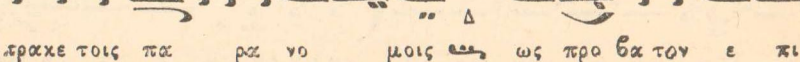

 ουδας ο πα ρα α νο μο ς Κυ ρι ε

 βο βα φας εν τω δει πνω τη ην χειρα εν τω τρυ

 βλι ι ω ω με τα Σου ε ξε τει νεν α νο μω ς τα ς

 χει ρας του λα βει ειν αρ γυ ρι α

 και ο του μυρου λο γι σα μενος τι μην Σε τον α τι

 μη τον ουκ ε φρι ξε πω λη σαι ο του ς πο δας υ φα

 πλωσας ε πι το νι ψαι το ον Δε σπο την

 κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι τοι οις α

 νο μοις χο ρου δε α πο στο λων ρι ι φει εις και

 τα τρι ακ ον τα ρι ι ψας αρ γυ ρι α Σου την

 τρι η με ε ρον Α να στα σι ι νουκ οι δε δι

 ης ε λε ε η η σο ον η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορ-
 δαῖς καὶ ὀργάνῳ. τοῦ αὐτοῦ.

 ου δας ο προ δο της δο λι ος ων δο λι

 ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα Κυ υ

 ρι ον τον Δε σπο την των α παν των ως δου λον πε

 ρα κε τοις πα ρα νο μοις ως προ βα τον ε πι

σφα γη ην ου τω ως η η κο λου θει ο α

μνος ο του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο

μο νος πο λυ ε λε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ. τοῦ αὐτοῦ.

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη

ης και ε πι ι θου λος ο φι ι λο ος και δι

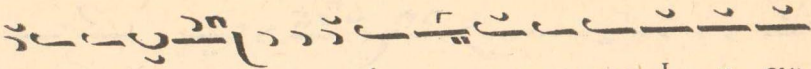
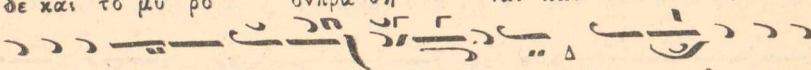
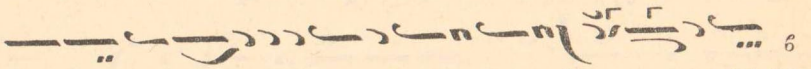
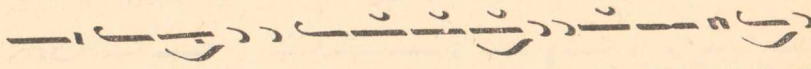
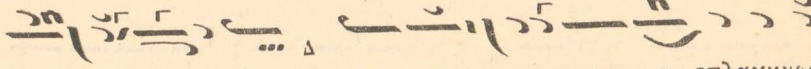
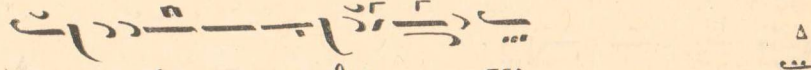
α θο λος εκ των εργων α πε φα

αν θη η κο λου θει γαρ τω δι δα α σκα λω και

κα α θ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ δο σι

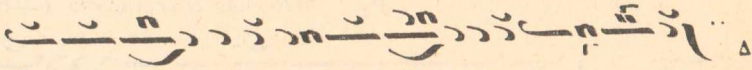
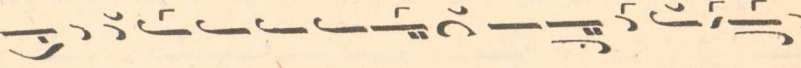
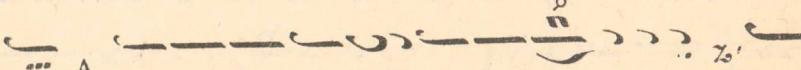
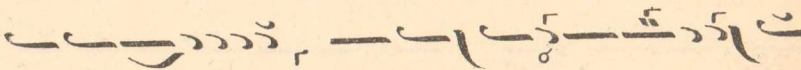
αν ε λε γεν εν ε αυ τω πα ρα δω σω του τον και

κερ δη σω τα συ να χ θεν τα χρη μα τα ε πε ζη τει

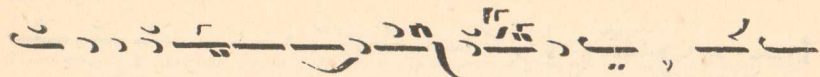

 δε και το μυ ρο ονπρα θη ναι και τον Ι η σου

 ουνδο λω κρα τη θη ναι α πε δω κεν α

 σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε το ον Χρι στον

 και ως προ θα τον ε πι σφα γη η ην ου τω ως η η

 κο λου θει ο μο νο ος ευ σπλαγχνος

 και φι ι λα α αν θρω πος

Δόξα και νυν. ἤχ.

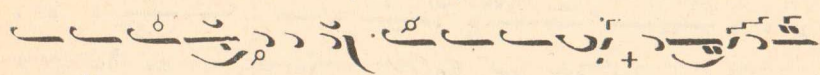
Τοῦ Αὐτοῦ.

 Ον ε κη ρυ υ ξεν α α μνον Η σα ι ας

 ερ χε ται ε πι σφα γη ην ε κου σι

 ον και τον νω τον δι δω σιν εις μα στι γας τας

 σι α γα νας ρ εις ρα πι σμα

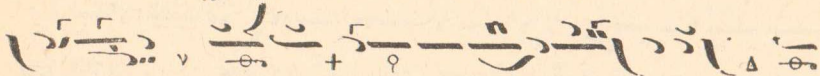
 τα α το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

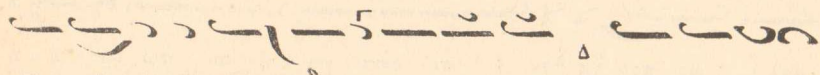
πο αι αι σχυ νης ε εμ πτυ σμα των θα να

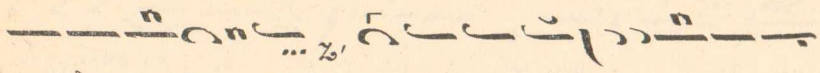
τω δε α σχη μο ο νι κα τα δι κα

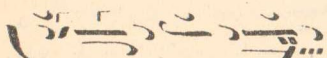
ζε ται παν τα ο α να μαρτη το ος q ε

κου σι ως κα τα δε ε χε ται ι να πα α

σι δω ρη ση ται την εκ νε κρων Α να

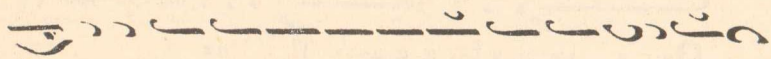

στα σι εν

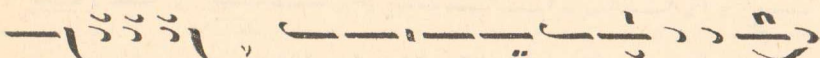

Εἰτα. Σοι δόξα πρέπει, σελ. 17. Ἱερεὺς πληρώσωμεν.

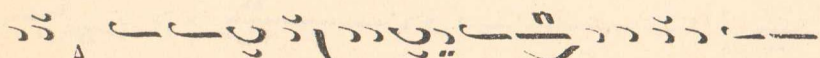
Ἀπόστιχα πλ. δ'. ^νδ' Μιθοδίου Πατριάρχου. (+845).

Ση με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν η χθη

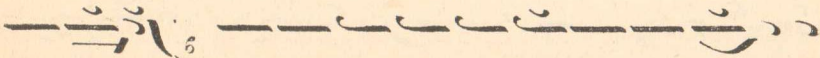
συν ε δρι ον δ και κατ αυ του κε να ε θου λευ σα

το δ πα ρα δου ναι Πι λατω εις θα να τον των α νε

ευ θυ νον δ Ση με ρον την των χρη ματων

αγ χη νην χ Ι ου δας ε αυ τω πε ρι τι θη

σι και στε ρει ται κα ατ αμ φω ζω ης προ ο σκαι ρου

και θει ας δ Ση με ρον Κα ι α φας ακων

προ φη τευ ει χ συμ φε ρει λεγων υ περ του λα ου

ε ε να α πο λε σθαι δ ηλ θε γαρ

υ περ των α μαρ τι ων η μων του πα θειν δ ι να η μας

ε λευ θε ρω ση εκ της δου λει ας του εκ θρου

ως α γα θος και φι λαν θρω πος δ

Στιχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

ο τρο ο πο ος Σου δο λι ο τη το ος γε μει πα

α ρα νο με Ι ου δα δ νο σω ων γαρ

φι λαρ γυ ρι ι αν δ ε κε ερ δη η τας μι σαν

θρω πι αν δ ει γαρ πλουτον η γα πας τι τω πε

ρι πτω χειας δ̣ δι̣ ι̣ δα σκον τι ε φοι τα:

δ̣ ει δε και ε φι λους ι να τι ε πω λεις τον α

τι μη τον προ δι̣ δου ους ει εις μι αι φο νι

αν δ̣ φρι ξον η λι ε η στε να ξον η γη δ̣

και κλο νου με νη βο η σον δ̣ α νε ξι κα κε

Κυ ρι ε δο ξα Σου δ̣

Στιχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ'ἐμοῦ.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

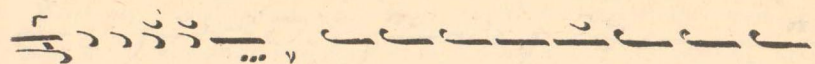
Μη δει εις ω πι στοι του Δε σπθ τι κου δει πνου α α

α μνη τος χ μη δεις ο λως ως ο Ι ι ου δας δο λι

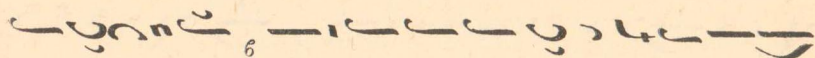
ως προσι τω τη τρα πε ζη δ̣ ε κεινος γαρ

τον ψω μον δε ξα με νος κα τα του αρ του ε χω ρη

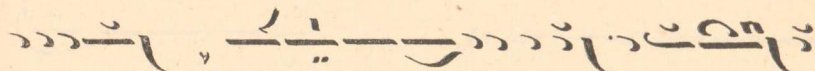
σε δ̣ σχη μα τι μεν ων μα θη της πραγμα τι δε πα ρω

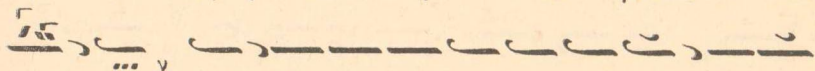
ων φου νευ της ο τοις μεν Ι ου δαι ος συν α

γαλ λο με νος η τοις δε Α πο στολοις συν αυ λι ζο

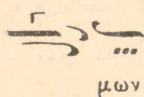
ο με ε νος ο μι σων ε φι λει φι λων ε πω

λει ο τον ε ξα γο ρα σαν τα η μας της κα τα

ρας η τον Θε ον και Σω τη η ρα των ψυ χω ων η

μων

ν
ο

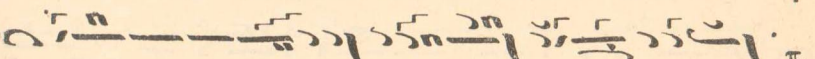
Δόξα Πατρι ἡχ. πλ. δ'.

Ὁ τρόπος δολιότητος γέμει. ἰδ. σελ. 77.

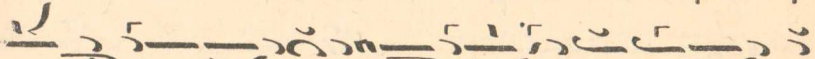
Καὶ νῦν . . . ἡχ. πλ. Α'. π
Κοσμά.

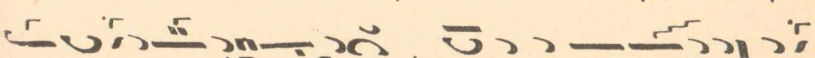
Μυ στα γω γων Σου Κυ ρι ετους μα θη τας

ε δι ι δα α σκες λε γων

Ω φι ι λοι ο ρα τε μη δεις υμας

χω ρι σει μου φο ο ο θος ει γαρ πα σχω

α αλλ υ πε ε ερ του κο σμου π Μη

ουν σκανδα λι ι ξε σθε ε εν ε μοι q ου γαρ ηλ θον δι α

κο νη θη ναι αι q αλ λα δι α κο νη

σας Δ και δου ου ναι την ψυ χη ην μου Δ λυ υ

τρο ο ον υ πε ερ του κο σμου q Ει

ουν υ μεις φι λοι οι μου ε ετε q ε με μι μει

ει ει σθε q ο θε λων πρωτος ει ναι Δ

ε στω ε σχα τος q ο δε σπο της ως ο δι

ι α υ νος x Μει να τε ε εν ε μοι q

ι να βο ο τρυ υν φε ε ε ρη τε q ε γω

ω γαρ ει μι της ζω ης η α α α μπε λο ο

ος q 'Αγαθόν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ

Τῷ πρώτῃ τῆς Μεγ. Πέμπτης μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Συναπτὴ μεγάλη· εἶτα, Κύριε ἐκέκραξα εἰς ἡχ. Β'. καὶ εὐθὺς τὸν στίχον, Ἐὰν ἀνομίαις παρατηρήσης . . . εἶτα τὰ ἰδιόμελα εἰς ζ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Συντρέχει λοιπὸν . . .

Ἰούδας ὁ παράνομος . .

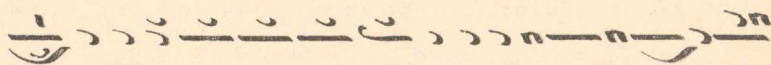
Ἰούδας ὁ προδότης . .

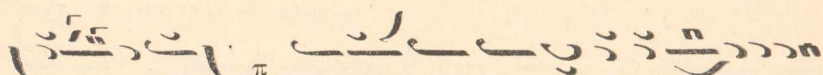
Ἰούδας ὁ δοῦλος . . .

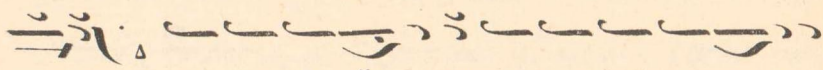
Ὅν ἐκήρυξεν ἀμνόν

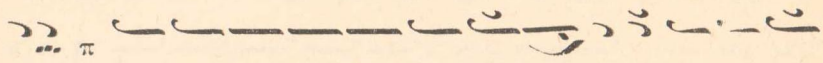
Δόξα καὶ νῦν πλ. β π

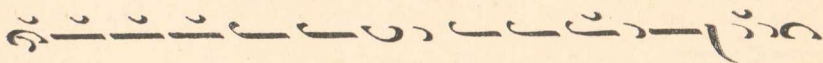
Κοσμιᾶ.

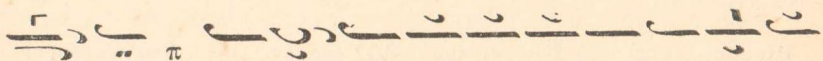

Γ εν νη η μα ε χι δνων α λη θω ω ως ο ο Ι

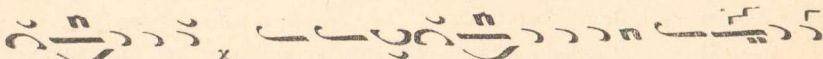

ου δας π φα γον των το μαν να εν τη ε

ρη μω ς και γογ γυ ζο οντων κα τα του τρο φε ε ε

ε ως π ε τι γαρ της θρω σε ως ου σης εν τω στο

μα τι αυ των κα τε λαλουν του Θε ου οι α χα ρι

στοι π και ουτος ο δυσ σε θης τον ου ρα νι

ον α αρτον εν τω στομα τι βα στα

ζων κα τα του Σω τη η η ρος την προ δο σι αν ειρ

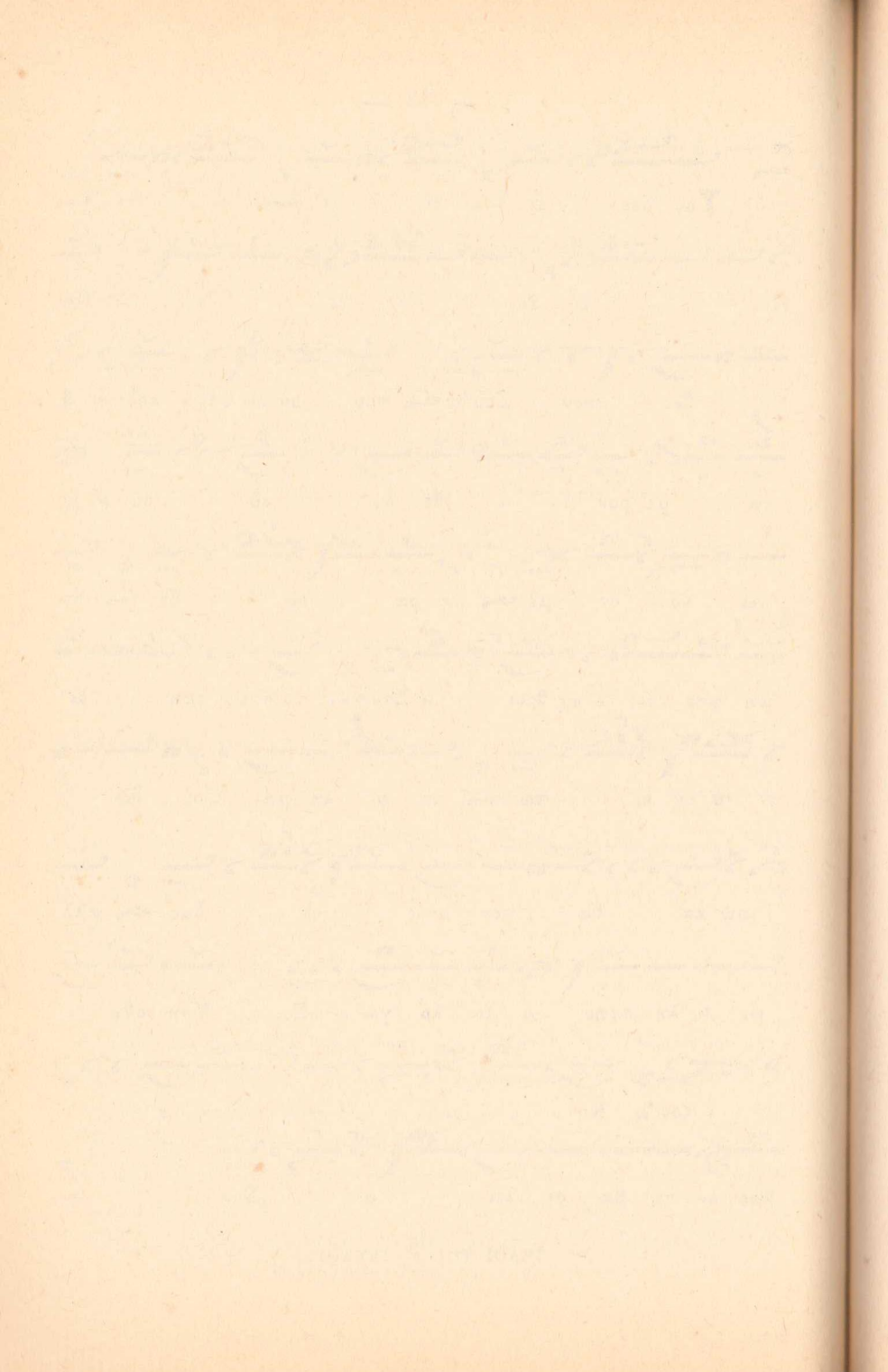
γα σα το Ω γνωμης α κο ρε
 σου και το ολ μης α παν θρω που τον τρε
 φον τα ε ε πω λει και ον ε φι λει Δε ρπο
 την πα ρε δι δου εις θα να τον ον τως ε χει
 νων Υι ος ο πα ρα νο μος και συν αυ τοις
 την α πω λει αν ε κλη ρω σα το Αλ λα
 ρυσαι Κυ ρι ε τοι αυ της α παν θρω πι ας τας ψυ
 χας η μων ο μο νος εν μα κρο θυ μι ι α α
 νει κα στος

Δ
σ

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Φῶς ἰλαρόν, τὰ Ἀναγνώσματα, Συναπτή, εἶτα Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἡ λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου.

Ἄντι δὲ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ τοῦ Κοιτωνικοῦ καὶ τοῦ πληρωθῆτω ψάλλομεν, Τοῦ δείπνου Σου, περὶ οὗ τὰ ἑξῆς φέρονται παρὰ Γεωργίῳ Κεδρηνῷ εἰς Τόμ. Α' σελ. 747. «Ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστίνου (+ 525) ἐτυπώθη ψάλλεσθαι τῇ Μεγ. Πέμπτῃ Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ, ὡς καὶ ὁ Χερουβικός ὕμνος.»

π Του δει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει Του
 δει πνου Σου ου του ου μου στιι κου ου Δ
 ση με ρον Υι ε Θε ου ου ου ρ κοι
 νω νο ον με πα ρα λα θε ου
 μη γαρ τοις ε εχ θροι οις Σου το ο μου στη ρι
 ι ο ον ει πω ου φι λη μα Σοι δω
 σω κα θα περ ο ο Ι ου δας αλλ
 ως ο λη στης ο μο λο γω ω Σοι Μνη σθη τι
 ι μου Κυ υ υ ρι ε ο ταν ε ελ
 θης εν τη βα σι λει α Σου

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῆς ἱερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ,
τῷ Διδασκαλείῳ, τῷ Ἀρσακείῳ, Ἀμαλυσίῳ,
καὶ τῷ Χίλλ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΗΣ Μ. ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ Μ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΚΟΥΣΟΥΔΙΝΟΥ

ΠΑΤΕΡΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

1895

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
1207 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

MELANIE EBELSON

PHYSICS

DEPARTMENT OF PHYSICS

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILL.

1970

1970

1970

1970

1970

1970

1970

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Α α α α λ λ η η η λου ι ι ι α δ' α α

α α λ λ η η η λου ι ι ι α δ' α α α λ λ η η η η λου

ου ου ι ι ι ι α δ' (ἐκ δ')

Ο τε οι εν δο ζοι μα θη ται ᾗ εν τω νι πτη ρι του

δειπνου ε φω ω τι ζο ον το δ' το τε + Ι ου δας ο

δυσ σε βης ᾗ φι λα ρ γυ ρι αν νο ση σας ε σχο ο τι ζε ε το

δ' και α νο μοις κρι ταις ᾗ Σε τον δι και ον κρι την πχ

ρα δι δω ω σι δ' βλε ε ε πε χρη μα των ε ρα στα ᾗ

τον δι α ταυ τα αγ χο νη χη η σα με ε νον θ φευ

γε α χο ρεστον ψυχην 9 την Δι δα σκα λω τοι αυ τα το ολ

μη σα α σαν ρι ο πε ρι παν τας α γα θος Δ Ky ρι ε

(ἐκ γ')
 δο οξ α α Σοι
Meθ' δ

δο οξα α Σοι Ω Μεθ' ὃ ἀρχεται τὸ τῆς Διαθήκης λεγόμε-
νον Α' Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀρχή· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ
ἁνθρώπου· τὸ δὲ τέλος· Εἰς ὃν εἰσηλθεν Αὐτός καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Χορὸς Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου Κύριε δόξα Σοι

ἢ Δόξα τῇ συγκατάθεσί Σου » » »

ἢ Δόξα τῇ σταυρώσει Σου » » »

ANTIΦΩNON A'

Α ρ χον τες λα ων συ νη χθησαν ὁ κα τα του Κυ ρι

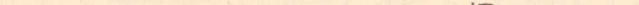
ܬܝܠܬܐ ܕܝܠܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
 ܬܝܠܬܐ ܕܝܠܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ

Α ο γον πα ρα νο μον χα τε θεν το κατ ε μου χ

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ μη εγ κα τα λι ι πη ης με ^ν

Τας αἰσθησεις ἡμῶν ἡ καθαρὰς τῷ Χρῆ

 στω ^Α πχ ρα στη σω μεν ^ν και ως φι λοι αυ του τας

ψυχας ημων θυσωμεν δι' αυτον Ω και μηταις μεριμναις

του βι ου ^π ⁹ συμ πνι γω μεν ως ο Ι ου δας ^ν ³ αλλ εν τοις

τα μεν οἱς η μων κρα ξω μεν Δ Πα τερ η μων Δ ο εν τοις

 ου ρα νοις α πο του πο γη ρου ου ου ου ρυ υ σαι

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱσοῦ.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινας μήτηρ ἀνύμφευτε
Θεοτόκε Μαρία Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ANTIΦΩNON B'

Ε δρα με λε γων ο Ι ου δας ^Δ τοις πα ρα νο

μοις γραμ μα τευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου ναι

κα γω υ μιν πα ρα δω ω σω αυ τον εν με σω δε

των συμφωνούντων αυτος εις τηεις α ο ρα τος

συμ φωνου με νος καρ δι ο γνω στα φεισαι των

ψυ χων η η μω ων ⁶ Δ

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω μεν ⁶ ως περ Μα

ρι α ε πι του δει πνου ⁶ και μη κτη σω με θα ^Δ

φι λαρ γυ ρι αν ως ο Ι ου δας ⁶ ι να παν το

τε ⁶ με τα Χρι στου του Θε ου ε σο ο με ε θα α ⁶

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Ὅν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντός ὡς φιλόανθρωπον, μὴ δικλίπης δυσωπούσα, ἵνα κινδύνων σῶσιν τοὺς εἰς Σὲ καταφεύγοντας.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ι'

Δ ι α Λα ζα ρου την ε γερ σιν Κυ ρι ^Δ το

ω σαν να Σοι ε κραυγα ζον ^Δ παι δεσ των Ε θραι ων φι λαν

θρωπε ^π ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ^κ ουκ η βου λη

θη συν ι ε ε ναι ^π

Ε ν τω δει πνω Σου Χρι στε ο Θε ος ^Δ τοις μα θη

ταις Σου προ ε λε γες ρ εις εξ η μων πα ρα δω σει με ο

δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η θου λη θη συ νι ε

ε ναι π

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ε ο

πα ρα δω σων Σε τις ε στι ρ του τον δι α του αρ του

υ πε δει ξας ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

θου λη θη συ νι ε ε ναι π

Ε ις τρι α κον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ε ρ και

εις φι λη μα δο λι ον ρ ε ζη τουν Ι ου δαί οι α πο

κτει ναι Σε ο δε πα ρα νο μος Ι ου δας ουκ η

θου λη θη συ νι ε ε ναι π

Ε ν τω κ πτη ρι Σου Χρι στε ο Θε ος ρ τοις μα

θη ταις Σου προ ε τρε πες σου τω ποι ει τε ως περ

δε τε ο δε παράνομος κτλ π

η γο ρει τε και προ σευ χε σθε ι να μη παι

ρα σθη η τε τοις μα θη ταις Σου ο Θε ος η μων ε

λε γεσ ο δε παράνομος κτλ. π

Δύξα καὶ νὺν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σέ καταφεύγομεν ὡς ἀρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

ΚΑΘΙΣΜΑ ἦχος βαρὺς ᾠή

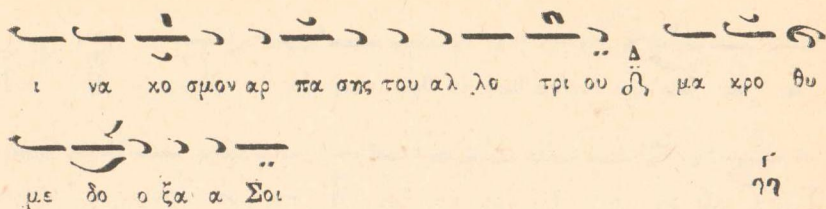
Ε ν τω δει πνω τους μα θη τα ας δι α τρε ε φων

και την σκη ψιν της προ δο σι ι ας γι νωσκων εν αυ

τω τον Ι ου ου δα αν δι η λεγ ξας α δι ορ θω

τον μεν του τον ε πιστα με νος γνω ρι σαι δε

πα σι βου λο με νος ο τι θε λων πκ ρε δο θης

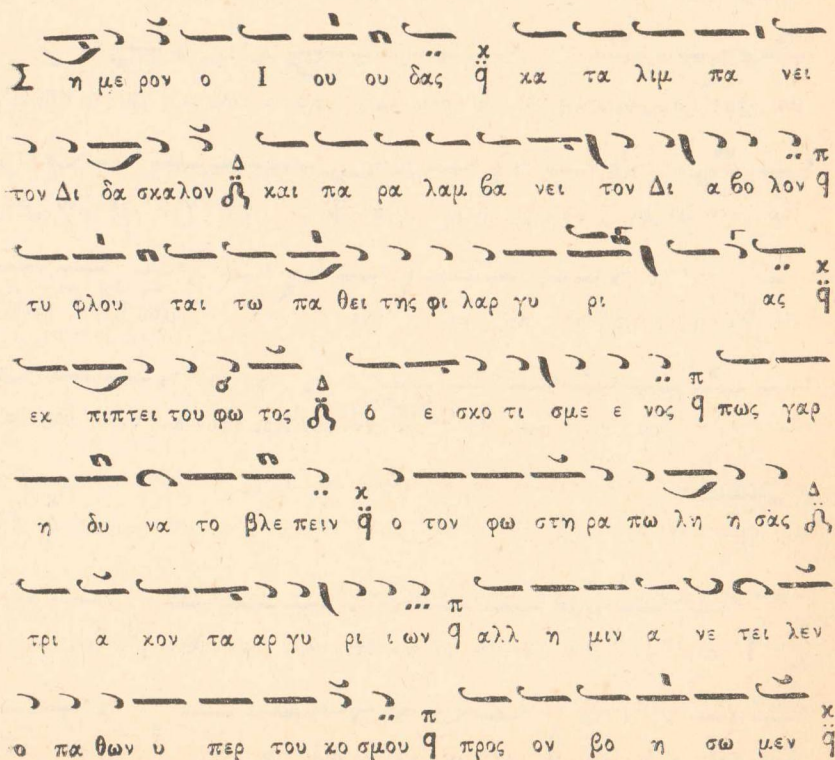

Εὐαγγέλιον Β' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχὴ—Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς.—Τέλος—Ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα.

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ Σου, ἢ τῇ συγκαταβάσει Σου,
ἢ τῇ σταχυρώσει Σου.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Δ' λα', π

ο πα θων και συμπα θων αν θρω ποις δο ξα Σοι $\overset{x}{\underset{..}{q}}$ $\overset{\pi}{q}$

Σ η με ρον ο Ι ου ου δας $\overset{x}{\underset{..}{q}}$ πα ρα ποι ει ται

θε ο σε βει αν $\overset{\Delta}{\underset{..}{q}}$ και αλ λο τρι ου ται του χα ρι σματος $\overset{\pi}{q}$

υ παρ χων μα θη της $\overset{x}{\underset{..}{q}}$ γι νε ται προ δο της $\overset{\pi}{q}$ εν η

θει φι λι κω $\overset{x}{\underset{..}{q}}$ δο λον υ πο κρυ πτει $\overset{\pi}{q}$ και προ τι

μα ται α φρο νως $\overset{x}{\underset{..}{q}}$ της του Δε σπο ο του α γα α πης $\overset{\Delta}{\underset{..}{q}}$

δου λευ ει ν φι λα ρ γυ ρι ι α $\overset{\pi}{q}$ ο δη γος γε νο με

νος $\overset{\pi}{q}$ συ νε δρι ου πα ρα νο $\overset{\pi}{q}$ μου $\overset{\pi}{q}$ η μεις

δε ε χον τες σω τη ρι αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα

σω μεν $\overset{x}{\underset{..}{q}}$

$\overset{\pi}{q}$ Τ ην φι λα δελ φι αν κτη σω με θα $\overset{\Delta}{\underset{..}{q}}$ ως εν

Χρι στω α δελ φοι $\overset{\Delta}{\underset{..}{q}}$ και μη το α συμ πα θες $\overset{\Delta}{\underset{..}{q}}$ προς τους πλ η

σι ι ο ν η μ ω ν ^π ₉ ι ν α μ η ω ς ο δ ο υ λ ο ς κ α τ α κ ρ ι

θ ω ω μ ε ν ^Δ ₉ ο α ν ε λ ε η μ ω ν δι α τ α δη ν α

ρι α ^π ₉ κ αι ω ς ο Ι ου δ α ς με τ α με λ η θε εν τ ε ς

μη δ εν ω φ ε λ η σω με ν ^π ₉ Δ ο ξ α κα ι γ υ ν .

Δ ε δ ο ξ α σ με ν α πε ρ ι Σ ου ^Δ ₉ ε λ α λ η θ η πα ν

τα χ ου ^π ₉ ο τι ε κυ η σ α ς σα ρ κι ^Δ ₉ τον τ ω ν ο λ ω ν ποι

η την ^π ₉ θε ο το κε Μ α ρ ι α ^π ₉ πα νυ μ ν η τε κα ι α

πει ρ ο γ α με ^π ₉

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ε

Ο μα θ η τ η ς του Δι δ α σ χα λ ο υ συ ν ε φ ω ν ει

την τι μ η ν ₆ και τ ρ ι α κ ο ν τα α ρ γ υ ρ ι ο ι ς πε π ρ α κε

τον Κυ ρ ι ο ν ₆ φι λ η μα τι δο λι ω πα ρ α δ ο υ ς

Αὐτὸν τοῖς ἀνομοῖς εἰς θανάτου ὄν

Στημερον ἐλεγεν ὁ Κτιστὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς

τοῖς εαυτοῦ μαθηταῖς ἡγχι κεν ἡώρα

καὶ ἐρχεται Ἰουδας ὁ παράδοξος με

μητις μεαρινησεται βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ

ἐν μεσῷ οὐλοῦντων πασχὼν γὰρ ὡς ἀνθρώπος

καὶ σωζώων φιλανθρώπος τοὺς εἰς ἐμπίστευ

όντας Δόξα καὶ νῦν.

Ἡ ἀρεὴ τῶς ἐσχάτων συλλαβούσα

καὶ τέχου σάτον Κτίστην τὸν διόν

Παρθένω σωζέτους Σεεμεγαλυμένον

τάας

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

ἦ

Ἰ η με ρον γρη γο ρει ο Ι ου δας Ἀ πα ρα δου

ναι τον Κυ ρι ον ἦ τον προ των αι ω ω νων Σω τη ρα του

χο ο σμου ἦ τον εκ πέν τε α αρ των χορ τα σαν τα

πλη η θη ἦ Ση με ρον ο α νο μος Ἀ αρ νει ται τον

Δι θα σκαλον ἦ μα θη της γε νο με νος Ἀ Δε σπο ο

την πα ρε δω κεν ἦ αρ γυ ρι οis πε πρα κε τον μαν να

χορ τα σαν τα τον αν θρω πον ἦ

Σ η με ρον τω σταυ ρω προ ση λω σαν Ἀ Ι ου

δαι οι τον Κυ ρι ον ἦ τον δι α τε μο ον τα ῖ την

θα λασ σαν ρα α βδω ἦ και δι α γα γο ον τα ῖ αυ τους

εν ε ρη η μω ἦ Ση με ρον τη λογ — χη την πλευ ραν

αυ του ε χεν τη σαν ^γ του πλη γαις μα στι ζαν τος ^Δ υ περ

αυ των την ^Α αι γυπτον ^γ και χο λην ε πο τι σαν ^Δ τον

μαν να τρο φην αυ τοις ομ ^γ βρη σαν τα ^γ

Κ υ ρ ι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον ^Δ

πα ρα γε νο με ε νος ^Δ ε βο ο ας τοις μα θη ταις ^γ Σου ^γ

Καν μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνησαι

μετ ε μου ^Δ Πω ε πηγγει λα τε ^Δ α πο θνησκειν οι ε

με ^γ Καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε ^Δ πως ου κα

θε ευ δει ^π αλ λα σπου δα ζει ^Δ προ δου ναι με τοις πα ρα

νο ο μοις ^γ ε γει ρε σθε προ σευ χε σθε ^γ μη τις με αρ

νη ση ται ^π βλε πων με εν τω σταυ ρω ^γ μα χρο θυ με

δο ο ξα α ^γ Σοι ^γ

Δόξα καὶ νῦν.

Χαῖρε, Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς χωρήσασα ἐν μήτρᾳ
Σου. Χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἐλυμ-
ψεν ὁ Ἐμμανουὴλ. Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ΚΑΘΙΣΜΑ βαρυς ᾠή

Ποι ος σε τρο πος Ι ου δά ᾠη προ δο την του Σω
τη ρος ειρ γα σα το ᾠη μη του χο ρου Σε των Α πο σπο
λων ε χω ρι σε ᾠη μη του χα ρι σμα τος των ι α μα
των ε στε ρη σε ᾠη μη συν δει πνη σας ε χει νοις ᾠη Σε
της τρα πε ε ζης α πω σα το μη των αλ λων νι ψας
τους πο δας ᾠη τους σου ους υ περ ει δεν ᾠη ω πο σων α
γα θων α μνη τι μων ε γε νου ᾠη και σου μεν η α χα ρι
στος στη λι τευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α
νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τε ταῖ ᾠη και το
με γα ε ε λε ε ος ᾠη

Εὐαγγέλιον Γ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν

Τέλος — Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ζ'.

ὁ

Τοῖς συλ λα βου σι Σε πα ρα νο μοις ^Δ α νε χο

με νος ⁶ ου τως ε βο ας Κυ ρι ε ^ν ει και ε πα τα

ξα τε τον ποι με να ^π και δι ε σκορ πι σα τε τα δω.

δε κα προ βα τα τους μα θη τας μου ⁶ η δυ να μην πλει.

ους η δω δε κα ⁶ λε. γε ω νας πα ρα στη η σαι αγ γε λων ^ν

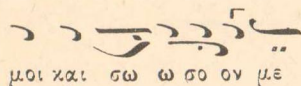
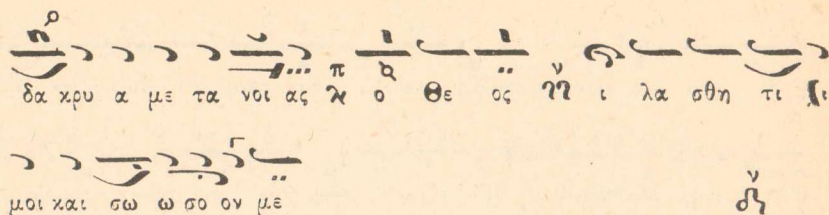
αλ λα μα κρο θυ μω ^π ι να πλη ρω θη α ε

δη λω σα υ μιν ^π δι α των προ φη των μου ^ν α δη λα και.

κρυ φι α ^Δ Κυ ρι ε δο ο ξα α Σοι ^ν

Τ ρι τον αρ νη σα με νος ο Πε τρος ^Δ ευ θε ως

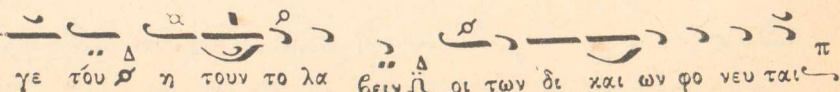
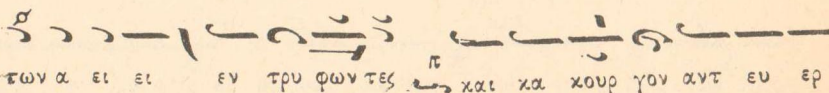
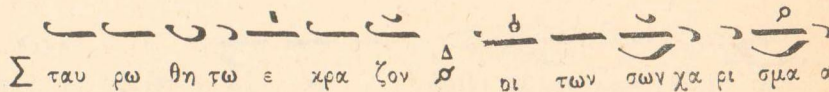
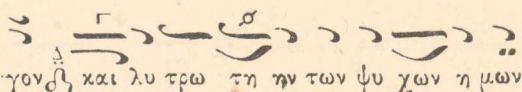
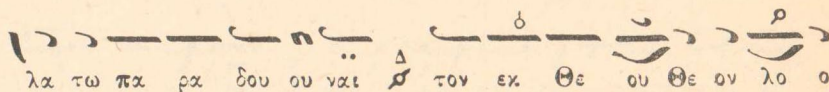
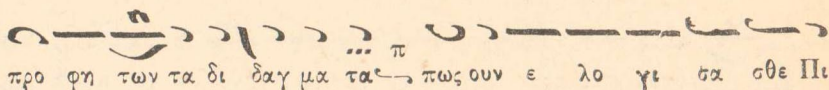
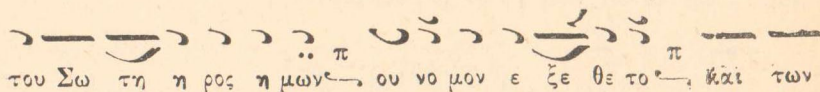
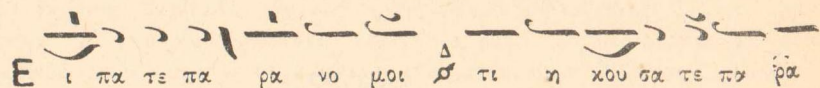
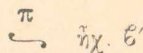
το ρη θεν αυ τω συν η κεν ^ν αλ λα προ ση γα γε Σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς ἀγίδιου νεφέλην ὑπάρχουσιν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες λέγοντες τὸ χαῖρε αὐτῇ.

ANTIΦΩΝΟΝ Η'

ε σι ω πας δε Χρι στε π φε ρων αυ των την προ

πε τει αν Δ πα θειν θε ε λων και σω σαι η μας ως φι

λαν θρω πως π

Δόξα και νυν. Χῆμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσοῦ.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ Σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· μὴ περὶ δὲ ἁμαρτωλῶν ἱκεσίης ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Θ'

Ε στησαν τα τρι α κον τα αρ γυ υ ρι α χ την

τι μην του τε τι μη με ε νου π ον ε τι μη η

σαν το χ α πο υι ω ω ων Ι σρα ηλ η γρη γο

ρει τε και προ σευ χε σθε χ ι να μη ει σελ θη τε εις πει

ρα σμον η το μεν πνευμα προ ο θυ μο ον η δε

σα α αρξ α σθε νης π δι α του το γρη γο ρει ει τε η

Ε δω καν εις τὸ βρω μα μου χο λην $\overset{x}{q}$ και εις την δι

ψαν μου $\overset{x}{q}$ ε πο τι σαν με ο ο ξος $\overset{\pi}{q}$ Συ δε Κυ ρι ι ε $\overset{x}{q}$

α να στη σο ον με $\overset{x}{q}$ και αν τα πο δω σω αυ τοις $\overset{\gamma}{q}$

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν Σε, Θεοτόκε ἀγνή· ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρκας τοὺς ἀνθρώπους διὰ Σοῦ ἐλευθε-
ρώσαντα.

ΚΑΘΙΣΜΑ

$\frac{12}{\Gamma\alpha}$

Ω πως Ι ου δας ο πο τε Σου ου Μα θη η της $\overset{\gamma}{q}$

την προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα α Σου $\overset{\gamma}{q}$ συν

νε δει πνη σε δο λι ως $\overset{\Delta}{q}$ ο ε πι θου λος και αι α

δι ι κος $\overset{\gamma}{q}$ πο ρευ θεις ει πε τοις Ι ε ρευ σι $\overset{\Delta}{q}$ τι μοι

πα ρε χς τε $\overset{\Delta}{q}$ και πα ρα δω σω υ μιν ε ε χει νον $\overset{\gamma}{q}$

τον νο μον λυ σα αν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα α

τον $\overset{\gamma}{q}$ μα κρο θυ με δο ο ξα α Σοι $\overset{\gamma}{q}$

Εὐαγγέλιον Δ' κατὰ Ἰωάννην.

*Αρχή — Ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ Πραιτώριον.

Τέλος — Ἦντα οὖν παρέδωκεν Αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Ι'.

ἤχος λ β'.

Δ

Ο α να θα λ λο με νος φως ως ι μα τι ον
 γυ μνος εις χρι σιν ι στα το και εν σι α γο ο ο
 νι ρα πι σμα ε δε ξα το υ πο χει ρων ων ε πλα σεν
 ο δε πα ρα νο μος λα ος ω σταυ ρω προ ση
 λω σε το ον Κυ ρι ον της δο ξης το τε το κα
 τα πε τασμα του να ου ε σχι ι ι σθη ο η λι ος
 ε σκο τα σε μη φε ρων θε α σα θαι θε ον υ βρι ζο
 με νον ον τρε μει τα συμπαν τα αυ το ον προ σκυ
 νη η σω ω με εν
 Ο μα θη της ηρ νη σα το ο λη στης ε βο

η σε μνησθητι μου Κυρι ε εν τη βχ σι λει ει α α
 Σου ου

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα
 φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώγῃς, Σὲ δοξολογοῦμεν φιλόνηρωπε.

ANTIΦΩNON IA' ἡχος λ β'

Α ν τι α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε τω ω
 γε νει των Ε θραι ων σταυ ρω θη ναι Σε κα τε δι
 κα σαν ο ξος και χο λη η ην Σε πο τι σαν τες
 αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα ερ γα αυ των
 ο τι ου συ νη καν την ση ην συγ κα τα α βα α
 σι ιν

Ε πι τη προ δο σι ι ε α ουκ ηρ κε σθησαν
 Χρι στε τα α γε νη των Ε θραι ων αλλ ε κι

νουν τας κε φα λας αυ των ^Δ μου κτη ρι σμον και χλε ε ευ

ην προ σα γον τες ⁶ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα

τα ερ γα αυ των ο τι κε να ^Σ κα τα Σου ου ε με

λε ε τη η σα αν ⁶ ^Δ

Ο υ τε γη ως ε σει ει σθη ου τε πε τραι ως

ερ ρα γη σαν Ε βρι ους ε πει σαν ⁶ ου τε του να ου

ο κα τα πε τα σμα ^Δ ου τε των νε κρω ω ων η Α

να στα σεις ⁶ αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ερ γα αυ των ο τι κε να ^Σ κα τα Σου ου ε με λε ε

τη η σα αν ⁶

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ.

Θεόν ἐκ Σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθέने, μόνη ἁγνή
μόνη εὐλογημένη. Διὸ ἀπαύστως, Σὲ ἀνυμνοῦντες, μεγαλύνομεν.

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΙΒ'.

λ δ'.

δ

Τ α δε λε γει Κυ ρι ος τοις Ι ου δαι οις δ
 λα ος μου τι ε ποι η σα α σοι λ η τι σοι πα ρη
 νω χλη σα δ τους τυ φλους σου ε φω τι σα λ τους λε πρους
 σου ε κα θα ρι σα δ αν δρα ον τα ε πι κλι νης q
 η νωρ θω σα μην δ λα ος μου τι ε ποι η σα
 α σοι λ και τι μοι αν τα πε δω κας δ αν τι του μα
 αν να χο λην λ αν τι του υ υ δα τος ο ξος δ
 αν τι του α γα πα αν με λ σταυ ρω με προ ση λω
 σα τε δ ου κε τι στε ε γω λοι πον λ κα λε σω μου
 τα ε θνη δ κα κει να με δο ξα σου σι δ συν τω
 Πα τρι και τω Πνευ μα τι δ κα γω αυ τοις δω ρη σω μαι +

ζω η ην την αι ω ω νι ι ον

ν
δ

Σ η με ρον του να ου το κα τα πε τα σμα ⁶ η εις

ε λεγ χον ρη γνυται των πα ρα νο μων ^ν δ και τας ι δι ας

α κτι νας ^π ο η λι ος ^σ ^Δ κρυ υ υ πτει ^δ Δε σποτην ο ρων

σταυρου ου με νον

ν
δ

Ο ι νο θε ται του Ι σρα ηλ ^ν δ Ι ου δαι οι

και Φα ρι σαι οι ⁶ ο χο ρος των Α πο στο ο λων βο α

προς υ μας ^ν δ Ι δε να ος ⁶ η ον υ μεις ε λυ σα τε ⁶ η

ι δε ^σ α μνος ^Δ δ ον υ μεις ε σταυ ρω σα τε ^ν δ τα

φω πα ρε δω κα τε ^δ αλλ ε ξου σι α ε αυ του α

νε στη ^ν δ μη πλα να σθε Ι ου δαι αι αι οι ^ν δ αυ το ος

γαρ ε στιν ^Δ δ ο εν θα λασση σω ω σας ⁶ η και εν

ε ρη μω θρε ψας δὲ Δυ τος ε στιν η ζω η και το
φως γὰρ και η ει ρη η νη του κο σμου

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ Ἰσου.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώ-
δευσε, καὶ πάλιν ἐσφοραγισμένην κατέλιπεν εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

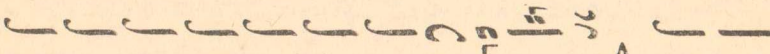
ΚΑΘΙΣΜΑ

Ο τε πα ρεστης τω Κα ι α φα ο θε ε ος δὲ
και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο χρι ι της δὲ αι
ου ρα νι αι δυ να μεις ᾧ εκ του φο βου ε σα λευ
θη η σαν δὲ το τε δε και υ ψω θης ε πι του
ξυ λου ᾧ εν με σω δυ υ ο λη στων δὲ και ε λο γι
σθης με τα α νο μων ο α να μαρ τη η τος ᾧ δι α
το σω σαι τον αν θρω ω πον δὲ α νε ξι κα κε
δο ο ξα α Σοι

Εὐαγγέλιον Ε' κατὰ Ματθαῖον.

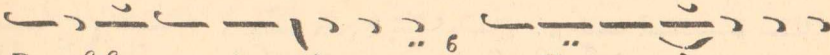
Ἀρχὴ — Ἰδὼν Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη
Τέλος — Τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ.

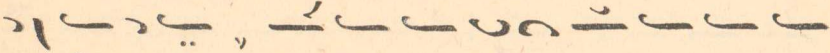
ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Π'. ἤχος λ' β'

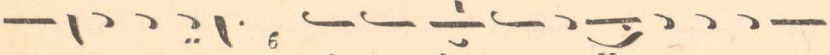

Τ ο α θροῖ σμα των Ι ου δαι αι ων τω Πι

λα τω η τη σαν το σταυρω θη ναι Σε Κυ ρι

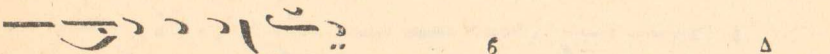

Αι τι αν γαρ εν Σοι μη ευ ρον τες τον υ πευ θυ νον

Βα ρα θη αν η λευ θε ρω σαν και Σε τον δι και ον κα

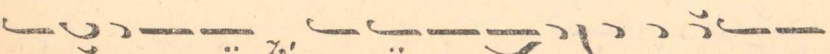

γε δι κα σαν μι αι φο νι ας εγ κλη μα κλη

ρω σα με νοι αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν

τα πο δο μα αυ των ο τι κε νη κα τα Σου ου ε

με λε ε τη η σα αν

Ο ν παν τα φρι ις σει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσσαι υ μνει Χρι στον Θε ου ου δυ να μιν και Θε

ου ου σο φι αν⁶ οι I ε ρεις ερ ρα πι σαν^α και

ε δω καν αυ τω χο λην⁶ και παν τα πα θειν κα τε

δε ξα το^ν σωσαι θε ε λων η μας εκ των α νο μι

ων η μων τω ι δι ω αι αι μα τι ως φι λα αν θρω

πο ος⁶

Δόξα καὶ νῦν. Χῦμα. Ἐπὶ τοῦ ἱσού.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον,
Αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ANTIΦΩΝΟΝ ΙΔ'. ἦχος λ δ' ^ν ρ

Κ υ ρι ε ο τον λη στην συν ο δοι πο ο ρον λα

θων^α ρ τον εν αι μα τι χει ρας μο λυ ναν τα^ν ρ και

η μα ας συν αυ τω κα τα ριθ μη η σον⁶ ρ ως

α γα θος και φι λα αν θρω ω πος^ν ρ

Μ ι κραν φω νην α φη κεν ο λη στης εν τω σταυ ρω^α ρ

με γα λην πι στιν ε ευ ρε ⁶ **κ** μι α ρο πη ε σω ^ν **θ** η **δ** ^ν

και πρωτος πα ρα δει σου ⁶ **κ** πυ λας α νοι οι ξας ει

σηλ ^ν **θ** εν **δ** ^ν ο αυ του την με τα νοι αν προ σδε ξα με νος ⁶ **κ**

Κυ ρι ε δο ο ξα α Σοι ^ν **δ**

Δόξα καὶ νῦν. ^ν **δ**

Χ αι ρε η δι **Α** γ γε λου την χη ραν του κο σμου δε

ξα με ε ε νη ^Δ **δ** ^ν **κ** αι ρε η τε κου ου σα ⁶ **κ** τον Ποι

η την Σου και **Κ**υ ρι ον ^ν **δ** ^ν **κ** αι ρε η α ξι ω ^ν **θ** ει ει

σα γε νε ε ε σθαι ^Δ **δ** ^ν **κ** αι ρε η Χρι στου ου του ⁶ **θ** ου ^ν **κ**

ANTIΦΩΝΟΝ ΠΕ' ἦχος λ' π' ^π

Μέλος στιχηρικόν ἐν ἱερῷ κατανύξει.

^π **Σ** η η με ε ρον ^π **κ** ρε μα ται + ε πι ^σ **ζ** υ υ υ

^σ **υ** λου ^σ **χ** ο εν ^Δ **υ** υ ^σ **δ** α α α ^σ **σ** την γην ^σ **κ** ρε ε

νου ου προ σκυ νου με εν Σου τα πα α θη Χρι ι στε

π (Υ) χ
ε ε δει ει ει ζον η η μι ιν και την εν δο

ζον Σου Α να α α α στα α α α σιν π

Εἰρμολογικῶς Δ

Μ η ως Ι ου δαι αι ε ορ τα σω μεν και γαρ

το Πα σχα η μων υ περ η μων ε τυ θη Χρι στος ο

Θε ος αλλ εκ κα θα ρω μεν ε αυ τους α πο παν

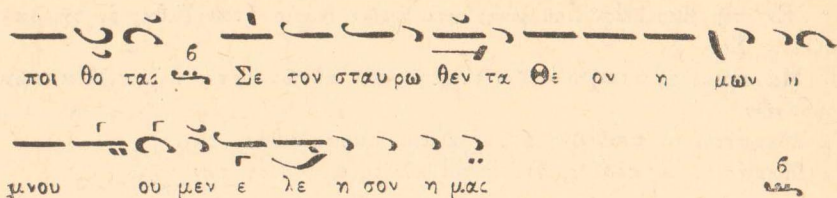
τος μο λυσμου και ει λι χρι νως δε η θω ω μεν αυ τω

α να στα ο Θε ος ω σον η μα ας ως φι λα

αν θρω ω πο ος Δ

Ο σταυ ρος Σου Κυ ρι ε ζω η και α να στα

σις υ υ παρ χει τω λα ω Σου και επ αυ τω ω πε

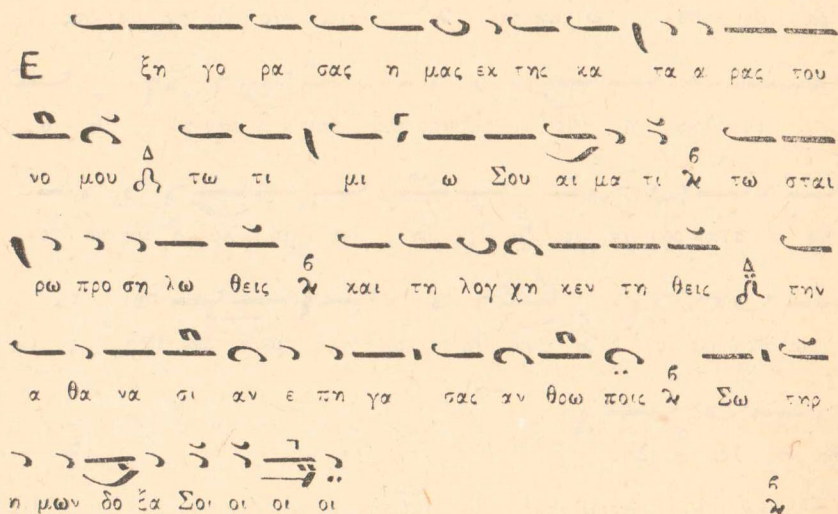

Δόξα καὶ νῦν. Χῆμα Ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ

Ὅρωσά Σε κρεμάμενον Χριστε, ἢ Σε κηρύσσον, ἀνεβόνα Ἐπὶ τῷ ξενον.
 ὃ ὄρω, μυστήριον Ὑἱέ μου, πῶς ἐπὶ ζύλου θνήσκεις παρὰ πηγνόμε-
 νος ζωῆς χορηγέ '

ΚΑΘΙΣΜΑ

⁶
 2

Εὐαγγέλιον ἕκτον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχή—Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν
 Τέλος—Ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστευσωμεν χριστῷ

Εἶπα ψάλλουτε τοῖς Μανασρισμοῖς εἰς στίχ η

Ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6
κ

Διὰ ξυλου ο Α δαμ κ Πα ρα δει σου γε γο νεν

α ποι κος κ Δι α ξυλου δε σταυ ρου κ ο Δη στης Πα

ρα δει σον ω κη σεν κ ο μεν γαρ γευ σα με νος κ

εν το λην η θε ε τη σε του ποι η σαν τος κ ο

δε συ σταυ ρου με νος κ θε ον ω μο λο ο γη σε τον

κρυ πτο με νον κ μνη σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη

βα σι λει α Σου κ

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι καὶ ὡς παρ-
νόμον Αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες σταύρω-

ΣΗΜ. Αἱ τὸ ὑπὲν ἔχουσαι συλλαβαὶ ληφθήτωσαν εἰς ἓνα χρόνον.

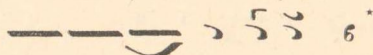
σον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μαρναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον,

Ληστὴν μιμησάμενοι πίστει κράζομεν : Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Σωτήρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

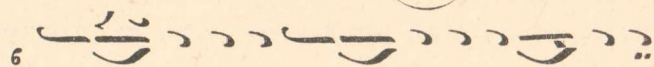
Τῶν θεοῦ κτὸν ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον πρὸς
Πιλάτον ἐμμανῶς ἀνακράζων, ἔλεγε : σταύρωσον Χριστὸν τὸν ἀνεύ-
θυνον· Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ᾔτησαντο· ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα,

Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτὸν καὶ Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος Σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἑδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα τὴν ἐκ-
κλησίαν Σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερί-
ζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν κόσμον ἀρδεύουσα,
τὴν Κτίσιν εὐφραίνουσα καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς.

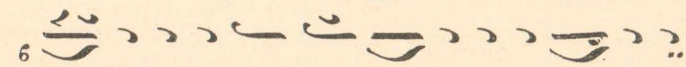

καὶ διὰ σκουσα προσφύγειν τὴν βασιλείαν σου

6 κα

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵν' ἐμοὶ πηγᾶσθαι τὴν ἄφρσιν· ἐκεντήθης τὴν
πλευράν, ἵνα κρουνὸς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι τοῖς ἥλοις προσήλωσαι,
ἵν' ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων Σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους Σου, πι-
στούμενος κράζω Σοι ζωοδότα Χριστέ.

καὶ δοξα καὶ τω σταύρω Σωτήρ καὶ τω παθεῖ Σου

6

* Τὴν φωνὴν πρὸς Αὐτὸν Ἐνταῦθα τρεῖς συλλαβαὶ λαμβάνονται εἰς ἓνα
χρόνον, ἀποτελοῦσαι τρίηχον χορεῖον (triole).

Μακάριοι οἱ δειδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου Σου Χριστέ, πάσα Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἐδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους Σου· φωστῆρες ἐκρύπτοντο καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρόαγι τὸ καταπέτασμα. Τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν,

καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστής ὁ πιστὸς **κ** κραυγὰ ζει Σοι σὺν

ἡ μιν Σωτήρ το μνησθητι **κ**

Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκέῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει Σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν Σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ὁ ὁ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλόανθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ βοῶσί Σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφώνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεις, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ

ἀπρόσιτον· **κ** δι' ἧς ἐκλυτρου μεθα τοῦ πυροσ της κο

λασεως;

Καὶ νῦν.

Τὴν Μητέρα Σου Χριστέ, τὴν σαρκὶ ἀσπύρως τεκοῦσάν Σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τὸν κόπον μείνασάν ἄφθορον, Αὐτὴν Σοι προ-
σάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, παισισμάτων συγχώρησιν,
δωρήσασθαι πάντοτε τοῖς κρυφαῖς: Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ
ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

6
κ

Δ ι ε με ρι ι σαν το ὁ τα ι μα τι α
μου ε αυ τοις ὁ και ε πι τον ι μα τι σμον μου? ε
βα λον κλη η η ρο ον

6
κ

Εὐαγγέλιον Ζ' κατὰ Ματθαῖον.

Ἀρχὴ — Ἐλθόντες οἱ στρατιῶται

Τέλος — Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Εἶπα ὁ πρᾶλμός Ν' Ἐλεησόν με ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον Η' κατὰ Λουκᾶν,

Ἀρχὴ — Ἦγοντο τὸν Ἰησοῦν — Τέλος — Ὁρῶσαι ταῦτα.

Τριώδιον οὗ ἡ ἀκροστιχὶς «Προσάββατον τε»

Ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ.

ᾠδὴ ε' ἤχος λ β'. — Ὁ Εἰρμός.

Π προς Σε ορ θρι ι ζω τον δι' ευ σπλαγχνι ι αν
Σε αυ τον τω πε σο ον τι κε νω σαν τα α τρεπτως

και με χρι πα θων ^Δ α πα θως υ πο μει ναν τα λο γε

θε ου ^β την ει ρη η νην ^β πα ρα σ, ου μοι φι λαν αν θρω

ω πε ε ^β ^Δ

P υ φθεν τες πο — δας ^Δ και προ κα θαρ θε εν τες ^β

μυ στη ρι ου με θε ε ξει του θει ου νυν Χρι στε ^Δ Σου

οι υ πη ρε ται ^β εκ Σι ω ν ε λαι ω ω νος ^Δ

με γα προς ο ρος συν α νη ηλ θον ^β υ μουντες Σε φι

λα αν θρω ω πε ε ^β ^Δ

O ρα τε ε — φης ^Δ φι λοι μη θρο ει ει σθε ^β νυν

γαρ ηγ γι κεν ω ω ρα λη φθη ναι με κταν θη ναι χερ

σιν α νο μων ^β παν τες δε σαρ πι σθη σε σθε ε με λι

πον τες ^β ους συν α α ξω ^β κη ρυ ξαι μαι φι λα

ανθρωπω ποον

6

Καταδασία.—Πρός Σε ὀρθρίζω.—Εἶτα τὸ **Κοντάκιον,**

ᾠδὴ ἡ. **Ὁ Βῆρμός.**

Δ

Σ στη λην κα κι ας αν τι θε — ου παι δεσ θει

ει οι πα ρε δειγ μα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρυ

ατ το με νον α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να

κτει ναι με λε τα τον ζω ης κρα του ουν τα πα λα μη

ον πα σα κτι ι σις ευ λο γει δο ξα ζου σα εις

τους αι ω νας

Α πο βλε φα ρων μα θη ται αι νυν υ πνον ε

ε φης Χρι στε τι να ξα τε εν προ σευ χη δε γρη

γο ρει τε πει ρα σμω μη πως ο λη σθε και μα λι

στα Σι ι μων τω κρα ται ω γαρ μει ζων πει ει

ρα γνῶθι με Πέτρε ⁶ ὃν πασα χτι εἰ σὺς εὐλό

γῆ ^Δ δοξαζοῦ τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας ⁶ ^Δ

Βεβηλὸν ἐπὸς τῶν χειλέων ^Δ σου ποτε προ

ῆη σομαι Δε σποτά ⁶ συν Σοι θανουμαι ὡς

εὐγνώμων κανοὶ πάντες ἀρνησονται ἐβόησεν

Πέτρος ⁶ σαρκὸς σου δε αἰμα ὁ Πατήρ σου ἀπε

καλυψε μοι ⁶ ⁶ ὃν πάσας κτλ.

Βέβη Σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας. Ἀβυσσὸν
δὲ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη. Σὰρξ οὖν
υπάρχων, μὴ καυχῶ ἀνήση γὰρ με τρίτον ὃν πάσας κλ.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται, καὶ σοὶ
παιδεία οἷα θάπτον προσελθοῦσα πτοήσει Σε, ὁ Κύριος ἔφη—πικρῶς
δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐέλαιόν με ὃν κτλ.

ᾠδὴ θ' Ὁ Εἰρμός.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξατέραν ἰσχυρότερον τῶν
Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Ὁλέθριος σπαῖρα θεοστρυγῶν, πονηρῶν θεοκτόνων συναγωγή.

ἐπέστη Χριστέ Σοι, καὶ ἄδικον ὡς εἶλκε, τὸν Κτίστην τῶν ῥπάντων ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, προφητῶν φωνάς τε, μελετῶντες διὰ κενῆς, ὡς πρόβατον εἵλκον, τὸν πάντων Σε Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἑκδοτὸν τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον πληγέντες, κακίᾳ αὐτοφθόῳ, τὸν φύσει ζωοδότῃν, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὥσει πολλοί, ἐκρότησαν Ἀναξ σιαγὸνα σὺν ῥαπισμῷ· ἡρώτων Σε, σοῦ δὲ ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντας ὑπομείνας, ἄπικτας ἔσωσας.

Ἑξαποστειλάριον.

ᾠ

Τ ον Δ η σ τ η ν α υ θ η μ ε ρ ο ο ο ν ὁ του Πα ρ α δει
σου η ξ ι ω σ α ς Κ υ υ ρ ι ε ᾠ κα με
τω ξ υ λ ω του σ τ α υ ρ ου ὁ φω τι σ ο ν και σω
ω σο ο ν με (ἐχ γ'.) ᾠ

Εὐαγγελιον Θ' κατὰ Ἰωάννην.

Ἀρχὴ—Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

Τέλος — Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ᾠ Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρ ι ο ν ᾠ αι
γει τε τον Κυ ρ ι ο ν ᾠ εκ των ου ρ α νων ᾠ αι

νεί ει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι τοις π η Σοι πρε πει υ

μνος τω ω Θε ε ω

η

Α ι νεί ει τε Αυ τον πα αν τες οι αγ γε λοι αυ του η

αι νεί τε αυ τον η χ πασαι αι δυ να μεις αυ του η χ Σοι

πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω

η

Δ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν η χ ο πρω το το

κος Υι ος μου Ι σρα η η ε με ε εγ κα τε λι πεν η

πη γην υ δα τος ζω ης η χ και ω ρυ ξεν ε αυ τω η χ

φρε αρ συν τε τριμ με ε νον π η ε με ε πι ζυ υ λου ε

σταυ ρω σε η χ τον δε Βα ρα θ η χ αν η χ η τη σα το και α πε

λυ υ σεν π η ε ξε στη ο ου ρα νος ε πι του τω η χ και ο

η λι ι ος τας ακ τι ι νας α πε χρυ ψε η χ Συ

δε I σρα ηλ ουκ ε νε τρα πης $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ αλ λα θα να τω

με πα ρε δω κας $\overset{\pi}{\underset{q}{\text{q}}}$ α φες αυ τοις Πα τερ α γι ε $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ ου

γαρ οι δα σι τι ε ποι η η η σαν ηη

Ε κα στον με λος της α γι ας Σου σαρ κος $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ α τι

μι αν δι' η μας υ πε μει ει νε $\overset{\pi}{\underset{q}{\text{q}}}$ τας α καν θας η κε

φα λη $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ η ο ψις τα εμ πτυσμα τα $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα $\overset{\pi}{\underset{q}{\text{q}}}$ το στο μα την εν ο ζει κε

ρα σθει σαν χο λην τη γευ σει $\overset{\nu}{\underset{\delta}{\text{d}}}$ τα ω ω τα τας

δυ σε βει εις βλα σφη μι -- ας $\overset{\nu}{\underset{\delta}{\text{d}}}$ ο νω τος την

φραγ γε λω σιν και η χειρ τον κα λα μον $\overset{\pi}{\underset{q}{\text{q}}}$ αι του ο

λου σω μα τος εκ τα σεις εν τω σταυ ρω $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ τα αρ θρα

τους η λους $\overset{x}{\underset{q}{\text{q}}}$ και η πλευ ρα την λο ο ογ χην $\overset{\pi}{\underset{q}{\text{q}}}$ ο

πα θων υ περ η μων και πα θων ε λευ θε ρω ω σας

η μας η ο συγ κα τα βας η μιν φι λαν θρω πι ι

ι α q και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να με Σω τηρ

ε λε η σον η μας η

Σ ταυ ρω θεν τος Σου Χρι στε πα σα η Κτι σις βλε ε

που σα α ε τρε ε με π q τα θε με λι α της γης δι ε δο

νη θη σαν q φο ο βω του κρα του ους Σου q Σου γαρ υ ψω

θεν τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε το π q

του να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα — γη

δι χως q τα μνη μει α η νε ω χθη σαν q και νε

χροι εκ των τα α φων α νε στη η σαν π q ε κα τον ταρ χος

ι δων το θαυ μα ε φρι ξε η πα ρε στω σα δε η

Μη τηρ Σου ε βο α θρη νω δου σα μη τρι κως ^π πως μη

θρη νη — σω και τα σπλα αγ χνα μου τυ υ υ

ψω ^χ ο ρω σα Σε γυ μνον ^χ ως κα τα χρι τον εν

ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^π ο σταυ ρω θεις και τα φεις ^χ

και α να στας εκ των νε κρων ^χ Κυ υ ρι ε δο ο

ξα α Σοι

η

Δόξα ἡχος λ β' ^π

Ε ξε δου σα — αν με ^π τα ι μα α

τι ι α — α μου και ε νε δου σα αν με χλα

μυ υ υ δα α χο ο κι νην ^π ε θη

καν ε πι την κε φα λη η ην μνου ^χ στε ε φα α νον ^Δ

εξ α καν θων ^Δ και ε πι την δε ξι αν μνου χει

ΕΙ — ρα ε ε δω καν κα λα — α

π ι να συν τρι ι ι ψω ι να συν

τρι ι ι ψω ω α αυ τους ω ω ως σκε ε ε

ευ η κε — ρα με — ως π

Καὶ νῦν. ἤχος λ' ε'

Τ ο αν νω το ον μου ε δω ω κα εις μα στι ι ι

γω ω ω σιν το δε προ ο σω ω πο ο ον μου

ουκ α πε στρα α αφην α πο εμ πτυ σμα α α

των βη μα τι Πι λα του πα α ρε ε ε στην

και σταυ ρον υ υ πε μει ει να δι α την του ου κο

ο σμου σω ρι αν

Εὐαγγέλιον Ι'. Εἶτα Σοὶ δοῖα πρέπει. Εἶτα Συναπτή,
μεθ' ἣν τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον, Εἶτα τὰ ἀπόστιχα.

+ Ἦχος α'.

π
9

Πα σα η κτι σις ηλ λοι ου το φο βω θε ω ρου σα α

σε ^π9 εν σταυ ρω κρε μα α με ε νον Χοι στε ^π ο η

λι ας ε σχο τι ι ι ζε ε ε το ο ^Δ9 και γης

τα θε με λι ι α συ νε — τα α ρα ατ τε ε

το ο ^Δ τα παν τα συ νε πα α σchon τω τα πα αν

τα α κτι ι ι σα — αν τι ^π9 ο ε κου σι ως

δι η μας υ υ πο ο μει νας ⁹⁹ Κυ ρι ι ε δο ο

ξα α α α Σοι ^π9 ^Δ

Λ α ος δυ σε βη ης και πα ρα α α νο μοι ^Δ

ι να τι με λε τα κε να ^Δ ι να τι την ζω

ην των α α πα — αν των ^Δ θα να τω κα τε

δι ι ι κα σε με γα θα αυ μα ο τι

ο κτι στης του κο σμου εις χει ρας α νο μων πα — ρα

δι ι — δο ο ο ται και ε πι ζυ λου α

νυ ψου ου ται αι ο φι λα αν θρω ω ω προς

ι να τους εν Α δη δε ε σμω ω ω τας ε λευ

θε ρω ω ση κρα α ζο ο ον τας μα κρο

θυ με Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα — α Σοι

Σ η με ρον Σε θε ω ρου σα η α με εμ πτο

ο ος Παρ θε ε νος εν σταυ ρω λο ο γε ε α ναρ

τω ω με — ε νον ο δυ ρο με ε νη

η μη η η τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε τε τρω το

την καρ δι — ι αν πι ι κρω ως και στε να ζου σα ο

δυ νη ρως εκ βα αθους ψυ υ χη ης πα ρει ας συν θρι

ξι κχ τα α ξαι νου ου σα κα τε τρυ υ υ

χε ε το δι ο και το ο στη — θς ος

τυ υ πτου ου ου σα α νε κχ α γε ε γο ε ε ρως

οι μοι θει — ο ο ον τε ε ε κχον οι μοι το φω

ως τθου ου ου κο ο ο σμου τι ε δυς εξ ο φθαλ μω

ων μου ο α μνο — ος του θε ε ου ο ο θε εν

στρα τι αι των α σω μα α των τρο μω ου νει ει ει θι

χον το λε ε ε γου — σαι α κα τα λη πτε

Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α Σοι

Ε πι ξυ λου βλε που σα κρε μα α με ε νον Χρι ι στε

Σε τον πεν των Κτι σην και θε ον η σε α σπο ο ρως

ω ως τε κου — σα ε βο — α — πι ι ι κρωσ Δ

υι ε ε ε μου ου που το καλ λο ος ε δυ της ης

μορ φη ης Σου Δ ου φε ρω κα θο ρα αν Σε α

δι ι ι ι κωσ σταυ ρου ου ου με — ε νον σπευ σον ουν

α να α — στη η η θι Δ ο πως ι δω κα α γω

σου την εκ γε χρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α —

στα — σιν Δ

Δόξα ἡχος λ δ'.

δ

Κ υ υ ρι ι ε α να θαί νον τος Σου εν τω· σταυ —

ρω ω ν' ρ φο βος και αι τρο ο ο μος ος Δ ε —

πε — πε σε τη κτι — ι σει δ και την γην μεν ε

κω λυ υ ες κα τα πι ει ει ν τους σταυ ρου ουν τα ας Σε δ

τω δε Α δη ε πε τρε ε πες ⁶ α να πεμ πειν τους δε

σμι ι ους ^Δ εις α να γε εν νη η σιν βρο των ^Δ

Κρι τα ^{ν'} ζων των και νε κρων ^Δ ζω ην ηλ θες πα ρα

σχειν και ου ου θα α να α τον ⁶ α φι λαν θρω πε δο ο

ξα — α Σοι ^Δ

Και νυν. ηχος λ δ' ^ν ^Δ

Η ^Δ δη βα πτε ται ^Δ κα λα μοι ^π α πο φα α α σε

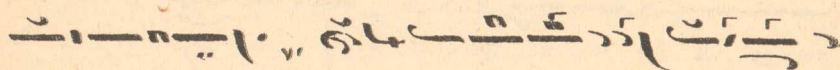
ως ^Δ πα ρα κρι των α δι κων ⁶ και Ι η

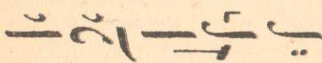
σους δι κα ζε ε ται ^Δ και κα τα κρι ι νε ε ται ζαυ ρω

^ν ^Δ και πα σχει η η η κτι ι ι σι ις ^Δ εν σταυ ρω

κα θω ρω ω σα τον Κυ υ — ρι ι ον ^Δ αλλ.

ο φυ σει σω μα τος ⁶ ^Δ δι ε με ε ε πα α σχων ⁶ ^Δ

 α γα α θς ^ν Κυ ρι ε δο — ξα —

 Σοι οι — οι ^ν

Εἶτα — Ἀγαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι. — Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἐξηγόρευσε; ὁμ.α; ἴδε σελ. 33.

καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι. Μετὰ δὲ τὴν Α' ὄραν ψάλλον-
ται τὰ ἐπόμενα στιχηθαρικὰ ἰδιόμελα.

Σωφορίου Ἱεροσολύμων († 640) ἡχ. π.λ. δ'. ᾠ

Σ ἡ με ρον τοῦ να οὔ τὸ κα τα πε τα σμα 6
 εἰς ἔ λεγ χον ρή γνυ ται των πα ρα νο
 μων ᾠ καὶ τὰς ἰ δί ας ἀ κτί ι νας ο ἡ λι ο ος
 κρύ πτει 6 κα Δε σπό τηνό ρων σκουρού ου με
 νον

Στιχ. Ἰνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;

ᾠ Ὡς πρό βα τον ἐ πι σφα γὴν ἡ χθης Χρι στέ
 βα σι λεῦ ᾠ καὶ ὡς ἀ μνός ᾗ κα
 κος προ ση λώ θης τῷ σταυ ρῷ Δ ὑ πό τῶν πα ρα

νό ο μωνά αν δρω ὦν ⁶ δι α τὰς α μαρ τί ι ι ας η

μῶν φι λα αν θρω πε ν
δ

Δόξα καὶ νῦν ^ν
δ

Τ οῖς συλ λα βοῦ σι Σε πα ρα νό' μοις ⁶ ^ν α

νε χό με νος οὐ τως ε βό ας Κύ ρι

^ν ε ^δ εἰ καὶ ε πα τὰ ξα τε τὸν ποι μέ να ⁶ ^ν α

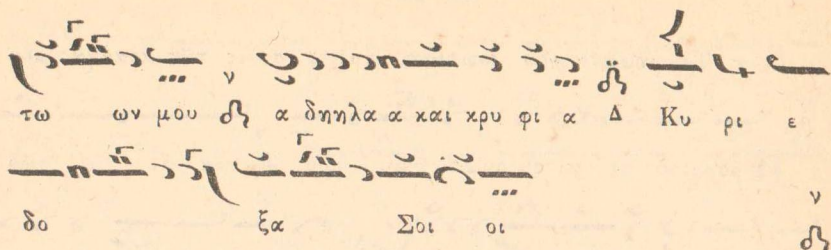
καὶ δι ε σχορ πί σα τε τα δώδε κα πρό βα τα τους

μα θη τὰς μου ⁶ ^ν ἡ δυ νά μην πλεί ους ἡ δώ ω δεκα

λε γε ω νας πα ρα στη ^ν ^δ σαι αγ γε

λων ^ν ^δ αλ λα μα κρο θυ μω ^ν ^δ ι να πλη ρω

θη α ε δη λω σα υ μιν δι α των προ φη

Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὡρα Γ.' Μετὰ δὲ τὸ «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος» ἄρχεται ὁ β. χορὸς τὰ ἐξῆς:

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἡ οὐ φιλὸς
Σὺ καὶ ὁ πλησιόων Πετρος δὲ ἠρνήσατο Σεε
Κυριε καὶ ὁ δυρομένοσ σου τῶς εβο
αδὲ τῶν δακρυῶν μου μη παρῶσι ὡπτη
σης ἡ εἰπα γὰρ φυλάξαι τὴν πιστιν οἱ χτιρμον
καὶ οὐκ εφυλάξα καὶ ἡμῶν τὴν
μετανοήσαντων δὲ ξακαὶ ἐλεῖ ἡ σὺν
ἡ ἡμῶς

Στίχ. Τὰ ῥήματα μου ἐνώτισαι Κύριε, σῶνες τῆς κραυγῆς μου

ὦ Π ρὸ τοῦ τι μί ου ου Σου σ αυ ρ οῦ δ ῆ σ ρ α τι ω τ ῶ ν

ἐ μ π αι ζ ὄ ν τ ω ν Σ ε Κ ῦ ρ ι ε δ ῆ α ι νο ε ρ α ι α ἰ σ ρ α τι

α ἰ κ ά τε π λ ῆ η τ το ο ν το δ ῆ ἄ ν ε δ ῆ σω

γ ά ρ στέ φ α α ν ο ν ὕ β ρ ε ως κ ὁ τή ν γ ῆ ν ζ ω γ ρ α φ ῆ σ ας

το ῖς α α ν θ ε σ ι δ ῆ και την χ λ αι ν αν χ λ ευ α

ζ ο με ν ος ε ε φο ρ ε σ ας ο ν ε φ ε λ αις π ε

ρ ι β α λ λ ω ν τ ο σ ε ρ ε ω μα δ ῆ τοι αυ τη γ αρ οι κο

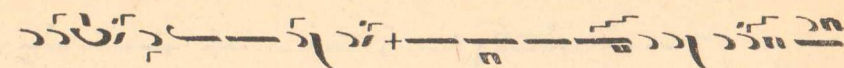
νο μι α κ ε γ ν ω σ θ η Σ ου η ευ σ π λ α γ χ ν ι α Χ ρ ι

σ ε το με γ α ε λε ος δο ξ α Σ ο ι δ ῆ

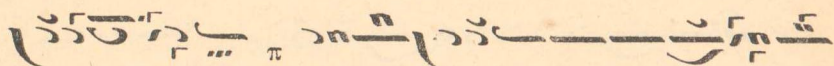
Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ. α.

π Ε ε λ κ ο με ν ος ε π ι σ τ α υ ρ ο υ ᾗ ου τ ως ε βο

α ς Κ υ ρ ι ε ᾗ Δ ι α ποι ο ν ε ρ γ α

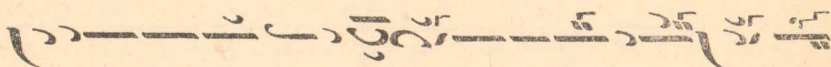
τε με στρυ ρωσαι I ι ου

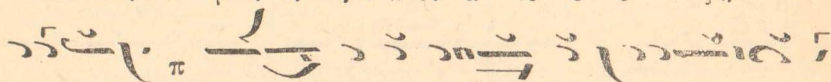
δαι αι οι q ο ο τι ι τους πα ρα λυ

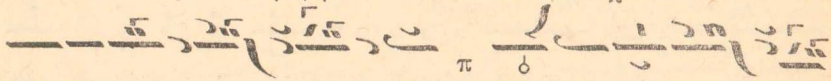
του ους υ μω ων συν ε σφι ι ιγ ξα q ο ο

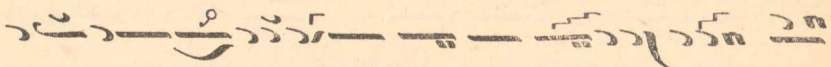
τι ι τους νε κρους ως εξ υ πνου α νε ε ε ς η

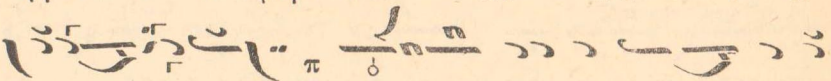
η η σα q αι μορρουν ι α σα μην χα ναι ναι α αν

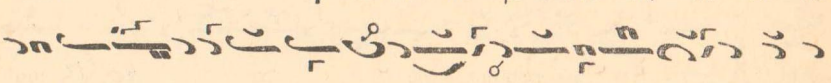
η λε ε η σα q Δι α ποι ον ε

εργον θε λε τε ε μεφο νευσαι I ι ι ου

δαι οι q Α αλλ ο ψε ε σθε εις ον νυν εκ

κεν τα τε Χρι σον πα ρα νο μοι οι

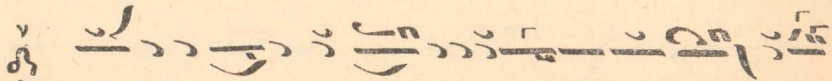

οι

π
q

Ἡ Προφητεία, Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. κτλ.

ᾠδα ΣΤ.' ἀρχεται ὁ α.' χορὸς ἦχ. πλ. δ.'

α δε ε λε ε γει Κυ ρι ο ος τοις I ου δαι αι

οἱς ὁ λαὸς οὐκ ὁρᾷ μου τι ἐποίησα

ἀλλ' οἱ ἰσχυροὶ παρῶν ἠλώλησαν τοὺς τυφλοὺς

Σοὺ ἐφώτισαν τοὺς λεπρούς Σοὺ ἐκαθάρισας

ἀνδράσιν οὐκ ὄντας ἐπέκληται ἰνότης ἡ νύμφη

σὰ μένη ὁ λαὸς οὐκ ὁρᾷ μου τι ἐποίησα

Σοὶ καὶ τί μοι ἀνταπεδώκας ἂν

τί τοῦ μακροχρόνου ἂν τί τοῦ οὐνοῦ

δάτος ὁ ξοῦντι τοῦ ἀγαπαῖαν

με δῶσάν σου με προσήλωσά τε δού

κετί στε ἐγώ λοιπόν καλέσω μου τὰ

ἐθνή καὶ κείνα με δοξάσουσι συν τῷ

Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι καὶ γὰρ αὐτοῖς δώρη

σο μαι ζω ην την αι ω ω νι ον δλ ν

Στιχ. "Εδωκαν εις τὸ βρῶμα μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψην μου ἐπό-
τισάν με ὄξος.

δλ ι νο μο θε ται του Ι σρα ηλ δλ Ι ου δαι ν

οι και Φα ρι σαι οι χ ο χ ο ρος των Α πο σο λων

βο α προ η η μας δλ ι δε να ν

ος ον υ μεις ε ε λυ σα τε χ ι δε α α μνος

ον υ μεις ε σ αυ ρω σα τε δλ τα φω ω ν

πα α ρε δω κα τε ε Δ αλλ ε ξου σι ι α α ε αυ

του α νε ε ση δλ Μη πλα να σθε Ι ι ου ν

δαι οι δλ Αυ τος γαρ ε σιν ο εν θα λασ ση η ν

σω σας και ε εν ε ρη μω θρε ψας δλ αυ ν

η η μων λε ε ε ε γων ρ α φες αυ τοι ος Πα α ατερ την
 α α μαρ τι ι αν τα α αυ την ο πως γνω
 σι τα ο ε ε ε θνη η ῥ την εκ νε κρων μου
 ου α να α σα σι ι ι ι ι ιν

π
ρ

Ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον

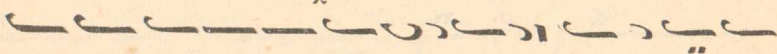
Ὡρα Θ.

Μετὰ τὸ ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς

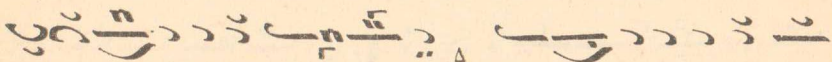
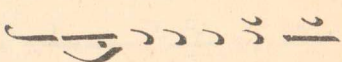
Ἦχ. βαρύς. ἦ Θ αμ βος η η η ην κα τι ι δειν τον ου ρα
 νου και γη η ης ποι η την η ε πι σαυ ρου κρε μα με
 ε νον η η λι ον σκο ο ο τι σθε ε εν τα α η την
 η με ραν δε πα λιν εις νυ κτα μετελ θου ου ουσαν και την
 γην εκ τα φων α να πεμπου ουσαν σω ω μα α τα νε κρων η
 μεθ ων προ σκυ νου με εν Σε ῥ σω ω ω ω σον η μας η

Στ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

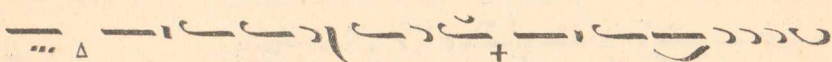
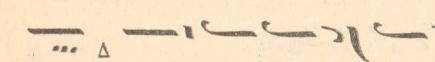
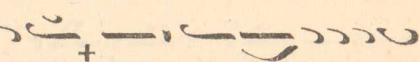
Ἦχος β'.

0

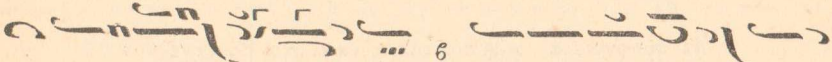
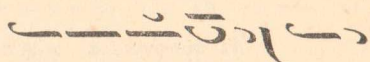
τε Σε σταυ ρω προ σηλω σαν πα ρα νο μοι τον

 Δ

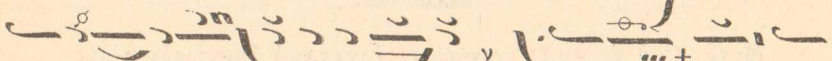
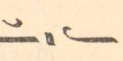
Κυ ρι ο ο υν της δο ο ξης ε βο ο α ας προς αυ

 Δ +

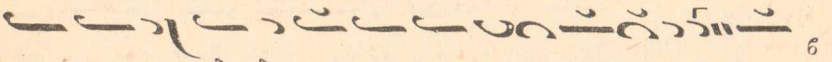
τους τι υ μας ε λυ πη σα η εν τι ι ι ι νι

 β

πα ρω ω ρ γι ι σα προ ε μου τις ερ ρυ σα

 ν +

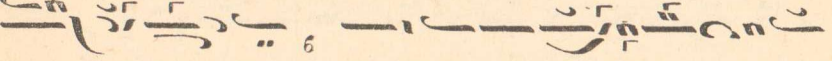
το υ μας εκ θλι ψε ε ω ως και νυν τι μοι

 β

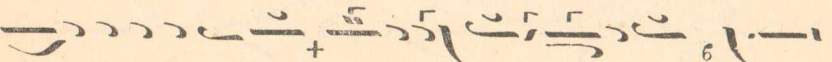
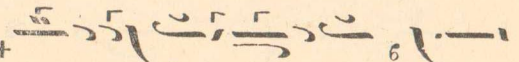
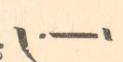
αν τα πο δι δο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων

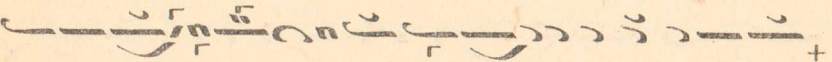
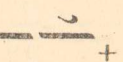
αν τι στυ λου πυ ρος σταυ ρω ω με ε προ ση λω

 β

ω σα α τε αν τι νε φε ε λη ης

 + β

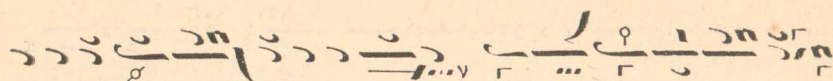
τα α φο ον μοι ω ρυ υ υ ξα α τε αν

 +

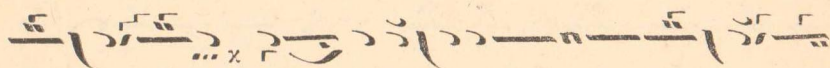
τι του μα α να α χο λη η η ν μοι προ ση νε

 β ο

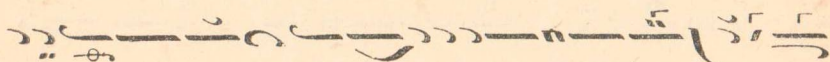
ε ε γ κα α τε αν τι του υ δα α τος ο

ξο ος με ε πο τι σα α τε ε λλοι πον κα λω τα ε

ε θνη η η χ κα χει να με δο ο ξα α σου ου

σι ι συν Πα τρι και α γι ι ω ω πνε ευ μα α

α τι

τὸ τέλος ψάλλει ὁ 6'. χορός.

Εἶτα ψάλλει ὁ α' χορός. Δόξα εἰς ἥχ. πλ. 6'

Ὁ δὲ ἀριστερός. Καὶ νῦν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ στὰς, ἀναγινώσκει με-
γαλοφώνως τὸ *Σήμερον κρεμάται* ὅπερ εἶτα ψάλλεται ἀμοιβαδὸν ὑπὸ
τῶν χορῶν κατὰ τὸ ἐν σελ. 30 μέλος.

† Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὥρων λέγομεν τὸν προοιμιακὸν καὶ τὸ
«Κύριε ἐκέκραξα» εἰς ἥχ. Α.' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς :

Πᾶσα ἡ κτίσις σελ. 47.

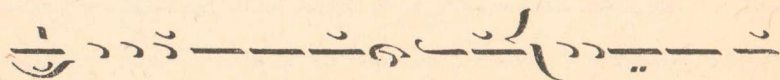
Λαὸς δυσσεβῆς σελ. 47.

Σήμερον Σὲ θεωροῦσα σελ. 48.

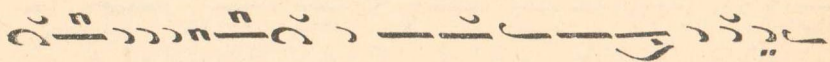
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα σελ. 49.

καὶ τὸ ἐπόμενον εἰς ἥχ. πλ. β.' π

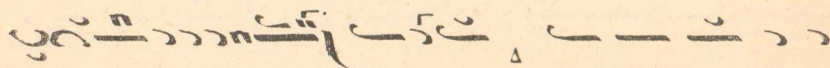
Buzartίου.

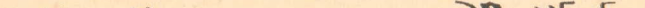
Σ η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ε ως πα ρι

ξα ται αι πι ι λα τω και σταυ ρω πα ρα δι ι δο τρι ο

κτι ρης τω ω ω ν α α πα αν των ρ ως α μνος προ σα

 γο με ε νος τη ι ι δι ι ι ι α α θου λη σει

τοῖς ἡ ἡ λοῖς πρὸ ο σπῆ ἡ γνυυυται καὶ τὴν πλε εὐ

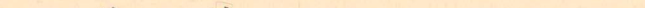
$\frac{n}{\gamma} \gamma \gamma n \frac{n}{\gamma} \gamma \quad \Delta \quad \frac{a}{\gamma} \gamma \gamma n \gamma \quad \gamma \quad \gamma \quad \gamma \quad \gamma$
 ρα α ανκεεν τα ται ρ και τω σπο υ γ ω ω προς ψ α α αυ

Ε Ε ΤΟΙ Δ Ο Ο Ο ΜΑ ΧΥ ΝΑ Ε Ε ΠΟΙΗ ΒΡΗ

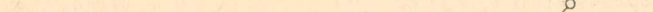
 η η σας τας σι α γο ονα ας ρα α πι ι ζε ται ο

 λυ τρω της του ου χο ο σμουκαι υ πο των ι δι ων

 δου λων εμ παι ζε ε ται ο ο ο ο π λ α α ς η ς τ ω ω ν α

πα αν των ω δε σπο ο του φι : λα ανθρω

 πι ας υ περ των σκουρυντων πα ρε ε κα α λει τον

ἰ ἰ δι ἰ ο ο ν Πα τε ε ρ α λε ε γ ω ν α φ ε ε σ

αυ τοις την αμαρτιαν αυτων ου γαρ οι δασι εν

σι α α α νο ο ο μοι τια δι ι κωσπρα ατ

του ου σι π

Δόξα ἡγ. πλ. β. Θεοφάνους Πρωτοθρόνου.

π Ω πως ἡ πα ρα νο μοι συ υν α α γω ω ω ω

Δ γη ρ τον βα σι λε α της κτι σε ε ως κα ατε ε δι ι

κα σε ε θα να α α τω μ η η αι δε σθει ει σα

τας ε ευ ε ε ργε ε σι ας ρ ας α α να μι μνη ἡ

η σκων προ ησ φα λι ι ι ζε ε ε το λε ε γων προ ος α

π α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

υ υ υ υ μιν ου θαυ μα των ε νε ε πλη η σα α την Ι ι

π ου δαι αι αι αν ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη

η σα μο νω ω τω λο γω ου πα σαν μα α λα α

— — — — — π

χι αν ε ε θε ε ρα α πευ σα α και νο ο ο σον

— — — — —

τι ουν μοι αν τα πο δι δε ε τε εις τι α μνη μο νει ει

— — — — — π — — — — —

τε ε ε μου αν τι τω ων ι ι ι α α μα των πληη

— — — — — π — — — — —

γα ας μοι ε ε πι θε ε εν τες αν τι ζω η η ης

— — — — —

νε χρου ουν τες κρε μων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου ως

— — — — —

κα κου ουργον το ον ε ε ευ ερ γε την ως πα ρα νο ο

— — — — — π — — — — —

μο ον τον νο ο μο δο ο ο την ως κα τα κρι

— — — — — Δ — — — — —

του τον παν τω ων βα α α σι ι λε α ρ μα κρο ο ο

— — — — — Δ — — — — —

θυ υ με ο Κυρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α

— — — — — π

α Σοι

Καὶ νῦν π Σεργιον Λογοθέτου.

— — — — —

Φ ο θε ρον και πα ρα δο ξον μυστη ρι ον ση με ε

ρον ε νερ γου με ε νον κα α θο ρα α ται

ο α να φης κρα α τει ει ται δε σμει ται ο

λυ ωων το ον Α δαμ τη ης κα τα α α ρας ο

ε τα ζων καρ δι ε α ας και αι νε φρους α δι ι κως

ε τα α ζε ε ε ται ειρ κτη κα τα κλει ε ε ται

ο την α θυς σου κλει σας Πι λα τω πα ρι

γα α ται ω τρο ο μω πα ρι ι στα αν ται ου

ρα νων αι δυ να α μει ρα πι ζε ται χει ρι του

πλασμα το ος ο ο πλαστης ο ξυ λω κα τα χρι ι νε

ε ται ο χρι νων ζωων τας και αι νε ε ε κρους τα

φω κα τα κλει ε ε ται ο κα θαι ρε της του Α α

δου ο παν τα φε ρων συμ πα θως και παν τας σω σα ας

της α α ρας α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι Δ
 τη ης α α ρας α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα Σοι ρ

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», Ἀναγνώσματα κτλ.
 Εἰς τὸν στίχον Προσόμοια ἡχ. β'. Δ

ο τε εκ του ξυ λου Σε ε νε κρον ο Α ρι μα
 θει ας κα θει λε την των α πααν των ζω ην σμυρ

νη και σιν δο νι Σε Χριστε ε κη η δε ε ευ σε και τω
 πο θω η πει γε το καρ δι α και χει ει λη σω μα το α

κη ρα τον Σου πε ρι πτυ υ ξα ασθαι ο ο ο μως συ στελ
 λο με νος φο βω χαιρων α νε βο α Σοι δο ο

ξα τη συγ κα τα θα σει Σου φι λαν θρω πε

Στ. Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἐμπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιέζωσατο.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἄδης ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν Σε ἔπτηξεν· οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν ἐθλασθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα Σοι Δόξα, τῇ συγκαταβάσει Σου Φιλάνθρωπε.

Στ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεχλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραφτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστέ βασιλεῖα· τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης καὶ τῆς Σῆς λαμπρότητος ἤξιώσας.

Στ. Τῷ οἰκῷ Σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε αἱ δυνάμεις Σὲ Χριστέ. πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον μακρυθυμίαν Σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς Σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγχευσαν. Ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων Σοι Δόξα, τῇ συγκαταβάσει Σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν ἡχ. πλ. Α. π̣ q̣

Σε τον α να θαλ λο ο με ε ε νο ον το ο φως x
q̣

ω ω σπερ ι ι μα α α τι ι ον x
q̣ κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ λου συν Νι

ι ι ι κο δη η η μω q̣ και θε ω ρη σας νε κρον

γυ μνο ο ον α ατα α α φον κ ευ συμ πα α θητον

θηρη νο ον α α α να λα α βων ο δυ ρο με ε νος ε ε ε

ε λε ε γεν q̣ οι οι οι μοι οι q̣ γλυ υ κυ

τα ατε I ι ι η η σου ^χ q ον προ μι κρου ο

η λι ι ρς εν στα αυ ρω κρε μα με νον θε α σα με ε

Δ ζο ο ο φον πε ρι ε θα λε ε το q και

η γη τω φυ ο βω ω ε ε κυμαι αι αι

π ε ε ε το και δι ερ ρη η η γνου το να ου

ου το ο κα ατα α πε ε ε ε τα α α σμα q αλλ

ι δου ου νυ υν βλε πωω Σε δι ε με ε ε κου ου σι

ι ι ι ως υ πελ θο ον τα θα να α τον q πω ως Σε

ε κη δε ε ε ευ σω ω θε ε ε μου q η

η πω ως σιν δο ο ο ο ο σιν ει λη η σω q

ποι αις χερ σι δε προσ ψα α α αυ σω τον σον α α

κη η η ρα α τον σω ω μα q η ποι α α

σμα α τα α με ελ ψω τη ση η ε ε ξο ο ο δω
 ω οι χτι ι ιρ μιν ρ με γα λυ νω ω τα πα α α
 θη η Σου υ μνο λο ο γω ω και αι τη ην
 τα φη ην Σου ρ συν τη α να ζα α α σει
 κραυ γα α α ζων ρ Κυ ρι ι ι ε Δο ξα Σοι οι
 οι οι οι οι

π
ρ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Ἦχος β. Δ

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ι ι ι ου ου
 Δ 0 ευ σχ η η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα

θε λων το α χραν τον Σου σω ω μα α ⁶ σιν δο νι κα
θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μηνι μα τι
και γω κη δευ σας α πε θε το ^ν

Δόξα ^Δ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω
η η α θα α να τος ^Δ τοτε τον Α δην ε νε ε
κρω σας τη α γρα πη της θε ο τη τος ο τε
δε και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α
νε ση σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα
νι ων ε κραυ γα ζον ⁶ ζω ο δο τα Χρι σε ο θε ος
η μων δο ο ξα Σοι ^Δ

και νυν ^Δ

Ταις μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μηνι μα

επι στας ο αγ γε λος ε βο ο ο α α τα μυ ρα τοις

θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε

δι α φθυ ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο ο ος

Ἱερέυς. Αἵτησις. Καθισματα.

Σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτή-
σας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθουσιν, Ἰωσήφ καὶ ἄλλῳ μνήματι, ὅθεν ὄρ-
θραι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν, δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας,
Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς,
καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ ἐγκλείεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος,
ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξαζουσι, σὺν τοῖς
νεκροῖς ἐν τῷ Ἀδῇ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Εἶτα ὁ Ν. μεθ' ὃν ψάλλομεν τὸν κανόνα, ποίημα τριῶν ποιητῶν
διαφόρου ἐποχῆς. Καὶ δὴ τὰς μὲν ᾠδὰς ς', ζ, η' καὶ θ. ἐποίησεν ὁ
Κυσμᾶς (750). Τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ᾠδῶν α', γ', δ' καὶ ε', ἐποίησεν
ἡ Κασσιανὴ (820). Τὰ δὲ τροπάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησε
Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὑδρουντος (900) τηρήσας τότε
μέλος καὶ ρυθμὸν τῆς ἐνθέου γυναικός.

ᾠδὴ Α. Ἡχ. πλ. β. Εἰρμολογικός.

Εἰρμός.

Κυ μα τι θα λα ας σης τον κρυ ψαντα πα α

λαι δι ω πτην τυ ραν νον υ πο γη ην ε κρυ ψαν των

σε σω σμε νω ων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α νι

δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο οξως γαρ δε δο ο ξα
α σται αι

Τροπάρια

Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Κύριε θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον | ᾠδὴν Σοι ᾄσομαι, τῇ
τῇ ταφῇ Σου ζωῆς μοι | τὰς εἰσόδους διανοίξαντι. καὶ θανάτῳ θά-
νατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρί.

Ἄνω Σε ἐν θρόνῳ καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια | καὶ ὑποχθό-
νια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου | ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει Σου, ὑπὲρ νοῦν
ῥαθὴς γὰρ νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα Σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης καταπεφοίτηκας | ἐν κα-
τωτάτοις γῆς, ἀπὸ γὰρ Σου οὐκ ἐκρύβη | ἡ ὑποστασίς μου ἡ ἐν Ἀ-
δάμ, καὶ ταρεῖς φθαρέντα με καινοποιεῖς φιλόνητο.

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ.

ᾠδὴ Γ. Ὁ Εἰρμός ^Δ

Σε τον ε πι υ δα α των κρε μα σαν τα πα
σαν την γην α σχε τως η κτι σις κα α τι δουσα εν τω
κρα νι ι ω κρε μα με νον θα μ βει πολ λω συν ει
χε το ου κε σιν α γι ι ι ος πλην Σου Κυ ρι ε
κραυ γα α ζου ου σα α

Τροπάρια

Σύμβολα τῆς ταφῆς Σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας | νῦν
δὲ τὰ κρύφιά Σου, θεανδρικῶς διετράνωσας | καὶ τοῖς ἐν Ἑλθῶ Δε-
σποτα | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα | κατα-
στολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι | πεπεδημένους ἔλυσας |
οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Κου Κύριε κραυγάζοντας.

Μνηματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει | καὶ γὰρ
τὴν δύναμίν Σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας | θεουργικῶς τοῖς μέλ-
πουσιν | οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν Σου Κύριε φιλόνηρωπε.

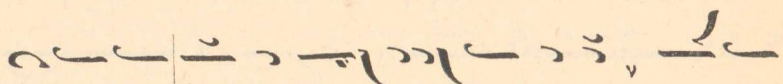
Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων. οἱ δύο χοροί.

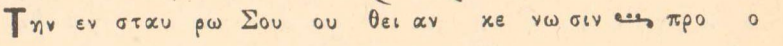
Ἰερεὺς. Αἵτησις· καὶ εἶτα τὸ καθίσμα.

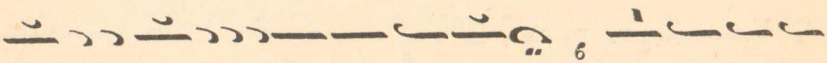
Τὸν τάφον Σου Σωτὴρ στρατιῶται τηροῦντες | νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ
τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου | ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστα-
σιν | Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην | Σοὶ προσπίπτομεν
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου | καὶ μόνῳ θεῷ ἡμῶν.

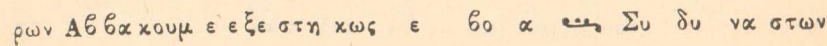
(Ψαλλομένου τοῦ καθίσματος ἐξέρχονται ἐκ τοῦ βήματος οἱ διάκο-
νοι μετὰ δικηροτρικῆρων καὶ ἵστανται ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου· ἀρχο-
μένης δὲ τῆς Δ. ᾠδῆς λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ εἰσέρχεται
εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα ἵνα ἐνδυθῇ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν).

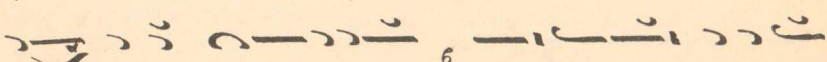
ᾠδὴ Δ. ὁ Εἰρμός Δ

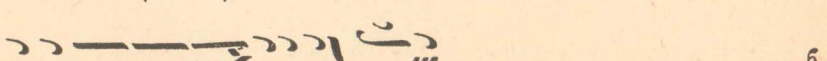
 Την εν σταυρω Σου ου θειαν κενωσιν προ ο

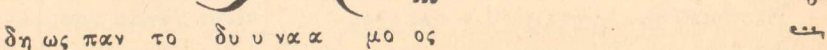

 ρων Αββα κουμ ε εξεστη κως ε βοα Συ δυ να στων

 δι ε κο ψας κρατος αγα θε ο μι λων τοις εν Α

 δη ως παν το δυ υ να α μο ος

Τροπάρια

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίαςας | ἦν εὐλογήσας πρὶν, καταπαύσει τῶν
ἔργων | παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα καὶ καινοποιεῖς | σαββατίζων Σω-
τὴρ μου καὶ ἀνακτώμενος.

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος | ἐκνικήσαντός Σου, τῆς σαρκὸς ἡ
ψυχῇ Σου | διηρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς | τοῦ θανά-
του καὶ Ἄδου λόγε τῷ κράτει Σου.

Ὁ Ἄδης λόγε συναντήσας Σοι | ἐπικράνθη βροτόν, ὁρῶν τεθεωμέ-
νον | κατὰστικτον τοῖς μῶλωψι, καὶ πανσθενουργόν | τῷ φρικτῷ τῆς
μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. Τὴν ἐν Σταυρῷ· οἱ δύο χοροὶ

ᾠδὴ Ε. ὁ εἰρμός, Δ

Θε ο φα νει ας Σου Χρι σε της προς η μας συμπα

θω ως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α

γε σπε ρον εκ νυκτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν

α να στη η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ θη σου

ται οι εν τοι ος μνη μεις και παν τες οι εν τη

γη α γαλ λι α α σοον ται αι

Τροπάρια

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς | ὁ πλαστούργος, χοϊκὸς χρηματίας | καὶ
σινδῶν καὶ τάφος ὑπερφαίνουσι, τὸ συνόν Σοι λόγε μυστήριον | Ὁ

εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ Σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει |
ἐν Σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντος με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητὸν | διὰ ταφῆς, τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀ-
φθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ
σὰρξ Σου διαφθοράν, οὐκ οἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ ψυχὴ Σου | εἰς Ἄδου
ξеноπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν | καὶ λογχευθεὶς, τὴν πλευρὰν πλαστοουργέ-
μου | ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμε-
νος | ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων καὶ ζωὴν ἐγείρας | ἐξ
ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς Παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας. Οἱ δύο χοροί.

ᾠδὴ ΣΤ. ὁ εἰρμός Δ

— — — — —

Συ νε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε ε θη σερνοῖς κη τω

— — — — —

οἱς Ἰωνα, Σου γὰρ τον τυ πον ρε ρων του πα θαν

— — — — —

τος και τα φη δο θεν τος ως εκ θα λα α μου του

— — — — —

θη ρος α νε θο ρε προ σε φω νει δε τη κου ου ζω

— — — — —

δι α οι φυ λασ σο ο με νοι μα ται α και ψευ δη

— — — — —

ε λεον αυ το ρε γ κα τε λι ι πε ε τε ε

6

—

Τροπάρια

Ἀνθρώπος ἄλλ' οὐ διηρέθης | λόγε ἦς μετέσχες σαρκὸς | εἰ γὰρ
καὶ λέλυται Σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους | ἀλλὰ καὶ οὕτω

μία ἢν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς Σου | ἐν ἀμφοτέ-
ροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Ὑῖός, λόγος τοῦ θεοῦ θεός καὶ ἄνθρωπος.

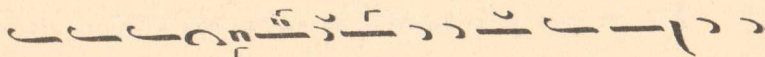
Βροτοκτόνον ἀλλ' οὐ θεοκτόνον | ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδὰμ | εἰ
γὰρ καὶ πέπονθί Σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία | ἀλλ' ἡ θεότης ἀ-
παθὴς διέμεινε | τὸ φθαρτὸν δέ Σου πρὸς ἀφθαρσίαν | μετεστοιχείω-
σας καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει | Ἀδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν |
Σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ κραταίε ζωαρχικῇ παλάμῃ | τὰ τοῦ θανά-
του κλείθρα διεσπάραξας | καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος | ἐκεῖ κα-
θεύδουσιν λύτρωσιν ἀψευδῇ Σῶτερ γεγονώς νεκρῶν πρωτότοκος.

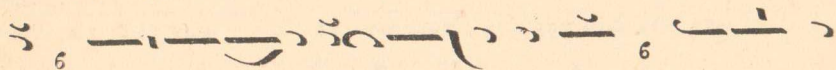
Καταβασία. Συνεσχέθη· οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ

Ἱερεῖς. Αἴτησις. Κοιτάχιον

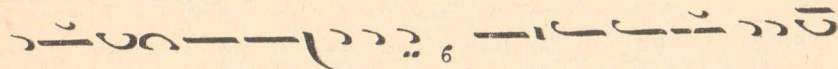
ᾠδὴ Ζ. ὁ εἰρμός

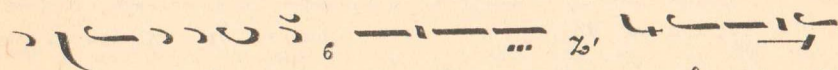
Α φρα στον θαυ μα ο εν κα μι νω ρυ σα με

νος τους ο σι ιους παιδας εκ φλο γος εν τα φω

νε κρος απνους κα τα τι θε ται εις σω τη ρι αν η μων

των με ε λωδουντων λυ τρω τα ο θε ος ευ

λο ο γη τος

6

Τροπάρια

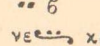
Τέτρωται Ἀδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος | τὸν τρωθέντα λόγχῃ
τὴν πλευρὰν | καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεός εὐλογητός εἶ.

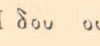
Ὁλβιος τάφος, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος | ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημι-
ουργὸν | ζωῆς θησαυρὸς, θεὸς ἀναδέδεικται | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν | ἢ τῶν ὅλων δέχε-
ται ζωὴ | καὶ τοῦτον πηγὴν δείκνυσιν ἐγέρσεως | εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων | λυτρωτά, ὁ θεὸς εὐλογητός εἶ.

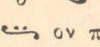
Καταβάσσια. Ἄφραστον θαῦμα· οἱ δύο χοροί.

Ὡδὴ Η. ὁ Εἰρμός Δ

Ε κ σ η θ ι φ ρ ι τ ω ν ο υ ρ α ν ε και σα λε υ θ η τ ω σ α ν τ α θ ε

με λι α τ η ς γ η ς Ι δ ο υ ο υ γ α ρ ε ν ν ε κ ρ ο ι ς λ ο γ ι ζ ε τ α ι

ο ε ν υ ψ ι ς ο ι ς ο ι κ ω ν και τ α φ ω σ μ ι κ ρ ω ξ ε ν ο ο ο ὁ

χ ε ι τ α ι ο ν π α ι δ ε ς ε υ λ ο γ ε ι τ ε ι ε ρ ε ι ε ι ς α ν υ

μ ν ε ι τ ε λ α ο ς υ π ε ρ υ ψ ο υ τ ε ε ι ς π α ν τ α ς τ ο υ ο υ ς α ι

ω ν α ς

Τροπάρια.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς | τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκη-
νὴν | Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεῦτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κα-
τῆλθε μέχρις Ἀδου ταμείων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε . . .

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν | Ἀριμαθείας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ |
νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ
κηδεύει κραυγάζων | ὃν παῖδες εὐλογεῖτε . . .

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν | ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἁ-

νοχῆς | ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ
πλάνους Θεὸς συκοφαντεῖται | ὃν παῖδες

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν Ἐκστηθὶ φρίττων.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

Ἐδὴ ☉ . ὁ Εἰρμός Δ

Μ η ε πο δυ ρου ου μου μη τε ερ κα θω ρω σα α εν
τα ρω ον εν γα στρι α νευ σπου ρας συν ε λα βες Γι
ον α να στη σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι και
υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ σως ως Θε ος τους εν
πι σκει και πο θω Σε με γα λυ υ νο ον τα ας

Τροπάρια.

Ε πι τω ξε νω Σου το ο κω τας ο δυ νας φυ
γου ου σας υ περ φυ ως ε μα κα ρι σθην α ναρχε
Γι ε νυν δε Σε Θε ε ε μου απανουν ο ρω σα νεκρον
τη ρομ φαι α της λυ υ πης σπα ρατ το μαι δεινω, αλλ

α να στη θι ο πως με γα λυν θη η σω ω μαι αι ει

Γη με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουςιν Ἄδου, οἱ πυλωροὶ ἡμ-
φισμένον βλέποντες στολὴν | ἡμαχμένην Μῆτερ τῆς ἐκδικήσεως,
τοὺς ἐχθροὺς ἐν σταυρῷ γὰρ πατάξας ὡς Θεός | ἀναστήσομαι αὐθις
καὶ μεγαλύνω Σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις. εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς, ὁ γὰρ
ἐχθρὸς ἐσκόλευται Ἄδης | μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν
| τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ λυτροῦμαι παγγενῇ | καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐξαναστήσῃμαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου· οἱ δύο χοροί.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς Θ. ᾠδῆς ψάλλομεν εὐθὺς, ἄνευ πάλιν συνα-
πτῆς, τὰ ἐπόμενα.

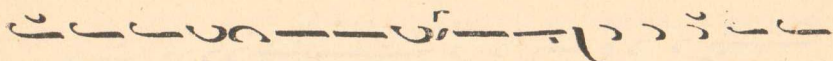
ΕΓΚΩΜΙΑ

Ἦχος πλ. α. ᾠ. (τριφώνως)

Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι
στε και αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πληττον το συγ κα
τα θα σιν δοξα ζουσαι την Σηην

Φωνή Β. π. q

Η ζω η η ε εν τα φω κα τε τε ε ε ε θης Χρι

στε και αγ γελων στρα τι αι αι ε ξε πλη τον το συγ κα

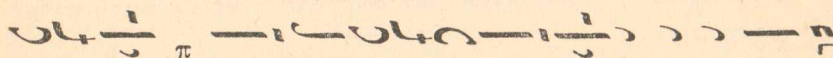
τα θα σιν δυ ξα ζουσαι την Ση ην

Γ
η

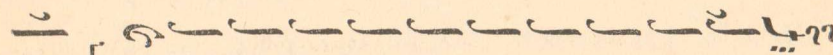
Φωνή Γ. π
q

Η ζω η εν τω φω κα τε τε ε ε ε της

Χρι ι στε q και αγ γελων στρα τι αι ε ξε πλη τον

το η συγ κα τα θα σι δυ ξα ζουσαι την Ση ην Γ

† Αλλ' ἵνα γείνη καταληπτὴ ἡ ἁρμονία, ὀφείλουσιν οἱ ψάλται νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν χρᾶσιν ταύτην· πρέπει δὲ νὰ ἐκφέρωσι τὰς φωνὰς ἡπίως, καὶ νὰ μὴ ἐκρήγνυνται εἰς ἀγρίας καὶ ἀπαισίας φωνὰς καὶ σχήματα· τῶν δὲ βαθυφώνων αἱ φωναὶ νὰ ᾗναι χαμαλώτεραι καὶ ἀσθενέστεραι τῆς πρώτης καὶ μείζονος φωνῆς. Ἄς τηρῇται δ' ὁ ἐξῆς κανὼν. Ἀρμονία συνέστηκεν ἐξ ἀντιθέτων φωνῶν οὐ μὴν ἰσοσθενῶν, ἀλλὰ τῆς μείζονος (τῆς πρώτης φωνῆς) ἀεὶ τὸ κράτος ἐχούσης. Ἄν δὲ μὴ τηρηθῶσιν οἱ ἄνω ὅροι, προτιμάσθω τὸ ὁμόφωνον. Ἐκ δὲ τῶν 75 ἐγκωμίων τῆς α. στάσεως παρέλαβον μόνον τὰ ἡμίση· διότι ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις οὐδέποτε ἐψάλλομεν πάντα, διὰ τὸ τῆς ἀκολουθίας πρόγραμμα, καθ' ὃ ὅτε βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον παρίστανται ἐν τῷ ναῷ. Τοῦτ' αὐτὸ ἐποιήσαμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις στάσεσιν

Τὰ δ' ἐγκώμια ταῦτα φέρονται ὡς ποίημα τοῦ Ἀρσενίου Πατριάρχου τῆς 13100ετηρίδος. (ἕκ τινος μουσικοῦ χειρογράφου).

Στάσις Α. πλ. α.'

Ἡ ζωὴ πῶς θνήσκες; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δέ, καὶ τοῦ Ἀδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς;

Μεγαλύνομέν Σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη Σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνιστῶν.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἀδῇ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;

Ὁ Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρός, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ Σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγαγας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ· ἐλογίσθης δικαίων ἡμᾶς ἅπαντας, κακούργίας τοῦ ἀρχαίου πετρνιστοῦ.

Ὁ ὥραϊος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς· ὡς ἀνείδεος νεκρός καταφαινεται, ὁ τὴν φύσιν ὥραϊσας τοῦ παντός.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριοι φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυφαι; ὦ ἀφράτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἀπορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πλυθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριο, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου Σου ταφῆς.

Ὡ θαυμάτων ξένων! ὦ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἅπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατρῶων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παρὰδύξον ὁμοῦ.

Ἀληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστοουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἀδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεψύχθη τῶν βροτῶν.

Δακρυρροὺς θρήνους, ἐπὶ Σε ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ ἐπιρραίνουσα, ἀνεβόα, πῶς κηδεύσω Σε Υἱέ;

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδύς κόλπους γῆς, τὸν πολύχρουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτούς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, Ὡσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυφαι, ἀλλ' ἀνάταιλαν φαιδρότερον Σωτῆρ.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Προσκυνῶ τὸ πάθος, ἀνυμνῶ τὴν ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος
φιλόανθρωπε· δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ἡ ἄμνὰς τὸν ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαι βαλλομένη
ἤλαλάζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Οἱμοι φῶς τοῦ κόσμου! οἱμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινόν·

ἔκραξεν, ἡ Παρθένος θρηνωδοῦσα γοερῶς.

ὦ Θεέ καὶ λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμή! πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριή-
μερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ καὶ δακρῶν πηγὰς; ἡ Θεόνυμφος Παρθένος
ἐκράχυαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν.

Πότε ἶδω Σῶτερ, σέ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς
καρδίας μου! ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε σέ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἀγίῳ
σὺν Πνεύματι, καὶ δοξαζομεν τὴν θεϊάν σου ταφὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

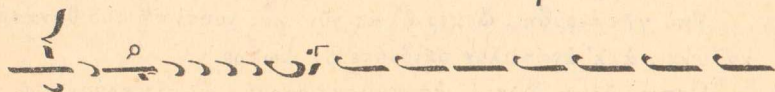
Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ.

Εἶτα συναπτῇ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

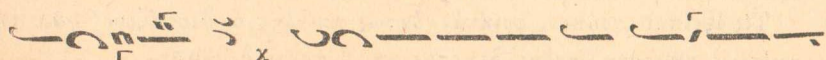
Ὅτι ἡύλογηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασταί σου ἡ βασιλεία
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Θυμιῶντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἄρχεται τῆς δευτέρας στάσεως ὁ ἀρι-
στερὸς χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Στάσις Κβ. ἦχ. πλ. α.' π
9

Α ξι ι ο ονε ε σι ι με γα λυ νειν Σε τον ζω

ο δο ο την q τον εν τω σταυρω τας χει ει ρας εκ

ει ναν τα και συν τρι ψαν τα το κρατος του εκ θρου ου x
q

Φωνή β. π q

Α ξι ι ο ο ν ε ε σι ι με γα λυ νειν Σε τον ζω ο
δο ο την 22 τον εν τω σταυ ρω τας χει ει ρας εκ τει
ναν τα και συν τρι ψαν τα το κρατος του εκ θρου ου 22

Τροπάρια.

"Αξιόν ἐστι μεγαλύνειν Σε τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ πα-
θήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ρυσθέντες τῆς φθορᾶς·

Εφρίξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγ-
γους Χριστέ, δύντος ὑπὸ γῆν σωματικῶς.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε τέκνον, πόνους δε νῦν φέρω
πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους ἀνεβόα ἡ σεμνή.

"Ανω σε Σωτῆρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν
ἠπλωμένον γῇ, φρίττουσιν ὀρώντα Σεραφίμ.

"Αδου μὲν ταφείς, τὰ βασιλεία Χριστέ συντρίβεις, θάνατον θα-
νάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς ἀπολυτροῦσαι γηγενεῖς.

"Ἵνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγματι θα-
νάτῳ θέλων σαρκί, Μήτηρ οὖν μὴ κατακόπτου ἰδυρμοῖς.

"Εδus ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ἐξ ὕπνου
ἐξήγειρας, ἐκδιώξας τὸν ἐν "Αδῃ σκοτασμόν.

Τάφῳ "Ιωσήφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκλύπτων, ὕμνους ἐξοδίους
θεοπρεπεῖς, μετὰ θρήνων ἀναμέλπει Σοι Σωτῆρ.

Τέτρωμαι δεινῶς καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχχνα Λόγε, βλέπουσα
τὴν ἁδικὸν σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Μήτηρ ἐν κλαυθμῷ.

"Ομμα τὸ γλυκύ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκρο-
πρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα "Ιωσήφ.

Ἕντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Γῆ σὲ πλαστοουργέ ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρώῃ, συσχεθεῖσα Σῶ-
τερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγονον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητός
δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κατακρύπτει νῦν ἐν τάφῳ, φρίζον γῆ !

Ἴδε μαθητὴν, ὃν ἡγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν
δὸς γλυκύτατον, ἐν δακρύοις ἀνεβόα ἡ Ἀγνή.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεῖς
οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχατος, ἀλλ' ἐξανα-
στάς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγαῖς.

Ἔδυσ τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος, καὶ μὴ φέρων βλέ-
πειν ὁ Ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ Σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας
εἰκονίζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Ἵπνωσας μικρόν, καὶ ἐξώσας τοὺς τεθνεώτας, καὶ ἐξανάστας ἐξ-
ανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ὡσπερ πελεκᾶν τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανόντας
παῖδας ἐξώσας, ἐπιστάζας ζωτικούς αὐτοῖς κρουνοὺς.

Ἥλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν αὐτός
δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνέκφοιτος μείνας Οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς
γενέσθαι εὐδόκησας καὶ εἰς Ἀθὴν καταβέβηκας Χριστέ.

Ἦρθη σταυρωθεῖς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ἄπνους δ' ἐν αὐτῇ
νῦν προσκλίνεται, ὁ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Ἐφρίζεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς Σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμε-
νον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ Ἥλιος τὸ φῶς.

Ἐκλαίει πικρῶς, ἡ Πανάφθορος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ
ἐώρακε, Σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἀναρχον Θεόν.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ Πανάμωμος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα
πικρῶς σοι ἐφθέγγετο, μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Ἀδὴς ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σὲ εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθά-
νατος, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Ἕντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Ἕντι νῦν· ἄδει δὲ σὺν τούτοις Σεραφίμ.

Δόξα Πατρί.

Ἄναρχε Θεὲ συνατὶς Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πάσης ἐναντίων πρόσβουλῃς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τέξασα ζῶν, Παναμώμητε Ἀγνή Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίαν τὰ σκάνδαλα, καὶ εἰρήνην ἐπιβράβευσον Αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ἀξιόν ἐστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην τὸν ἐν τῷ σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα καὶ συντριψάντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Εἴτα συναπτή μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ κτλ.

Καὶ θυμιῶντος τοῦ ἱερέως ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς τῆς τρίτης στάσεως, εἰς ἦχον τρίτον.

Στάσις Γ. ἦχ. Γ.

Αἰγε νε αι πα α σαι ρ υ μνον τη τα φη η Σου

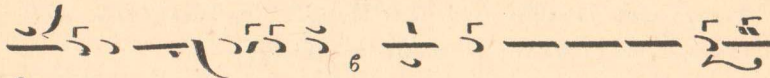
ρο σφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

Φωνὴ Β. ἦχ.

Αἰγε νε αι πα α α σαι χ υ μνον τη τα φη η Σου

προσφε ρου σι ι ι Χρι σε μου

καὶ ἄλλως ᾠῇ

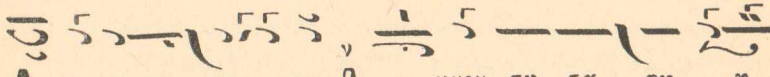

 Αἰ γε νε αἰ πα α σαι χ υ μνον τη τα φη η

 σου προ σφε ρου σι ι ι Χρι στε ε μου

Φωνὴ β. ᾠῇ

 Αἰ γε νε αἰ πα α σαι ο υ μνον τη τα φη η

 σου προ σφε ρου σι ι ι Χρι στε ε μου

Τροπάρια.

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθαίας ἐν τάφῳ σε κηδεύει.
 Μυροφόροι ἦλθον, μύρά σοι Χριστέ μου κομίζουσαι προφρόνως.
 Δεῦρο πάσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.
 Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.
 Ἰωσήφ τρισμακάρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.
 Οὗς ἔθρεψε τὸ μάννα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ εὐεργέτου.
 Ὡς τῆς παραφροσύνης καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν Προφητο-
 κτόνων.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδίδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.
 Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.
 Ἰωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην
 Ὡς γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατον μοι τέκνον ποῦ ἔδυσον τὸ κάλλος;
 Θρῆνον συνεχίνει, ἡ πάναγγός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.
 Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μῦρον.
 Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῇ Θεέμου.
 Υἱὲ Θεοῦ Παντάναξ, Θεέμου πλαστουργέμου, πῶς πάθος κατεδέξω
 Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἡλάλαζεν ὀρώσα.

Ἀνέκραζεν ἡ κόρη, θερμῶς δακρυρροοῦσα, τὰ σπλάχνα κεντουμένη.

Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀνάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ ἄδου.

Ἀνάστα ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ δακρυρροοῦσα λέγει.

Οὐράνιοι δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρὸν σε καθορῶσαι..

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πάναγνός σε Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, ταφὴν τοῦ πάντων

Κτίστου.

Ἐραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωτὶ ἐλθοῦσαι.

Εἰρήνην ἐκκλησίᾳ λαῶ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ ἐγέρσει.

Δόξα Πατρί.

Ὡ Τριάς Θεέ μου. Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξιώσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον.

Αἱ γενεαὶ αἱ πᾶσαι.

Οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. Εἴτα συναπνὴ μικρά, καὶ ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Εἰρήνης Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ κτλ.

Εἴτα τὰ εὐλογητάρια εἰς ἥχον πλ. α.΄

π
q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι υ ε ε ε q δι
δα α ξ ο ν με τα α α α δι και ω ω μα α τα α α

Σου

κ
q

ων αγ γε ε λων ο δη η μος κα α τε πλα γη ο

ρω ων Σε ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα του θα να α του ου δε ε. Σω τηρ την ι σχυν καθε

λο ον τα και συ υν ε ε α αυ τω το ον Α α δαμ ε

γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν τας ε λευ

θε ρω ω σαν τα

Εὐλογητός εἶ.

Τι ι τα μυ υ ρα α συμ πα θως τοις δα α κρυ υ σιν

ω ω μα α θη τρι αι αι κι ι ρ να α α τε ο ο α

α πτω ων εν τω τα φω ω α αγ γε ε λος προ σε φθε

εγ γε ε το ταις μυ υ ρο ο φο ο ο ροις ι δε ε τε ε

η η μεις τον τα α α φον και η η σθη η τε ε

ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη μα τορ δ

Λι ι α αν πρω ω ι ι μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μον προς το μνη η μα α Σου θρη νο ο λο ο γου

ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ τας ο ο

α αγ γε ε λος και ει πε θρη νου ου ο ο και αι

ρο ος πε ε πα αυ ται μνη η κλαι αι ε ε τε ε την

α να α ρα α σιν δε ε α πο στο λοις ει πα τε

Μυ ρο φο ο ρος γυ ναι αι κες με ε τα μυ ρων ελ

θου σαι προ ος το ο μνη η μα α Σου ου Σω ω

τερ ε εν η χου αυν το αγ γε ε λου προ ος αυ τας

φθε γγο με ε ε ε νου τι με ε τα α νε ε κρων τον ζω ω

ωωντα λο γι ιζεεθε ε ^χ q ως Θε ο ος γαρ

ε ξα νε ε στη του μνη μα τος Δ δ

^χ q Δ ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ι ω πνευ μα

α α τι ι q προ ο σκυ νου ου μεν Πα τε ε ε

ρα και αι τον του του Υι ο ον τε και αι του α α

γι ι ο ον Πνε ε ευ μα ^χ q τη ην α γι ι αν τρι α

α δα ε εν μι α τη ου σι ι ι ι α Δ δ συν τοις

Σε ερα α φι μ κρα α ζον τες το α α α α γι ος α α

γι ι ο ος α α γι ος ει K υ ρι ε Δ δ

^π q K αι νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι ω

ω νας των αι ω ω νω ων α α μη ην ^χ q ζω

ο δο ο την τε κου ου σα ε ε λυ τρω σω παρ θε

ε ε νε το ον Α α δα αμ α α μα ρ τι ι ι ας χ χα ρ

μω νη ην δε τη ε ε ευ α α αν τι λυ πης πα ρε

ε ε ε σ χ ε ς ρ ευ σα αν τα α ζω ω η η ς ι ι θυ υ νε προ ο ς

τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ Σου ου σα ρ κω θει ει ς

θε ο ς και α αν θρω πος αλ λη η λου ι ι α α αλ

λη η λου ου ι α αλ λη λου ι ι α α δο ο ξα Σοι

ο θε ο ς Δ το τέλος ο ο ο ο ς π ρ

Ἱερεὺς. Αἵτησις· ἐκφώνησις. εἶτα τὸ ἐξῆς ἡχ. β. Δ

Α γι ο ς Κυ ρι ο ς ο ο θε ο ς η μων (τρις) β

Αἱνοὶ ἡχ. β. Δ

Πα α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ

ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου

ου ρα α α νων αι αι νει ει τε Α αυ τον ε εν τοις

οι οις υ ψι ι σοις Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω ω θε ε ε ε ε

Αι νει τε α αυ τον πα αν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του ου αι νει τε Αυ τον πασαι αι δυ να

α α μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υ υ μνο ος

τω ω ω θε ε ε ε ω

Στιχ. Αινεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης

Αὐτοῦ

Ση με ρον συν ε χει τα φος τον συν ε χον τα

πα λα αμη την κτι ι ι σιν κα λυ πτει λι θος

τον κα λυ ψαν τα α ρε τη τους ου ρα νους υ πνοι η

ζω η και α δης τρε ε ε ε μει και Α δαμ των δε

σρωωων α πο λυ υ υ ε ε ται Δο ξα τη ση

οικο νο μι α δι ης τε λε σας παν τα σαθ βα τι σμον

αι ω νι ον ε δω ρη η σω η μιν την πα να γι αν

εκ νε κρων Σου ου Α α να α α α σα α σιν

Στιχ. Αινεῖται Αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

Τι το ο ρω με νον θε α μα τισ η πα ρου

ου σα κα τα α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω

νων την δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι

ι αν εν τα φω σαθ βα τι ι ι ι ζει και νον η μιν πα

ρε χων σαθ βα τι σμον Αυ τω βο η η σω ω μεν α

να σα ο θε υς κρι νον την γην ο τι Συ βα σι λε

ευ εις εις τους αι αι ω να ας

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ αἰνεῖτε Ἀὐτὸν ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνῳ. Δ

Δευ τε ι δω μεν την ζω ην η μων εν τα φω κει
με νην ι να τους εν τα φοις κει με νους ζω ο ποι
η η σης δευ τε ση με ρον τον εξ Ι ου δα υ πνου
ταθε ω με νοι προ φη τι κως αυ τω βο η σω μεν
α να πε σων κε κοι μησαι ως λε ων τις ε γε ρει
ει Σε Βα σι λευ αλλ α να ση θι αυ τε ζου σι
ως ο δους ε αυ τον υ περ η μων φι ι λα α α αν θρω
ω πε

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον πλ. β. π

Η τη σα το Ι ω σηφ το σω μα του Ι η σου
και α πε θε το εν τω και νω αυ του μνη μει ει ει

π

ω ε δει γαρ αυ τον ε εκ ταφου ως εκ πα στα δος

π χ

προ ελθειν ο συν τρι ψας κρα τος θα να του και α

νοι ξας πυ λας πα ρα δει σου αν θρω ω ω ποις δο ο ο ξα

α α Σοι

π

Δόξα π

Τ

ην ση η με ρον μυ ρι χως ο με γας Μω υ

π

σης προ δι ε τυ που το λε ε γων και ευ

Δ

λο γη σεν ο θε ος την η με ραν τη η ην ε εβ δο μην σ

π

του το γχε ρστι το ευ λο γη με νον σαβ θα τον αυ

χ

τη ε στιν η της κα τα παυ σε ω ω ως η με ε ρα

εν η κα τε παυ σεν α πο παν των των ε ρ γων αυ

π

του ο μο νο γε νης υι ο ο ος του θεου δι α

της κα τα τον θα να τον οι κο νο μι ας τη σαρ
 χι ι ι σα α β α τι ι σ ας και εις ο ην πα λιν ε
 πα νελ θων δι α της α να ρ α σε ε ως
 ε δω ρη σα το η μι ν ζω ην τη ην αι ω ω ω νι ι
 π

Καί νυν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία ἡχ. Γ. ἴδε Χρηστομ. Ἐκκλ. Μουσικῆς.

Εἶτα ἐξερχόμενοι τοῦ Ναοῦ ψάλλομεν Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ... καὶ ἄπασαν τὴν θὴν ὠδὴν ἢ τὸ «ὦ γλυκύ μου ἔαρ» ἢ ἔρραναν τὸν ταρον» κατὰ δὲ τὰ διαλείμματα παιανίζει ἡ ὀργανικὴ Μουσικὴ.

Ὅταν δ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ναόν. ὁ Ἐπίσκοπος (ἡ ἱερεὺς) πρὸ τῶν χορῶν στάς, ἐκφωνεῖ: Προσχωμεν. Εἰρήνη πάσι. Σοφία κα εὐθύς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα ψάλλων ἅμα τὸ Ὅτε κατῆλθες Ταῖς Μυροφόροις. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ περιερχόμενος τὴν Ἀγ. Τρά πεζαν καὶ θυμιῶν μεθ' ὃ κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος οὗ δ' ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐξωθεν τὸ Τροπάριον τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ἱερεὺς. Εὐαγγέλιον. Εἶτα γίνεται ἐκτενής: Εἰπώμεν πάντες. «Πληρώσωμεν» καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὸ πρῶτ' εἰς τὴν λειτουργίαν, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀναγινώσκειται ὁ προοιμιακός, μετὰ δὲ τὴν συναπτήν τό, Κύριε ἐνέκραξα εἰς ἤχ. Α'. καὶ ψάλλομεν τὰδε ἐκ τῆς Μουσικῆς Χρηστομαθείας.

Τὰς ἐσπερινάς.

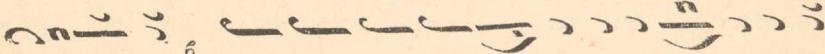
Κυκλώσατε λαοί.

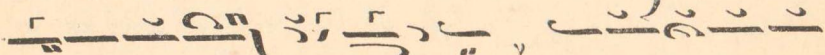
Δεῦτε λαοί.

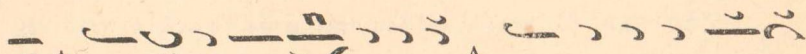
Τῷ πάθει Σου Χριστέ.

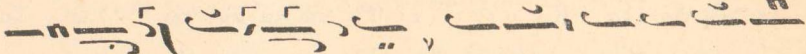
Εἴτα δὲ τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα, ἤχ. πλ. δ'. ^ν

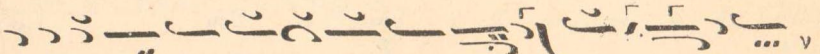

Σ ἡ με ρον ο Α δης στε ε ε ενων βο α συν ε

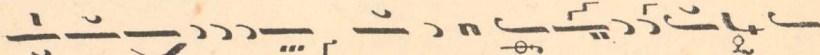

πε ε ρε μοι χ ει τον εκ Μα ρι ας γεν νη θεν τα α μη

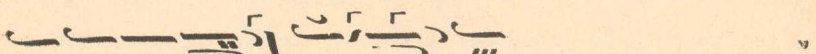

η υ πε δε ξα α α μην θη ελ θων γαρ επ ε

με θη το κρατος μου ε λυ υ σε θη πυ υ λας χαλ κας συν

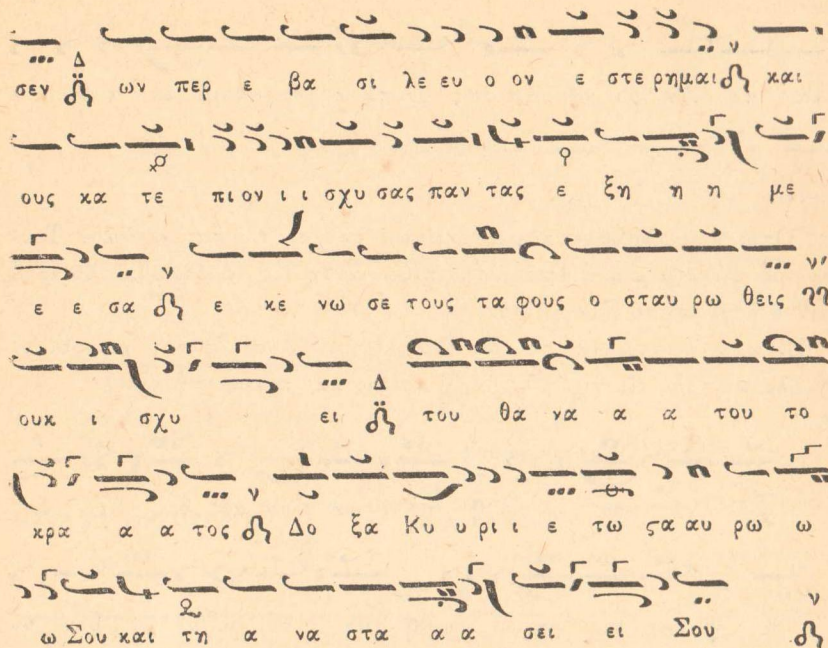

ε ε ε ε θλα α α σε θη ψυ χας ας κα τει ει

χο ον το ποιη θε ος ων α νε ε στη η σε θη

Δο ξα Κυ υ ρι ι ε ηη τω στα αυ ρω ω Σου και τη

α να στα α α σει ει Σου ^ν

Σ η με ρον ο α δης στε ε ε ε νων βο α κα τε
 λυ θη η μου ου η ε ξου σι ι ι α ο ε δε
 ξα μην θνη τον ως περ ε ε να των θα νο ον
 των ο του τον δε κα τε χειν ο λως ουκ ι σχυ υ
 ω αλλ α πο λω με τα του ου του ων ε βα σι ι ι
 λε ε ευ ον ο ε γω ει χον τους νε κρους απ αι
 ω νος α αλλ ου τος ι δου πα α αν τα ας ε γει ει
 ρει ο Δο ξα Κυ υρι ι ε τω ς α αυ ρω ω Σου
 και τη α να στα α α σει ει Σου
 Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α κα
 τε πο ο θη μου το κρα α α α τος ο ποι μην
 ε σταυρω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η γ

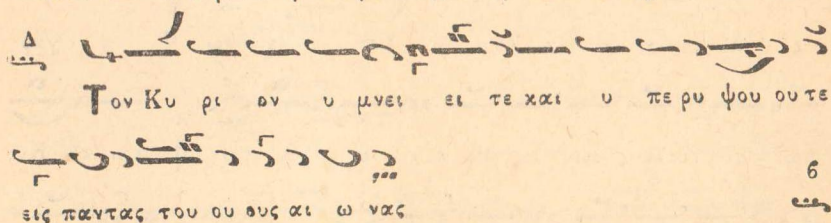

Δόξα. Τὴν σήμερον μυστικῶς σελ. 97.

Καὶ νῦν. Τὴν παγκόσμιον δόξαν.

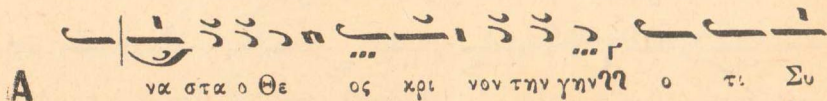
Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν. Ἀναγνώσματα

Εἶτα δ' ἀνιστάμενοι ψάλλομεν εἰρμολογικῶς εἰς ἡχ. πλ. 6' τόδε

Ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον στίχον τοῦ ὕμνου τῶν τριῶν παίδων.

Εἶτα συναπτὴ μεθ' ἣν Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀλληλοῦτα ψάλλομεν εἰς ἡχ. βαρὺν τόδε.

Ι. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ.—ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΣΑΒΒΑΤΟΥ

κα τα κλη ρο νο μη σεις εν πα α σι τοις ε ε θνε ε

σιν

“Οπερ ἐπαναλαμβάνεται μεθ’ ἑκάστων στίχων τοῦ πα.’ ψαλμοῦ. Τούτου δὲ ψαλλομένου ὁ Ἱερεὺς σκορπίζει ἄνθη εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ναοῦ μεθ’ ὃ λέγεται τὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Ἀντί δὲ τοῦ χερουβικοῦ ψαλλεται τόδε εἰς ἡχ. πλ. Α. π q ἡρέμῳ καὶ πραεῖα τῇ φωνῇ

Σι γη σα τω q πα σα σα αρξ θρο τει ει

α q και αι ση τω q με τα φο ο ο θου ου

και τρο ο ο μου q και μη δεν γη ι ι νον κ εν

ε αυ τη η η η λου γι ζε ε ε σθω q ο γαρ

θα σι ι λευς των θα σι λευ ο ον των q και αι Κυ

ρι ι ος των κυ ρι ε ευ ο ον των q προ σε ε ερ χε

ε ε ται q σφα γι α σθη η ναι q και δο θη η ναι

εις θρω ω σιν τοι οισκι ι στοις q προ η γου σουν ται δε ι

του ου του ᾠ οι χο ροι οι των αγ γε ε λων ᾠ

με τα πα α α σης αρ χη η ης και ε ε ξου σι

ι ας ᾠ τα πο λυ ο ορμα τα α χε ρου ου βιμ ᾠ

και τα ε ξα πτε ε ε ρυ υ γα Σε ρα φιμ ᾠ

Ἐνταῦθα γίνεται ἡ Εἴσοδος.

Μετὰ δὲ τὴν εἴσοδον.

Τα ας ο ο ο ψεις κα λυ υ πτον τα

και βο ω ω ων τα τον υ υ μνον ᾠ α α λη

λου ου ι ι ι α α α ᾠ

Κοινωνικὸν ἤχ. πλ. Α. ᾠ

Ε ξη η γε ε ρθη ᾠ ω ω ως ο υ υ πνων ᾠ

ο υ υ πνω ω ων Κυ ρι ι ι ος ᾠ και α νε ε

ε σ η ᾠ σω ω ζων η η μα ας ᾠ

Χορός ἀριστερός ᾠ Ε ξη γε ε ρθη ᾠ ω ω ω ως ο υ υ

πνών q ο υ πνω ών Κυ ρι ι ι ος x και α νε

ε ε η q σω ω ζων η η η μ ας π q

Τὸ γ. οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ π q

E ξη γε ε ε ερ θη η η ω ως ο υ πνω

ων Κυ ο υ ρι ι ος η και α νε ε ε η q σω ω ω ω

ζων η η η μα ας q α α λ λη λου ου ου ι α

α α α α α α

π c

Σημ. Ἐτονίσθη οὕτως, ἵνα ὁ ἀκροατὴς οἰκοδομηταὶ ἀκούων τὰς λέξεις. Ἀντὶ δὲ τοῦ αἰδόμεν τὸ φῶς ψαλλόμεν τοδε· ἤχ. πλ. Α. π q

M νη σθη τι Κυ ο ρι ε ε και η η μων q ως ε

μνη μο νευ σας του ου λη η σου δ εν τη θx σι λει αα

των ου ου ου ου ρα α α α α νων

π q

ΤΕΛΟΣ